

CEZARINA ADAMESCU

# RÂS ÎN FLĂCĂRI

Fabule, parodii, rondeluri, catrene, epigrame, sonete

 Editura  
SINTEZE

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**

**ADAMESCU, CEZARINA**

**Râs în flăcări: fabule, parodii, rondeluri, catrene, epigrame,  
sonete / Cezarina Adamescu – Galați: Sinteze, 2011**

ISBN 978-606-585-023-1

821.135.1-17

**MOTTO:**

*„Mă mir de steauă  
miră-se de mine  
că stă fără folos  
să mă-nlumine”*

- Cezar Ivănescu -

## APROPO DE FABULE

Vaci cu lapte, capre, boi,  
Ce au oamenii cu voi?  
Pentru ce vă pun în seamă  
Fără remuşcări sau teamă  
O mulţime de defecte  
Tocmai cele mai perfecte  
Din fiinţele create?

Nu cumva chiar lor li-s date  
Proastele moravuri puse  
Animalelor supuse?  
Mai degrabă, mai cu spor  
Văd ei paiul subţior  
La un frate, la vecin,  
Decât bârna-n ochiul lor.  
Ba produc ades stupoare  
Pete căutând în soare.  
Se grăbesc cătând morala  
Dar li-e sufletul ca smoala.

Cară-n cărca lui greoaie  
Animalul, de se-ndoaie  
Mari păcate, fără nume  
De se duce vorba-n lume.  
Şi trag clopote cu sârg  
Ajungând de răs în târg.

-Nu mai ponegri, fârtate,  
Fiarele nevinovate,  
Puii de năpârci sau lei,  
Târâtoare, fluturi, zmei,  
C-au venit c-un rost anume  
Vietăţile pe lume,  
Nu pentru prilej de glume...

Nu cumva profiți mata  
Că jivinele-n pădure  
Nu pot replica să-ți dea  
Și-s capabile să-ndure  
De la om surghiun și chin,  
Violență și venin,  
Crimă chiar de sunt mai mici,  
Cum ar fi : bondari, furnici,  
Musculițe și țânțari,  
Ba și mândri armăsari  
Care, dacă nu-s dresați  
Musai trebuie legați?

Cum i-ar sta-n băta de pușcă  
Unui om vârat în cușcă,  
Toată viața să-și petreacă  
Fără alt nimic să facă?  
Ia mata, te rog aminte,  
Animalele sunt sfinte.  
Chiar de nu le îndrăgești  
Și le-atribui vini lumești,  
Eu îți vând acum un pont:  
Să respecti și să ții cont  
Cum ai ține de-o poruncă:  
Nu-ți mai bate joc de muncă.

*Drept morală, vreau să spun:  
Orice animal străbun  
Decât omu-i mult mai bun...*

## FABULA DE PE COCLAURI

Boul bun, blajin din fire  
Și capabil de iubire  
Se plângea unei vecine  
Cum că nu mai are cine  
A-l urma și-a-l moșteni,  
Dacă ceasu-i va sosi.

-Nici nu îmi mijeja mustața  
Și-am făcut, țățico-n viață  
O mulțime de viței  
Voinicuți și frumușei.  
Și-au crescut lângă ogradă  
Pe imăș sau în cireadă,  
De la vacile neveste  
Și vițelele cu zestre  
Ce pe toate le-am hrănit(...)  
Dar nici unul reușit  
N-a ieșit, să-mi fie mie  
Deopotrivă-n bărbăție,  
Să-mi aducă strănepoți  
De prăsilă, strașnici soți,  
Junelor de azi și mâine  
Să procure fân și pâine  
Ca să-mi facă grajdul plin  
-Mai grăi boul blajin.-

-Nu fii nene supărat  
Că așa s-a întâmplat.  
E adevărat ce spui,  
Dar cum poți să te opui?  
Fără fân în baniță  
Să pui gard la graniță,

Ca vițeeii de pe-aici,  
Să nu plece venetici,  
Teleleu, prin țări străine  
Și să uite și de cine  
I-a păscut și i-a crescut  
Când erau doar boț de lut?  
-Stau vițeeii pe la porți  
Și-și așteaptă alte sorți.  
Porți frumoase, noi, sculptate,  
Așteptând pe nemâncate  
O minune, un mister  
Să le cadă fân din cer,  
Sau măcar vreo două boabe  
De pe urma unor roabe  
Pline ochi cu spice-n flori,  
Numai pentru muncitori.

Nu mai au nici mintea trează,  
Stau degeaba și visează,  
Precum vrabia mălaiul  
Și-și petrec aiurea traiul.  
Dar în sat, la plug și sapă  
N-au nici după ce bea apă.  
Înapoi nu vor să vină.  
Păi e bine-așa, vecină?  
N-aș pleca de-aici nici mort,  
Însă nu pot să suport  
Să aștept de la cei mici  
Vreo tocană de urzici.

Stau la rând la pașaport  
Mai să-i dea și popii ort  
Vacile și boii toți  
Ca să plece la nepoți.

Fiindcă am uitat să spun  
La momentul oportun,  
Că discuția se-aprinse  
La un rând de acte, doară  
Vor pleca și ei „afară”.

*Iar Morala, numai una,  
Vine iute ca furtuna:  
Nu te-ncununezi cu lauri,  
Dacă umbli pe coclauri!*

## **BAROSUL ȘI CIOCANUL**

Mai an,  
Un baros (cam gros)  
Se plângea unui ciocan  
Fin și subțire :  
-M-am săturat  
Să bat piroanele-n cap.  
Cu cât bat mai vârtos,  
Cu-atât mai bătute-s în cap,  
Fără folos.  
Și-apoi sunt cam gras,  
Și-mi ies scânteii roșii pe nas.

-Eu, zise ciocănașul,  
Bat câte-un cuișor în perete  
De atârnat un tablou, o aplică,  
Mai bat pioaneze și ținte  
Pe care le țin bine minte.

-Nu se compară. Tu ai treabă ușoară.  
Dar eu, ca un salahor

Pot să și mor  
Ca ieri, când o coadă de topor,  
A țâșnit  
Și pe stăpân l-a nimerit.  
Omul a făcut-o așchii subțiri  
Și-a împărțit-o la musafiri.  
În van sunt baros barosan,  
Dacă stăpânii, complice,  
M-ar face-ntr-o clipă, arșice.

-N-am ce zice, ai soartă amară,  
Dar nici a mea nu-i bună din cale afară,  
Căci am o stăpână tehuie,  
Care toată ziua bate la cuie  
Că mi-a făcut și mie cucuie.

Baros ori ciocan, ești lovit  
Și lovești,  
Uneori chiar pe cine iubești!

### **CUMĂTRA POFTICIOASĂ**

N-are cum să se disculpe  
Dumneaei, cumătra vulpe.  
-Am s-o prind cu un juvăț  
Pielea să-i atârni pe băț,  
Când dă iama prin poiată,  
Fiindcă nu e prima dată,  
Zise-n pripă gospodarul  
Și-și vărsă în barbă-amarul.

Vulpea șmecheră și hoată  
A furat doi pui de rață,

Pe curcan l-a ologit  
Și sătulă, a fugit.  
-Uite, pun chiar mâna-n foc  
Că-i găsesc – de ac – cojoc –  
Și-o capcană am să-i pun  
Unde-i locul cel mai bun.

-Fiindcă nu-s așa neroadă  
Sare ai să-mi pui pe coadă!  
Râse cumetrița tare.  
Să vedem care pe care.

Vulpea, foarte vigilentă,  
Umblă noaptea, mai prudentă,  
Răbdătoare și atentă.  
Pentru ea ar fi un chin  
Să rămână ca...Martin.

Coadă este fala ei  
Tare-i mândră dumneaei.  
N-ar vrea să-și găsească naș  
Și s-ajungă guleraș !  
Nici manton ca un zorzon  
Ori blăniță de mașnon!

Ea visează mult să fie  
O vulpiță argintie,  
De-aia blana și-o vopsește  
Și de oameni se ferește.  
Ba și jură câteodată  
Să nu calce prin poiată.  
Mult mai bine-n larg de câmp  
Prinde iepurașul tâmp  
Și pe loc îl jumulește  
Iar apoi poștește pește!

L-a convins chiar pe Martin,  
L-a momit c-un kil de vin  
Ca să-și vâre-n baltă coada  
De-a rămas numai cu noada!

### COTOFANA ȘTEFANA

O coțofană cam hoată  
Se-ntorcea într-o zi de la piață.  
Chipurile, plecase să târguiască merinde  
Să mai vadă cine cumpără și cine vinde...

Întâlni în drum un cuc supărat  
Că i se stricase cavalul de-atâta cântat  
Și mergea la meșter să-l dreagă  
Să nu mai scoată aceeași notă beteagă.

-Ei, vecine, strigă Fana cam de sus,  
Nu cumva ai uitat în ce cuib  
Ouăle-ai pus,  
De te văd atât de neliniștit  
Și te-ntreb, nu cumva ai greșit?  
Mi-a șoptit mie, ieri, un vecin  
Că a găsit în cuib un om cam străin...  
-Ia mai lasă-mă, soro moțată în pace!...  
Dacă mi-s puii printre străini,  
Ce-are-a face?  
Au mâncare, pătuț și alți pui să se joace.  
Iar eu pot ceasornic să fiu, unor dobitoace.

Dar dumneata, câte mărgele și câți cercei  
Ai furat? - întrebă cucul ofensat.

La această dojană, într-adevăr,  
Coțofana s-a-nroșit ca un măr

Și se grăbi cale-ntoarsă spre casă  
La puișorii ei, dragii de coțofănei.  
Să le ducă inele, cercei,  
Plus câțiva gândăcei zglobii de-ale gurii,  
Căci seara mergeau la Balul Pădurii.  
Și împodobindu-i, la gât, la urechi,  
Spera pentru ei, să găsească perechi.

Ce seară, ce muzici, ce bal !

Un cocoș a cântat la țambal,  
O decoltată de barză  
L-a confundat pe curcan cu o varză  
Și-a dat să-l ciugulească de nări....  
Și alte năstrușnice întâmplări  
De li s-a dus vestea peste mări și țări.

Pe urmă curcanul meu, vai,  
S-a-nțepat într-o mie de scai  
De la Domnul Arici, care poposise pe-aici  
Dar era cam răcit  
A strănutat și s-a pus pe tușit  
Până pădurea toată s-a molipsit  
Și-a răcit.

Și-n pripă, s-au pomenit cu o gripă  
Gripă-aviară,  
De n-au mai ieșit pe afară  
Și-a trebuit să stea vreo trei luni  
În bârloguri și vizuini  
Înfășurați ca niște beduini.

Spre martie, când s-a-mprimăvărat,  
Au pornit cu toții, din nou la plimbat,

Colindând pădurea în lung și în lat  
Din zori până pe-nserat.  
Asta-i tot ce-am aflat.

*Morala-i confuză,  
Cu transparență de val de meduză:  
Că grija altuia de o ai  
Adio liniște pe propriul plai.*

## **ȘOARECELE CĂRTURAR**

Un șoarece care locuia  
Într-o bibliotecă (unde altundeva?)  
Socoti că-i mai bine să se facă  
Învățat sau cărturar.  
Își procură un dicționar  
Și se puse pe treabă, fără grabă.  
Roase câteva cuvinte  
(să le țină minte)  
Că nu mai puteai citi nici înapoi,  
Nici înainte.

Dar șoricelul nu se mulțumi să citească  
Pe apucate,  
Ci râvnea să meargă la Universitate.  
Și nu la una obișnuită,  
Ci de elită :  
La universitatea pisicească,  
De limbi străine  
Avea dânsul pretenția  
Să scrie și să citească.

Voia să învețe toate  
Învățăminte pisicești,

Ba și pe cele câinești :  
Cum să miauni, să scheauni,  
Să te speli pe lăbuțe  
Și alte lucruri drăguțe  
Absolut necesare  
Pentru diplomele universitare.

Nu-i trebui mai mult de un an  
Până să roadă tom cu tom  
Și filă cu filă  
Despre Mustăcilă și Mârâilă.  
Și chiar despre pisicei și cățeluși  
Inclusiv cei de pluș.  
În sfârșit, când avu cunoștințe destule  
Și vru să le aplice neamului șoricesc  
Constată că sunt nule  
Nu se prea potrivesc.  
Toți se feresc să imite  
Animalele acestea ostile  
Și pentru el, nesuferite.

De ce? mă veți întreba.  
În sfârșit, ați ghicit.  
Fiindcă mai bine e să stai în banca ta  
Sau în pielea ta.  
Să nu te amesteci cu cei de alt rang  
Pentru că nu știi când : Zbang!  
Te dai de gol  
Și-n loc să miauni sau scheauni,  
Vei chițâi subțirel  
Ca un biet șoricel  
Speriat, fugărit,  
În gaura de unde-ai ieșit...

## MOTANUL DESCĂLȚAT

-Miorlau, miorlau,  
Zbiera un motan  
Cățărat pe burlan.  
Ce mă fac eu, că n-am un leu  
Să-mi cumpăr cizme  
Precum vărul meu,  
Motanul cel încălțat?  
Să mă duc la cerșit, la furat,  
Sau pur și simplu la apucat  
Mâța de coadă  
Pentru ca șoriceii să nu mi-o roadă?

-Ba, vecine, îți spun negreșit,  
Că-i mai bine să te-apuci de muncit.  
Să lași trândăveala  
Și să vezi că se duce  
Și sărăcia și plictiseala,  
Îl sfătui un măgar dintr-un grajd.

Nu să stai toată noaptea  
În bar să pândești pisicuțe  
Sau șoricuțe dansând...  
Cu un trabuc între dinți  
Cu mâțele-n gând și visând,  
Îi faci de rușine  
Pe bieții părinți ce te-au crescut  
Nu pramatie, ci motan dolofan.  
Te-au dat la școală  
Să-ți fie viața ușoară.

La asemenea morală  
Motanul cel descălțat  
Zise cam încurcat :

-Ai dreptate, măi Urecheat,  
M-am liniștit și de mâine  
Mă duc să caut un câine  
Să mi-l fac tovarăș de muncă  
În afaceri cu șoareci de buzunar.

Treaba șoricească  
E să-i buzunărească  
Pe cei cu stare, ca matale,  
Pe cangurul pe care rar îl vei găsi  
Fără ceva în buzunar!  
Astfel mă pricopsesc  
Și voi fi rege  
În neamul meu pisicesc.  
E firesc, nu-i așa,  
Să devin și eu, în fine, ceva?

### **BROSCUȚA ȘI BARZA**

O barză  
Înghițise o broască  
Pe nemestecate  
Și-acum suferea  
De aplecate.

-Văleu, văleu, mă doare burta,  
Mi-e greu,  
Clămpănea cu tupeu lacoma barză.

-Oac, oac, făcea-n burta ei  
Broscuța prostuța.  
Mi-a venit de hac  
O dușmancă, o barză grăsanță.  
A făcut : Clamp! Și –apoi : Hap!

Și eu nu știu să scap  
Din această-nchisoare.  
Cer ajutoare!...

Dar nimeni n-o auzea pe plaur  
Fiind ocupați să caute  
Vechiul tezaur  
Din funduri de ape  
Sau să se adape.

Până la urmă, un crevete, un rac,  
Ciupi barza de burtă  
Și broscuța ieși ca din sac  
Sărind drept în lac.  
Drept mulțumire primi  
Un ac de cravată  
Pe care crevetele, cavaler  
Îl purtă la rever.

Cât despre broscuța  
Verzule și grasă,  
Ce-ți pasă ce-a mai făcut?  
Stai să te-ajut și să-ți spun :  
A-nghițit-o un tânăr lăstun  
Venit din întâmplare  
Tocmai din Delta cea mare.  
Ce ghinion, ce-ntâmplare absurdă!  
Nici o babă surdă  
N-ar catadicsi  
A o povesti!...

## O ȘOPÂRLĂ ȘI-UN PĂIANJEN

Nu mai vrea nici să-l împuște  
Gândăcei, țânțari și muște,  
Care – spune orișicui,  
Nu-s de nasul dumnealui.

El declară neîncetat  
Că e domn emancipat,  
Numai bun de însurat  
Căci se trage, nu mă mir,  
Dintr-o spiță de vampir  
Și ar vrea să-și ia nevastă  
O crăiasă de-mpărat.

Tocmai când mergea spre gărlă  
Vine-n iarbă o șopârlă  
Târâtoare și verzuie  
Iute, de ziceai că nu e!  
Furișându-se prin rouă  
Să mai prind-o găză-două.  
-Nu mai cred nici vreun căluț,  
Nici vreun descendent de struț.  
Nu aș vrea să fiu nici mort  
Șarpe Boa, de import,  
Fiindcă sunt același gen  
Cu un șarpe indigen.

MORALA: *N-o să ieși în evidență  
Cu albastră descendență  
Ci doar fapte de iubire  
Te conduc la preamărire...*

## UN CURCAN FĂRĂ MĂRGELE

Un curcan  
Nervos e-n van  
Și mă vâra în belele  
Mă părăște c-am furat  
Spre-noptat  
Tot șiragul de mărzele.

Ieri se lăuda cu ele  
Și era tare fălos.  
Însă astăzi, ce folos?  
A văzut că nu le are  
De-aia face zarvă mare.

-Măi curcane, curcănele,  
Ce să fac, mă rog, cu ele,  
Căci eu sunt băiat, nu port  
Decât un tricou și șort!  
Niciodată n-o să-mi pese  
De așa podoabe-alese.  
Coțofana știu că fură  
Ce-i lucios și-i cade-n gură,  
Și-apoi fuge, dragii mei,  
La ai ei coțofănei.  
Pupăza din tei, că ea,  
Să se-mpodobeasc-ar vrea!  
Ia întreabă curcile,  
N-au văzut năpârcile  
Că dau iama la mărzele  
Să se laude cu ele?  
Știu că șerpîi, dragii mei  
Poartă chiar și clopoței.  
Unii, dacă sunt mai mari,

Și-au luat și ochelari.  
Însă eu, măi Aurele,  
Nu am ce să fac cu ele.  
Caută-le sănătos  
Și nu fii așa țâfnos!

## UN PALAT ȘI UN PĂTRAT

Unul are-un pălățel  
Celălalt un pătrățel.  
Din palat în alt palat  
El colindă-n lung și-n lat.

Cel ce stă într-un pătrat  
Se apucă de „lătrat”;  
Că palatu-i prea pătrat  
Ba-i prea lung și ba-i prea lat.

Ba-i umbrește lui pătratul  
Și-l înghite-anonimatul.  
Și atâta s-au certat  
Dar nici unul n-a cedat.  
Cel cu ditamai palatul  
Îi fură-ntr-o zi pătratul  
Așezându-și – dintr-o mie –  
Încă unu-n temelie...

Stai, îți spun că nu e rău  
Nene, în pătratul tău.  
De te bați ca un mișel  
Vei rămâne fără el.

## CĂCIULA

O căciulă se căciulea  
Și povestea oricui o asculta  
Cică, ar fi venetică,  
Adică n-ar fi din părțile noastre  
Și până atunci șezuse  
Doar pe capete suspuse dar proaste.  
Ba seci, ba reci,  
Ba rotunde și chele,  
Ba numai os, numai piele,  
Ce vor fi mai târziu oale și ulcele.  
Ori unsuroase, lăptoase.  
Altele, de-a dreptul, buboase.  
Unele rase, tip zero,  
Altele cu tunsură à la Cicero.

Așa se plângea căciula  
Aducând stăpânilor hula  
Și nemulțumită de toate  
Capetele împrumutate,  
Pe unde colindase, din case în case,  
Și care o purtaseră cu bunăvoință  
De se credea doldora de știință.

Ori, se știe, fie căciulă, ori pălărie,  
Împodobind un cap  
(fie el și cu handicap)  
Capătă valoare prin cel ce o poartă  
Cu prestanță și cu o notă de eleganță,  
Împodobește ținuta.  
Dar ea, încrezuta și prefăcuta,  
Socotea nedemne  
Capetele acoperite de dânsa.

Socotea că numai capete de prinți  
Și de regi  
Ar fi vrednice de acoperit  
Și de protejat de la-nghețat.  
Mă-nțelegi?

Ce-i căciula fără cap,  
Nici manșon și nici ciorap,  
Nici bundiță, nici alțiță.

Pân' la urmă, dragii mei,  
A ajuns, vă spun, ingrata,  
De pe creștetul lui tata  
Un biet cuib de șoricei  
Ce i-au ros  
Și pe față și pe dos  
Blana moale, călduroasă,  
De vreo două ori întoarsă.

S-a trezit atunci căciula  
-Biet obiect fără noroc-  
Blestemând cumplita soartă  
Ca o coajă de sfaroc!

Dacă nu te mulțumești cu ce ești,  
Și pe cine îl slujești,  
Bine-i să te străduiești  
Să te perfecționezi,  
În loc să visezi  
Că locuiești în palate  
Pe creștete încoronate.  
N-am dreptate?

## FĂRĂ DE PATĂ

Un burete  
Burtos și cam spongios  
(adică trăia pe sponci),  
Se lauda, în fine,  
Că el, nu are nici un os  
Și de aceea-i rotund și frumos  
Și spală bine  
Curățind cu spume  
Orice murdărie anume.  
Nu scapă de porii lui  
Nici un pui de microb,  
Îi face zob,  
Îi freacă și-i șterge,  
Cu multă apă, se-nțelege.

La baie, în bucătărie,  
În bufet, după buget,  
Căci detergenții cei nemiloși  
Dau jos grăsimile, fioroși,  
De rămâne faianța curată-curată,  
De fiecare dată.

Dar el, principalul erou  
Le striga tuturor în argou :  
-Fârtaților anoști,  
Fără mine sunteți niște proști!  
Căci, cu ce-ar mai freca  
Gospodina Irina  
Toată mizeria. Doar cu peria?  
Doar cu mătura și aspiratorul  
Nu ștergi covorul.  
Până nu trec eu

Cu obrazul îmbibat  
În detergent parfumat,  
El nu iese la curățat.

-Bine, zise aspiratorul,  
Ai onorul.  
Dar și fără noi  
Munca ar fi fără ostoi.

Când gălceava era în toi  
Se opri apa la robinete  
Căci instalațiile erau defecte.  
Și bietul burete,  
Pomădat și uscat,  
Fu aruncat la coș  
Ca un moș de care te-mpiedici prin casă,  
Și de bătrânețile lui nu-ți mai pasă.

Ce dacă te slujise cu credință  
Și stăruință,  
Se spetise și muncise  
Ca întreaga casă  
Să fie arătoasă?  
Nu mai era acum de trebuință,  
Gospodina având altă preferință,  
Și anume o perie fină  
Dăruită de o vecină.

Poftim răsplată pentru cel ce se lauda  
Că-i fără de pată!...

## DE-ALE MÂTELOR

-Dacă faci bot,  
Îți iese limba de-un cot,  
Îi zise Miței Cotoiul,  
Rotindu-și codoiul  
Cât toate zilele de gros.

-Te rog frumos, fii politicos.  
Mieună Mița, cu glas lenevos.  
În primul rând eu am botic  
Nu bot ca un cașalot.  
Mi-am petrecut tinerețea  
La Jupân Mustețea.  
Am o soră, blândă ca o auroră, Musețica  
Mai am doi nepoței,  
Museum și Musețel.  
Pe Museum o-neacă tusea  
Dar Musețel e zburdalnic ca un mielușel.  
Dar mai bine, uită-te la tine!  
Ai lăsat coada-n jos și nu mai ești fioros.  
Nici să scuipi nu mai știi  
Așa că nu mai ai cu ce să-i sperii  
Pe copii  
Și nici cum a te fâli.

-Că nu mai scuip, este drept,  
Fiindcă m-am făcut înțelept.  
Nici coada țanțoșă n-o mai țin  
Căci mă abțin.  
În rest, sunt modest,  
Și nu manifest nici un fel de agresivitate.  
De gheare, ce să mai spun,  
Mă opun să le folosească vreun mât,  
Pe un biet de nagăț.

În plus, gheruțele încovoiate  
Nu se mai poartă  
De-un veac și jumătate.  
Pernuțele, da, sunt bune de tors,  
La stors și la mors (adică la morse)  
Fiindcă nu provoacă entorse.

Când să scrii linie-punct-liniuță  
Apare din senin o gheruță  
Și zgârie, sfârâie, hârâie,  
Până încep căței să mârâie.

-M-am lămurit, zise Mița  
Cu glasul spăsit.  
Dar cum te descurci  
Când ai de-a face  
Cu alte dobitoace?

## **RONDELURI PARODICE**

### **RONDELUL BURLĂCIEI**

Amicii mă invidiază  
Că reușesc să mă mențin  
Cu inima și mintea trează  
Că nu oftez și nu suspin

Când blonde, brune, mândre grații  
Aleargă-n cale, dându-mi ghes  
Se-ntrec în zeci de acrobații  
Doar-doar le-oi deveni ales.

Mă-mprejmuiesc ca niște iele  
Și nici o clipă nu-mi dau pace  
Dar nu știu însă cum se face  
Că dau tot timpul de belele.

Și-amicii mă invidiază.

### **RONDELUL SINDICALISTULUI**

Sunt gata să mă-nscriu în sindicat  
Că doar așa eu înțeleg progresul  
Să-mi apere un lider interesul  
Șomer să fiu că m-am asigurat.

Am priceput îndată înțelesul  
Și drept să spun enorm m-am bucurat.  
Sunt gata să mă-nscriu în sindicat  
Că doar așa eu înțeleg progresul.

Ce dar frumos și binecuvântat!  
Îmi voi învinge-angoasele și stresul,  
Căci îmi cunosc prea bine interesul.  
Ce dacă ieri de muncă m-am lăsat?

Sunt gata să mă-nscriu în sindicat.

### **RONDELUL FOSTULUI ACTIVIST**

La o plenară sau la conferință  
În fiecare zi picam plocon  
Expuneri raportând la unison  
Aveam un bun sistem de referință.

Lui Marx și Engels demnul epigon  
Le dăruiam întreaga mea ființă,  
La o plenară sau la conferință  
În fiecare zi picam plocon.

Mi-e dor, tovarăși dragi, de o ședință,  
Să prezidez și astăzi de bon ton  
Luând cuvântul ca-ntr-un sfânt amvon  
Chiar dacă nu mai e cu trebuință

La o plenară sau la conferință...

### **RONDELUL FRONTISTULUI**

Cine azi mai ține cont  
Că ai datorii la stat,  
Că n-ai nici un orizont,

Nimeni nu te-a întrebat...  
Te-ai înscris degrabă-n Front  
Dreptul primului intrat.  
Cine azi mai ține cont  
Că ai datorii la stat?

Sper că nu-ți aduc afront  
Dar de-atunci te-ai „aranjat”,  
Nici nu te mai culci în pat  
Ci adormi direct în front...

Cine azi mai ține cont?

### **RONDELUL ALEGĂTORULUI TIMID**

Aș vrea să mă înscriu într-un partid  
Dar nu mă hotărâsc deloc în care  
Căci cele-nfiripate n-au, se pare,  
Nevoie de un individ timid.

În visul meu secret de înălțare  
Mi-am pus demult ideile la zid  
Aș vrea să mă înscriu într-un partid  
Dar nu mă hotărâsc deloc în care.

Să nu mai fiu nicicând un oarecare  
Un ins aproape șters și insipid  
În cuget mi se naște-un gând perfid  
Să mă aleg eu singur la votare

Deci nu mă mai înscriu într-un partid.

## **RONDELUL POLITICIENILOR DE PROFESIE**

S-au îmbrăcat în haine noi  
De lupi și miei, acum bărbații,  
Și se-nțeleg perfect, ca frații  
Luând alură de eroi.

Și cei ce-au înălțat ovații  
Ipocriziei celor doi  
S-au îmbrăcat în straie noi  
De lupi și miei acum bărbații.

Care de care ca-ntr-un roi  
Vor înălța din nou ovații  
Plătind înalte cotizații  
Și-aici și-n viața de apoi.

Dar îmbrăcați în straie noi...

*STAREA DE CÂNDVA...  
buchețel de rondeluri (duble) în coriamb*

**OCHIUL DIN INIMĂ**

Până apun  
har dăruiesc în efluvii  
stau și adun  
stelele-n palmă când nu vii ;  
zori în cenuși  
zile și nopți insipide  
bat pe la uși  
nimeni nu vine-a-mi deschide...

Pâlpâie sori  
flăcări mi-nvăluie gândul  
miez de ninsori  
mugur de jar mi-e cuvântul.  
Stau și adun  
stelele-n palmă când nu vii  
până apun  
har dăruiesc în efluvii.

Beau din abis  
fiindcă mi-e sete de Tine,  
visul promis  
l-am dezgropat din ruine.  
Nu mai disting  
în depărtare vezuvii  
singură ning  
har dăruind în efluvii.  
Stau și adun  
stelele-n palmă când nu vii...

## ATÂT DE APROAPE

În depărtări  
peste oglinda de ape  
umbre pe zări  
soare atât cât încape.  
Cum lunecai  
tot prin ungherele serii  
frâie de cai  
nestăpânite vederii.

Cine-a trecut  
azi prin privirile mele?  
Sânge durut.  
Așchii – puzderii de stele -  
Zile se scurg  
parcă sunt pulberi pe pleoape,  
înspre amurg  
dintr-un atât de aproape.

Spre depărtări  
peste oglinda de ape  
ai aruncat  
pod peste apele lumii,  
negrul păcat  
din rădăcinile humii.  
Umbre pe zări  
soare – atât cât încape  
în depărtări  
peste oglinda de ape...

## INIMA – STEA PRĂBUȘITĂ

Inima mea  
stea prăbușită-n fântână.  
Vino de bea  
apa cu miros de zână.  
Limpedează stea  
ca o aprinsă ninsoare  
muguri dădea  
floare de miere și sare.

Tare n-aș vrea  
să risipesc în vârtoare  
inima mea  
clopot cu limbă de soare...  
Vino de bea  
apa cu miros de zână;  
Inima mea  
stea cuibărind în fântână...

Mută-te-n ea  
cum te-ai muta într-o casă  
albă de nea  
unde pereții se lasă;  
Zid fără porți  
unde e luna stăpână,  
trasă la sorți  
când dimineața se-ngână.  
Vino de bea  
apa cu miros de zână...

## ORB DE TINE

Doamne, am fost orb,  
orb sunt și astăzi de Tine.  
Smulsă de-un corb  
inima-mi stă sub ruine,  
doruri îngân  
sunt ca un flutur sub lupă.  
Asfel rămân  
până în clipa de după...

Stea în apus  
cum îi mai mugură sânii!  
Doru-i sedus  
numai cu iedera zâniei.  
Smulsă de-un corb  
inima-mi stă sub ruine;  
Doamne-am fost orb  
orb sunt și astăzi de Tine...

Muguri la sân  
câți răsărit-au devreme  
nu pot s-amân  
până și aura-mi geme.  
Vreme trecu.  
Vreau să mai cred că e bine.  
Grijă să nu  
fie căzută din mine,  
smulsă de-un corb  
inima-mi stă sub ruine...

## AȘCHII DE STELE

Fără răgaz  
apele-n noi se revarsă  
țipă-n extaz  
lemnul de ciatură arsă;  
apele vii  
fierb în viscerele lumii  
până-n țării  
azi de zburat parcă nu mi-i...

Ca pe un pod  
treci pe sub genele mele  
prind în năvod  
umbre cu așchii de stele.  
Țipă-n extaz  
lemnul de ciatură arsă;  
fără răgaz  
apele-n noi se revarsă.

Ce-ar trebui,  
cu-adevărat să se-ntâmples?  
Să ne legăm  
inimi și tâmples de tâmples?  
Ne amintim  
doar de cuvinte postume  
și jinduim  
altă ființă, alt nume.  
Până-n țării  
azi de zburat parcă nu mi-i...

## PE NISIP – O METOPĂ

Scriu în genunchi  
singură-n vechea Ithacă.  
Gânduri - mănunchi  
să le sădesc nu știu dacă;  
Am obosit  
să mai aștept, Penelopă.  
Pentru iubit  
scriu pe nisip o metopă.

Marea-i de foc  
până la mal cu sargasse,  
singurul loc  
spart e de țărături stâncoase.  
Am obosit  
să mai aștept, Penelopă;  
pentru iubit  
scriu pe nisip o metopă...

Stau deseori  
nu prididesc să mă mir ce  
soi de licori  
fierbe-n urcior nimfa Circe,  
ademenind  
dulcele cânt pe Ulise.  
Cuiburi de jind  
în așteptarea-mi săracă,  
scriu în genunchi  
singură-n vechea Ithacă...

## SEARA, CORĂBII DE CEAȚĂ

Cos deseori  
pânze din vele de doruri;  
vin pețitori  
daruri mi-aduc și onoruri.  
Stau și privesc  
seara corăbii de ceață  
și-mi amăgesc  
ochiul albit de albeață.

Parcă zărind  
ca o fantomă – o barcă,  
iute pierind  
noaptea-s vrăjită de-o Parcă.  
Stau și privesc  
seara corăbii de ceață  
și-mi amăgesc  
ochiul slăbit de albeață.

Sus pe catarg  
stă timonierul de strajă  
cătă spre larg  
nimfele pline de vrajă  
printre cocori  
prea năucită de doruri  
cos deseori  
pânze din vele de zboruri...

## VIS FLĂMÂND

S-a înserat.  
Ce vinovată-i tristețea!  
Clopote bat.  
Unde-a fugit tinerețea?  
Gânduriucid;  
unde-s vigoarea, elanul?  
Tot mai livid  
bântuie Leviathanul...

Parcă plângând  
mii de poeme zac rupte;  
visul flămând  
are privirile supte.  
Gânduriucid.  
Unde-s vigoarea, elanul?  
Tot mai lucid  
bântuie Leviathanul!...

Pe negândit  
bolta îmi cade-n spinare;  
mi-am părăsit  
aura neagră de soare.  
Țipă-n arcan  
anii pieduți prin lucarne  
ca într-un han  
duhul întârzie-n carne.  
Tot mai livid  
bântuie Leviathanul...

## NOAPTE CU VISE AUGÚSTE

Larii căzând  
zâna cea bună apare  
pe-aripi de gând  
înțelegând că doar har e.  
Spune-mi măcar  
când răsări-va din puste,  
ca din cleștar  
noaptea cu vise augúste?

Fructul merit  
să te hrănească din fire  
a putrezit  
năpăstuit de iubire.  
Spune-mi măcar  
când răsări-va din puste,  
ca din cleștar  
noaptea cu vise augúste?

Mărșăluim  
tainic precum pelerinii.  
Dorul sublim  
Ni-l potoli-vor blajinii.  
Ne-om aminti  
bunii cu fața întoarsă  
doar regăsind  
țărături de liniști amare  
larii căzând  
ziua iubirii apare...

## TRUP ÎNVIIND

Mijloc de chin :  
rugul ideii s-aprinde.  
Câte un spin  
naște steluțe lucinde,  
închipuind  
învârtejiri de pleiade  
suflet murind  
eliberat e din Hade...

Nu pot să las  
focul să-mi tulbure gândul.  
Ani de pripas  
s-au perindat cu de-a rândul.  
Ce-a mai rămas?  
Rugul ideii s-aprinde.  
Câte un spin  
printre steluțe lucinde.

Miez de cuvânt.  
Ce fericire cerească!  
Pulberi de vânt  
ochiul silit să mijească.  
După splendori  
după steluța ce cade  
cad meteori  
învârtejiți de pleiade.  
Trup înviind  
eliberat e din Hade...

## LUJERI DE LACRIMI

Tremur de vis  
într-un potir de cuvinte  
fibrele mi-s  
lujeri de lacrimi sfinte.  
Scriu migălit  
noaptea-n lumina cea lină  
părul albit  
mii de luceferi anină...

Port în cuvânt  
fibră de viață fecundă  
cu legământ  
ape fierbinți mă inundă.  
Scriu migălit  
noaptea-n lumina cea lină  
părul albit  
mii le luceferi anină...

Râd gătit  
nodul tristeții mă strânge  
îndreptătit  
vinul se schimbă în sânge.  
De subsiori  
clipele arse mă poartă  
soare, mă dori,  
cu răsuflarea-ți fierbinte,  
fibrele mi-s  
lujeri de lacrimi sfinte...

## VÂNTUIE MORI

Ceasul revers  
mestecă timpul sagace  
vântuie-n mers  
mori de lumină și tace.  
Mărșăluind  
taie secundele-n zbatuiri  
și ticăind  
spulberă unul din daturi..

Soarele orb  
stă în pofida zăpezii;  
câte vreun corb  
mușcă din pulpa amiezii.  
Mărșăluind  
taie secundele-n zbatuiri  
și ticăind  
spulberă unul din daturi...

Vreme viind  
numaidecât și n-am cum să  
uit de vreun jînd  
n-am apucat să mai pun să  
tai câte-un vers  
din tinerețea ascunsă.  
Poate trișez  
mă-ngândurez și n-am pace.  
Ceasul revers  
mestecă timpul tenace...

## TĂRÂM FĂRĂ UMBRE

Dor de senin  
nu mai ascult passacagliei  
pasărea spin  
sparge cu ciocul vitralii.  
Hălăduind  
spre un tărâm fără umbre  
ca nefiind  
moartea să nu mă adumbre.

Parc-a fost ieri  
singură-n propria nuntă  
spre nicăieri  
astăzi mai sunt doar o sunță.  
Pasărea spin  
sparge cu ciocul vitralii  
dor de senin  
nu mai ascult passacagliei...

Foștii fiind  
ani peste ani se adună  
spațiu de jind  
singurătăți împreună.  
Numai iubind  
sunt pentru toate imună  
neguri albind  
calc peste ciob de vitralii  
dor de senin  
vreau să ascult passacagliei...

## APĂ ÎN FLĂCĂRI

Sâmbure treaz  
apa în flăcări fiindă  
sparge zăgaz  
sfarmă în țândări oglindă.  
Omule, hai,  
ce n-am făcut a începe,  
gura de rai  
țipă de murge sirepe...

Ca un efeb  
trece luceafărul seara  
-n muget de cerb  
parcă-mi ia foc subțioara.  
Gura de rai  
țipă de murge sirepe  
pasăre, hai,  
ce n-am făcut a începe...

Ca la un semn  
azi s-a oprit sângerarea  
simplu și demn  
mă împresoară pudoarea.  
Nu vreau să-mi dai  
pe veresie uitarea.  
Inimă, stai!  
Nu alerga printre stepe  
gura de rai  
țipă de murge sirepe...

## MERG NICĂIERI...

Cum lunecai  
trist prin ungherele mute  
omule, vai,  
ți-s mângâierile slute...  
Merg nicăieri  
mii de tăceri auzinde  
caută-n ieri  
prețul cu care mă vinde...

Cer cristalin  
susură aerul serii  
lujer de crin  
am aruncat lăicării  
caută-n ieri  
prețul cu care mă vinde  
merg nicăieri  
mii de tăceri auzinde...

Albii de râu  
nu prididesc să mai crească  
trupul de stea  
iz de sudoare albastră.  
Ține-te-n frâu  
vine iubirea cerească...  
Iar ai trecut  
azi prin privirile mele  
ți-am refăcut  
chipul din așchii de stele...

## RĂMÂNE-NE, DOAMNE...

Singuri venim  
Doamne, ce singuri pe lume,  
împovărați  
numai de legi și cutume.  
Nu suntem frați  
nu suntem rude de sânge  
adevărați  
suntem când doar unul plânge...

Ne urgisim  
prinși de o ură plenară  
iar când murim  
ștergem cumplita ocară.  
Singuri venim  
Doamne, ce singuri pe lume  
împovărați  
numai de legi și cutume...

Ne amintim  
doar de cuvinte postume  
și jinduim  
altă ființă, alt nume.  
Seara-i aici.  
Vino, rămâne-ne, Doamne,  
Cum să mai stăm?  
A început să se-ntoamne.  
Singuri plecăm,  
Doamne, ce singuri din lume!...

## FĂRĂ DE OASPEȚI - PETRECERI

Ca-ntr-un ocean  
vreau să m-azvârl în Lumină.  
Dulce Pean  
tulbură apa virgină.  
Raze din teci  
soarele scoate în silă  
printre culbeci  
până și roua-i ostilă.

Anii-s trecuți  
repede ca și uitarea.  
Inimă, nu-ți  
pierde din nou răsufarea.  
Printre culbeci  
până și roua-i ostilă  
raze din teci  
soarele-și scoate în silă.

Câte s-au scurs  
aniversări de rutină?  
Pentru recurs  
nimeni din noi n-are vină.  
S-au risipit  
fără de oaspeți petreceri;  
de neubit  
noapțile reci mă întină.  
Totu-i sfârșit  
vreau să mă-nec în Lumină!

## STRIG ÎN DEȘERT

Cine suí  
în locul meu cărăruia?  
Nu voi mai fi  
nu voi lipsi nimănuia.  
Dinspre lumesc  
merg înspre țara promisă  
de-am să gădesc  
singura poartă închisă.

Cumpăt pierdut  
voia pre voie să-ți fie  
beau neînceput  
dintr-un izvor apă vie.  
N-am să gădesc  
singura poartă închisă  
dinspre lumesc  
merg înspre țara promisă...

Haruri – belșug  
câte mi-a dat Ziditorul,  
arse-s pe rug  
vreau în sfârșit să-mi iau zborul.  
Singurul jind :  
să mă afund cu nesațiu  
aripi întind  
m-am ridicat : Alleluia!  
Cine va ști  
de mi-am greșit cărăruia?

## **RAIUL DIN RAI**

Lună-n declin  
iarăși mă simt singurată.  
Murmură-mi din  
cornul cel tainic de fată.  
Raiul din rai  
doar cu privirea-l mai cată,  
o, Adonai!  
rogu-te singura dată.

Adu-mi-l cald  
adu-mi-l, adu-mi-l seara  
ca un herald  
fruntea să-i rezeme tiara.  
O, Adonai!  
Rogu-te singura dată  
raiul din rai  
doar cu privirea-l mai cată.

Murgule, hai,  
îndepărtează-te iute  
jar dacă n-ai  
mușcă-ți din carne și du-te!  
Stele să-mi smulgi  
fie și din rădăcină  
flori de ciulin  
cadă pe fruntea-nstelată  
lună-n declin  
iarăși mă simt singurată...

## DEMN DE ÎNALTUL

Celălalt fii,  
pentru o clipă fii altul  
printre cei vii  
vrednic și demn de Înaltul.  
Să te golești  
altul să-ncapă în tine  
dacă-l iubești  
altul clădind pe ruine.

Tot tu fiind  
lasă pre altuia locul  
ca înviind  
să întrețină iar focul.  
Să te golești  
altul să-ncapă în tine  
dacă-l iubești  
altul clădind pe ruine.

Bobul de jar  
care-a mocnit în cenușă  
pus pe altar  
flacăra dă jucăușă.  
Dacă privești  
uită-te cu-altă privire.  
Ca să învii  
într-o clipită fă saltul  
celălalt fii  
vrednic și demn de Înaltul...

## GÂND OPRIT

Nu mă cunoști?  
eu sunt părelnica fostă.  
Doar printre foști  
viața mea încă mai costă.  
Neprihănit  
gândul se-ntoarce în minte  
parcă oprit  
doar printre crude cuvinte...

Când obolesc  
ce mai sudoare de stele!  
Nădăjduiesc  
să mi le prind drept inele.  
Parcă oprit  
doar printre crude cuvinte  
neprihănit  
gândul se-ntoarce în minte...

Ca un tavan  
cer sfărâmat în furtună  
iar ne-a fost dat  
goi să rămânem sub lună.  
Parcă golit  
Ceru-i desprins din țâțână.  
Cine-a găsit  
de prin hrisoavele sfinte  
fructul oprit  
scumpele mele cuvinte?...

## SCRIU PE SENIN

Scriu dinadins  
cu sficiune de față  
nu vreau învins  
să mă declar niciodată.  
Cum să mă-nchin,  
Domnului în adorare?  
Scriu pe senin  
scriu pe albastrul de zare.

Mistuie vânt  
scapă din frâu neputința  
doar în Cuvânt  
vreau să-mi mai aflu ființa.  
Cum să mă-nchin  
Domnului în adorare?  
Scriu pe senin  
scriu pe albastrul de zare..

Cum să măsor  
ca un Icar veșnicia?  
Propriul zbor  
parcă învinge tăria.  
Pecetluind  
cu o mireasmă de stele,  
sufletu-aprins  
cu sficiune de față  
scriu dinadins  
cum n-am mai scris niciodată...

## MIRUL ȘI MIRII

Geme de vânt  
carcera inimii mele  
paznic de vânt,  
noaptea sunt paznic de stele.  
Călătoresc  
doar pe conduri primăvara  
întrezăresc  
fără ochean Niagara...

Hainele mi-s  
albe și moi cum e neaua  
ca dintr-un vis  
iar am privit către steaua...  
Geme de vânt  
carcera inimii mele  
paznic de vânt  
noaptea sunt paznic de stele...

Nu mai veni  
până se-ntoarce din undă  
Marea de Chi  
ca un ocean mă inundă.  
Iz de cuvânt  
uns cu agheazma iubirii  
Duhule Sfânt  
adu-ne mirul și mirii.  
Paznic de vânt  
noaptea sunt paznic de stele...

## BOABE DE HAR

Plouă mocnit  
apa produce ravagii.  
Scriu hârșăit  
ca-n disonante adagii.  
Câte-au trecut  
aniversări de rutină?  
Toate-mi sunt scut  
nu este nimeni de vină.

Lună, tu nu  
cauți pe boltă să seceri.  
Nunta trecu  
fără de oaspeți petreceri.  
Toate-mi sunt scut  
nu este nimeni de vină.  
Câte-au trecut  
aniversări de rutină?

Ca pe-un altar  
vorbe durez pe diluviu.  
Boabe de har  
fac din iubire Vezuviu.  
Mă curățesc  
printre torenții năvalnici  
până albesc  
plini mi-s de pietre desagii.  
Plouă mocnit  
apa produce ravagii.

## SECOL DE CLIPE

Țipă-n cuvânt  
cer săgetat de aripe  
orișice cânt  
e ca un secol de clipe.  
Viu de tăceri  
viu de umbroase lumine,  
până mai ieri  
singur de mine și tine...

Discul solar  
palid și slab în putere  
lut și olar  
mursecă fiere și miere.  
Orișice cânt  
e ca un secol de clipe  
țipă-n cuvânt  
cer săgetat de aripe.

Încă mai sunt  
câte sunt clipele-n oră  
singur și crunt  
ca să vestesc - auroră  
zorii de stea  
zorii de lună sihastră  
vino și bea  
din înălțimi de aripe  
soare și nea  
câte rămâne-vor clipe?

## ȘARJE UMORISTICE

### EPIGRAMA

De mă-ntrebați, e o pastilă  
Compusă-adesea de confrăți,  
Acelor care sunt vizați  
Fiindu-le ades, utilă.

E ca o harnică albină  
Însă puțin mai buclucașă.  
Precum insecta cea poznașă  
Cu o înțepătură fină.

Dar cam limbută e conița  
Și te țintește fără arc  
E sfântă ca Ioana D'Arc  
Și sprintenă ca perinița.

De vreți, e-o strofă mai cochetă,  
De un umor molipsitor  
Precum un papagal actor  
Care-ți ghicește o „planetă”.

Nu se încurcă-n amănunte  
Și pune punctul chiar pe „i”,  
Dar fără să forțeze, ci,  
Îndreaptă chiar greșeli mărunte.  
Ea te amuză dar nu-ți iartă  
De ai, minuscule scăpări  
E cu ceva mai acătări  
Ca o banală, tristă ceartă.

Căci răscolește vii și morți  
La cea mai mică-apucătură,  
Îți pune prompt gălușca-n gură  
Și...mai înghite-o dacă poți...

E fericit acel ce scapă  
De o atare pișcătură  
El dă pe loc iscălitură  
Că i-a cam tras „Urzicii” clapă.

Dar nu-i de nasul orișicui  
Această treabă de mirare,  
Căci cine interes nu are  
Îl rog să-și pună pofta-n cui!

### **SFATURI PENTRU PRESUPUȘII UMORIȘTI**

Cu un catren subtil, vezi bine,  
Având satiră și umor,  
Te poți întrece cu oricine  
Chiar fără lecții de actor.

Căci epigrama și catrenul  
Nu sunt de nasul orișicui,  
Dar dacă nu le prinzi refrenul  
Atârnă-ți iute Lyra-n cui!

Că dacă te bazezi, nepoate,  
Pe un succes răsunător,  
Poți foarte bine să ai parte  
De un declin fulgerător.

Tu fără surle, fără tobe,  
Doar cu surâs interior,  
Poți face din puține vorbe  
Să salte lumea de fior.

De-ți faci din epigramă țel  
Și o declari cu vehemență  
Să-ți iei armură de oțel  
Să nu fii prins cu vreo carență.

Să nu comiți și vreun abuz  
Lăsând în jur numai cadavre  
Că dacă tot îndrugi palavre  
Ești scos prea repede din uz.

Dar dacă vezi că nu se poartă  
Mai lasă-le în vânt de rime  
Și să-ți alegi o altă soartă :  
Mai bine scrie anonime!

Că poți atunci să dai cu barda  
În șefi și chiar în subalterni  
Întinde cât mai tare coarda  
Că nici chiar zeii nu-s eterni.

Dar ca să nu faci tărăboi  
Cum a făcut adesea Nigram  
În loc să te semnezi pe foi  
Alege-ți un pseudonim...

## (POPA) POPA'S LA CAFENEUA LITERARĂ „THALIA”

E în caricatură as  
Vestitul domn Popa Popa's  
Precum la haltere sunt greii,  
Se poate lua de piept cu zmeii

Grăindu-le cam gros în glas :  
-Aș vrea aici să fac popas,  
Dar dup-o noapte de efeb  
Mă-ndeamnă sufletul să-ntreb :

De ce stimați amici de-o seară  
În loc să-mi cânte o vioară  
La cafeneua literară  
Îmi dați doar muzică ușoară?

De se mănâncă tot ce zboară  
N-ar fi mai bine bunăoară  
Să luați și să vopsiți o cioară  
În chip de... farsă literară?

Vreau ritmuri de cafe-concert  
Căci nu pot altfel să vă iert  
Chiar dacă ritmul e alert  
Când îl ascult rămân inert.

Cine să uite de belele  
C-un repertoriu de manele,  
Cu transpirația șiroaie  
Rămâi perplex, pleoștit în ploaie.

Cum vrei concertul să mă-mbie  
Când astăzi toată lumea știe  
Că dacă nu ai armonie  
Ce cânti e doar lăutărie...

Vreau deci, sonorul în surdină  
De zgomot mi-e urechea plină,  
Deși vă spun, n-am nici o vină  
Și-abia am luat o aspirină.

Și-apoi, de ce-mi dați niște poante  
Din vremea chiorului Pazvante  
Oricând Alighieri Dante  
Ținea isonul la bacante?

Doar cu ciuperci și sare-amară  
Vreți să-mi petrec o-ntreagă seară  
La cafeneaua literară?  
Ei bine zic : Ați dat-o-n bară.

Eu vreau cafea, nu apă chioară,  
N-amestecați ghiveciul-n oală  
Ca lumea să nu plângă-afară  
Că Thalia i-a tras pe sfoară!...

### **PE CALAPOD** (autoironie)

De-o zi și-o noapte mă trudesă să-nnod  
Vreo trei cuvinte pe un calapod.  
Respir, transpir și iar pe gânduri șed.  
Nu, hotărât, n-am stofă de aed.

Dar când și când un vârcolaci mă-mbie  
Să-mi iau din nou hârtia mărturie,  
Și culmea ironiei e că-ncerc  
Cuvintele să nu le-alerg în cerc,

Ci să le fac să se îmbrățișeze  
La locul lor firesc să se așeze.  
Degeaba, cum întorc o clipă fața

Trag unul-de-altul pân' se rupe ața.

Cam știu ce trebuie să fac de-acum  
N-or să mă lase ele prost în drum.  
De mine-am să le leg cu zece lanțuri  
Să nu mai calce-alături prin șanțuri...

### **QUI PRO QUO ?**

Bărbați aleși schimbându-și straiul  
Acum mânați de-o nouă vrere  
Schimbatu-și-au pe dată straiul  
Dând libertatea pe putere.

Și-aceia ce de-a curmezișul  
S-au așezat ca la paradă  
Țesând încet păienjenișul  
În care muștele-or să cadă.

Un qui pro quo – acerb, nu știi  
Să faci mai bine, ce și cum,  
De cine-alături să te ții  
Să nu te pomenești în drum.

Dar dă-le, Doamne, un pic de minte,  
Să nu răstoarne totu-n jur,  
Și dragostea de neam, fierbinte,  
Rămână darul cel mai pur...

## DESPRE LIMBA PĂSĂREASCĂ

-cronică rimată-

Între limba păsărească  
Și cea dulce, românească  
E o diferență mare :  
N-au deloc asemănare.  
Dar mă simt pe loc datoare  
Să vă fac o precizare,  
Nu cumva să nimeriți  
Într-o gravă eroare.

Limba zisă păsărească,  
Nu e cea de zburătoare, cântătoare,  
Ci un fel de masacrare  
A cuvintelor corecte, cu efecte

Ce-s adesea nedorite.  
Socotesc că-s nimerite  
Câteva exemple-n șagă :  
Dacă tu în loc de „dragă”

Spui cuiva ce ți-e iubit :  
„Darling”; „sweet-heart” sau „my love”  
o să-ntrebe negreșit  
cu ce oare ți-a greșit.

Dacă-n loc de „s-a sfârșit”  
Despre-un lucru terminat  
Tu rostești un „C'est fini”,  
Drept să-ți spun, m-ai derutat.

Rezultatu-i ca și nul  
Când profesorul nu-i „cool”.  
Dacă fața ta e „look”  
Mi se pare că-i un truc.

Iar de vrei să m-amețești  
Cu expresii străinești,  
Nu te contrazic, firește,  
Dar pe mine mă scutește.

Nu vreau să amestec vorbe  
Ca pe zarzavat, în ciorbe.  
Eu vă spun că-i mai cinstit  
Fiecare să vorbească  
Vorba sfântă ce-a vorbit  
La căsuța părintească.

Am dreptate, dragii mei?  
Foarte bine. E „O.K.!”  
Pe parola mea „d'honneur”  
Ai ca inimă „un coeur”  
Și „un tête” în loc de cap.

Iar mai bine iute-un hap  
Și-ai să te dezmeticești  
Singur ai să te ferești  
De expresii străinești.

De la Conu' Văcărescu  
Țara asta s-a ales cu  
Cea mai sfântă moștenire :  
„Cea a limbii românești  
Că-i a patriei cinstire”.

Fiindcă, vrei-nu vrei, ți-o spui :  
Fiecare s-a născut  
A trăit și a crezut  
Negreșit, pre limba lui...

## **MI-E DOR DE-ACEI MAEȘTRI**

Pe unde-or fi acei buieștri  
Cu vânt pe frunți și-n buzunar  
Numiți pe drept cuvânt – maștri  
Ce au trăit, și nu-n zadar.

Ca murgii sloboziți din frâie  
Cu muza lor de subțiori  
Scăpând jăratric din călcâie  
Ne-au fermecat de-atâtea ori...

Pe unde or mai fi maștrii  
Să ne ofere nouă-n dar  
Banale picături de viață  
În boabe de mărgăritar?

Deși călătorind pedeștri  
Cu frunțile spre cerul clar  
Încălecând acei buieștri  
(cu)vântu-n piept și-n buzunar.

Mi-e dor nespus de-acei maștri  
Hrănindu-ne cu stropi de har...

## **PROVOCARE**

Argintat în promoroacă  
Însă roșu în obraz  
Vechiul an acum provoacă  
Pe amfitrioni la haz.

Când Revelionul bate  
Pe la geamuri, pe la uși,  
Farse dulci, nevinovate  
El oferă cu mănuși.

În desaga cu surprize  
Are vesele momente  
Și va presăra-n reprize  
Glume bune, excelente.

Pastiluțe și răvașe  
Contra urii și-a prostiei  
Și pilule buclucașe  
Împotriva leneviei.

Chiar roneluri, madrigale;  
Epigrame, scurte scheci-uri  
Și dueluri amicale  
Șarje bune pentru meciuri.

Hotărât precum se pare  
Să mai descrețească frunți  
Face haz de fiecare  
Fie tineri sau cărunți.

Dăruind cu încântare  
Ca un veritabil Pan  
Un prilej de meditare:  
C-au întinerit c-un an.

*(Publicată în „Viața Nouă”, decembrie 1987)*

## FANTEZIE PROVERBIALĂ

Cine trage spuza doar pe turta lui  
Apă-n piuă bate cu un șubred cui.  
Fiindcă niciodată nu poți, din țânțar  
Face la comandă, ditai armăsar,  
Nu bea când ți-e sete, dintr-un pumn străin  
Apă să te sature, că va fi un chin.

Gura păcătoasă adevăr grăiește,  
Cine vede lupul, nu-i mai trebuiește.  
Și pe cât de multe, s-ar afla – bordeie –  
Vei găsi în ele, atâtea obicei.

Calul de plocoane, nu-l căta la dinți  
Fiindcă-s mai aproape dinții de părinți.  
Cine vede lupul dacă este modru  
Nu-i mai vinde pielea ursului din codru.

Apa dacă trece, pietrele rămân  
Ce pot face astăzi, n-are rost s-amân.  
Totdeauna fierul, cât e cald să-l bați  
Nicidecum pricină, n-are rost să cați.

Nu-ncerca uleiul, peste foc să-l torni,  
Cu o buturugă mică să răstorni  
Carul cel mai mare să nu-l pui nicicând  
Tras să fie-n hamul boilor de rând.

Numai aguridă au mâncat părinții  
Pruncilor acuma, strepeziți li-s dinții.  
Tot bătând tu șeaua să priceapă iapa,  
Vezi să n-ajungi mâine, muncitor cu sapa.

Cine cheltuiește peste ce câștigă  
N-are niciodată-n casă mămăligă  
Nu întinde coarda tare că se rupe.  
Nici măcar țărâna, nu poate s-astupe  
Gura lumii care-i slobodă sadea  
Până nimerește tot într-o belea.  
Cine dă nu uită, uită cel ce ia.  
Nu-mbrăca mantaua doar la vreme rea.

Cin' s-a fript cu ciorbă, suflă și-n iaurt  
Furtul inimioarei, nu se cheamă furt.  
Dacă ești a cincea roată la căruță  
Nu sta niciodată, fiindcă nu te cruță  
Între un ciocan și o nicovală  
Fiindcă asta este, negreșit greșeală.

Și lăsând deoparte treburi mai urgente  
Căținel grăbește sau „Festina lente.”

## FANTEZIE ÎN „S”

Stau sute de scrisori în scrinul din sufragerie, suspinând și şușotind între dânsule cu sficiune.

-Surato, parcă ai fi surdă!... Îmi vine să strig de spaimă și socotesc că numai mie îmi sunt sortite asemenea secunde de stres. Sunt colbuită și uitată în străfundul acesta de scrin, parcă aş locui într-un sicriu. Pe deasupra mai aud și sforăitul broaștei de yală, ba și scârțâitul sertarului când soția stăpânului sosește de la serviciu și scotocește seara prin seif-ul străbunicului în căutare de suave secrete. Pe noi nici nu ne ia în seamă. Suntem bruscate și scărmanate suficient și de cele două surori ale dânsulei care seamănă una cu alta de parcă ar fi sosii.

-Sfinte Sisoe! Săptămâna trecută, cât pe ce să-mi sară mărcile în sus de stupoare!

Soarele scăpătase spre asfințit și stăpânul nostru și-a schimbat straietele, sumecându-și cămașa și s-a strecurat nevăzut pe stradă și dus a fost! Se săturase de atâta indiscreție și sârmanul și-a luat catrafusele și-a dispărut fără urmă.

-Să fie sănătos!

\*\*\*\*\*

**EXPUNERE DE MOTIVE. PENTRU CE NU SE POATE  
INTRA ÎNTR-O UNIUNE DE CREAȚIE**

**sau**

**NOILE LEGI ALE LUI MURPHY COMENTATE,  
ADNOTATE ȘI ÎNTÂMPLETE AIEVEA**

Scrie cât mai multe cărți și vei avea cu atât mai puține șanse.

Scrie cât mai bine și vei avea cu atât mai puțini prieteni.

Nu participa la nici un fel de agape ale unioniștilor.

Nu primi decât premiile care nu ți se oferă.

Speră și nu ai teamă și sigur nimic bun nu ți se va întâmpla.

„Iubește și fă ce vrei!” – dar să nu iubești prea mult și să nu faci orice.

Fericirea de a te ști scriitor se măsoară direct proporțional cu nefericirea personală.

Scrie cât mai favorabil despre un confrate și sigur ți-l vei câștiga de dușman.

Fă-ți prieteni critici, istorici literari, exegeți, oameni de seamă și sigur nu va mai scrie nimeni despre tine.

Nu bate nicicând la ușa Uniunii ori filialelor și nu intra nici pe fereastră dacă ești dat afară.

Dacă vei ruga pe cineva să te ajute, sigur o să te înfunde mai rău.

Scrie cât mai bine despre cei mai puțin buni.

Performanțele tale devin lesne coșmarurile celorlalți.

Încearcă să încropești un ziar, o revistă, o fundație de cultură și imediat îți vei ruina sănătatea, nervii, mijloacele materiale, sufletul.

Și, încrezător de-ai fi peste poate, cu atât mai dezamăgit te vei afla.

Încrede-te cât mai mult în om și nu vor întârzia dezastrul și nefericirea.

Pace fă cu toți cei deopotrivă țieți și ei – război și tuburare – îți vor provoca în inimă, în gând și în cuvinte.

Cu cât mai sus vei ținti, cu atât mai afund vei cădea în abisuri.

Încredințează un secret celui mai intim prieten și în clipa următoare va fi pe buzele tuturor.

Cu cât mai puțin vulgar, licențios și pervers vei fi, cu atât vei fi mai respins.

În tagmă de vei vrea să pătrunzi, aidoma lor trebuie a te face.

Dacă vei bea agheazmă precum Grigore, ai toate șansele să stârnești toți diavolii.

De-ți vei iubi casnicii, ei te vor scuipa și te vor azvârli afară din toate cercurile.

Aceste reguli de aur să le păstrezi cu sfințenie:

-Scrie puțin sau deloc;

-Să nu vorbești niciodată în public;

-Să nu-ți dezvălui sufletul pentru că haita de lupi răpitori abia așteaptă să ți-l sfășie;

-Întârzie mult, deliberat la orice întrunire;

-Să nu-ți ții cuvântul în nici o împrejurare;

-Abjură de câte ori poți;

-Vinde-ți sufletul chiar pe două parale;

-Calcă-ți toate virtuțile în picioare;

-Fii nemilos, crud, bosumflat, infatuat, important, răzbunător. Doar așa ai șanse de a ajunge la nivelul acela spre care tinzi și vei fi cu atât mai temut printre semeni;

-Sămânța discordiei seamănă, împrăștie;

-Aleargă mereu după vânt și culege furtună;

-Vai de cei care năzuiesc spre lumină căci, iubitorii de întuneric, deîndată îi vor înghiți, nimici, scufunda în beznă;

-Semidoct de vei fi, cu atât vei ajunge în academiile cele mai înalte.

-Refuză să fii lăudat, mediatizat, premiat și vei ajunge desigur, OMUL ZILEI.

-Îmbracă-te cât mai modest, nu te spoi, nu ieși cu nimic în evidență.

-Vorbește cât mai puțin, nu te afișa în relațiile publice.

-E neapărat necesar să nu apari niciodată în presă, la televiziune, ori radioul public.

-Dacă totuși, vei săvârși vreo astfel de greșală, nu ți se va ierta și vei fi taxat imediat.

Ultima, dar nu cea din urmă: Încredințează toată documentația necesară unui scriitor consacrat, cu responsabilități în conducere și sigur nu vei ajunge NICIODATĂ pe masa comisiei de validare.

Toate acestea, fiii mei și multe altele de acest fel, trebuie păstrate cu mare sfințenie, pentru că ele sunt noile reguli pentru cel ce vrea să accedă la nemurire.

Semnat,  
Ce. A.  
mai cea  
care aspiră la nemurire

## *SONETE*

### **SONETUL TRENULUI REGAL**

Dispar în tren regal ca într-o ceață  
Poeți blazați ce păstorind lumina  
Pe șine-amețitor lățindu-și vina  
Nespovediți grăbesc spre Ceea Viață.

Cu chipuri de efigii și blazoane  
Cu vulturești priviri și solzi în gheare  
Postați pe tabloidele ziare  
Trufași, damnați și asupriți de toane.

În trenu-acesta princiar, se pare,  
E crema limbii noastre tutelare.  
În zbor de șine-azvârl cu epitete

Metafore, sintagme insolite,  
Regalii zilei au argint în plete;  
I-așteaptă-n gări amante părăsite...

### **SONETE, MADRIGALE ȘI RONDELURI**

Sonete, madrigale și rondeluri  
Distihuri, monostihuri și terține  
Îmi cânt iubirea în diverse feluri  
Sperând că-n ele te-oi afla pe tine.

Mi-e dragostea-n verzale și aldine  
Ca în intarsii de sidef săpată.  
Cum este inserat cerescul Bine  
Și rozmarinu-n inimă de fată.

Și chiar de nu te află în răscruce  
Cuvintele străpunse de tăcere  
Le-așez pe piept sub inimă, drept cruce  
Să-mi fie sfânt temei de Înviere.

Te scrijelez în suflet cu aldine  
Sperând că-n ele te-oi afla pe tine.

*Noaptea Sfintei Învieri, 2008*

## **MI-AI AȘEZAT O DIADEMĂ FRUNȚII**

Mi-ai așezat o diademă frunții  
Cu dragoste să fiu înnobilită  
Frumoasă ca în așteptarea nunții  
În trup femeie și în suflet fată...

Voi pune chiar și astrilor halouri  
Și voi striga de-or să răsune munții:  
Din șapte-n șapte întorcând ecouri  
Frumoasă ca de dinaintea nunții...

Frumoasă ca o harpă neciupită  
O alăută rezonând din strună  
În noaptea sfântă când voi fi iubită  
Poem îți voi ciopli în veche rună.

Și voi striga de-or să răsune munții:  
Frumoasă-s ca de după noaptea nunții!

## **E-UN ADEVĂR, ȘI CINE-AR RECUNOAȘTE?**

E-un adevăr și cine-ar recunoaște?  
Și-un inefabil ce se lasă prins:  
Te port în mine ca și cum te-aș naște  
Și te-aș zvârli din nou în Necuprins...

Femeie-n trup, fecioară în cuvinte  
Nimic nu-mi pare-a fi cu neputință:  
Te zămislesc neconținut în minte  
Ca pe-o ofrandă-adusă cu priință...

Pe urma întâmplării-ntr-o pădure  
Printre copaci de silex eu alerg  
Și aspru mă rănesc într-o pădure  
De nu mai pot nici urmele să șterg.

Mă recunoști la cea dintâi privire.:  
Femeie-n trup, fecioară în vorbire...

## **DOAR ÎMPĂRȚINDU-MĂ, RĂMÂN ÎNTREAGĂ**

Doar împărțindu-mă, rămân întreagă  
Și-o nuntă de cuvinte se pornește  
La care-i invitat ca să-nțeleagă  
Acela ce cu-adevărat jertfește.

Și vin la nunta florilor mirene  
Din colțuri depărtate la ospăț  
Bărbați robiți de fete azucene  
Și totul pare-un prelungit ospăț.

O catedrală zace dărâmată  
De viitura nopții cea cumplită  
Rămân în Logos pururi atârnată  
Întreagă mi-e ființa împărțită.

Și-așa mă dărui, cine să-nțeleagă?  
Doar împărțindu-mă, rămân întreagă...

### **SONET FABULOS**

Amanți de rouă pururi invocați  
Să vină treji la ceas de abanos  
Frățește sunt de suflete legați

Și gustă din prezentul fabulos  
Visând că-s de pe-acum eternizați  
Într-un miraj al nunții – maiestuos.

Se împlinesc în pământescă-ardoare  
În trup și suflet pururi răstigniți  
Amanți cu fulgi de nea împodobiți  
Într-o părelnică îmbrățișare.

Cuvintele-adieri pe albe pagini  
Ca ploile fierbinți căzând pe oase  
Înaltul din străfunduri vaporease  
Îl cheamă neaua răscolind imagini...

## **O PARTE ȘI O PARTE**

Cuvântul mă împarte brusc în două:  
Privirea mi se-ncruntă jucăușă.  
O parte-s foc, o parte sunt cenușă  
O parte iarbă sunt, o parte rouă.

Nici nu mai știu de cine-a mă păzi  
O jumătate-s crin imperial,  
Cealaltă jumătate – foc bengal  
Sunt miazănoapte, sunt și miazăzi.

Amestec straniu sunt de rău și bine  
Și alb și negru, verde și uscat  
Odihnă dar și veșnic alergat  
Sunt lutul frământat de mâini divine.

Dar ce nu sunt în lumea asta mare?  
Răspuns știut și semn de întrebare...

## **SPRE ITHACA**

Din părul despletit pornesc corăbii  
Și-ncetișor se-ndreaptă spre Ithaca.  
Dar nici nu isprăvește Circe joaca  
Ulise astăzi taie apa-n săbii.

E cerul mai albastru ca topazul;  
Se-avântă pescărușii-n zbor sălbatic  
Rotindu-se-ntr-un țipăt enigmatic  
Cu aripile răscolind talazul.

Mă mistuie tandrețea în averse  
Când stau pe țărnișă cu ochi-abia mijit  
De parcă un sărut am tipărit  
Dar iată-acum și urmele sunt șterse.

Și zac afund epavele imense  
Ca amintirile și visele disperse.

### **SONETUL CĂUTĂRII IDEALE**

La porțile cetății te-am strigat  
Cum Sunamita și-a strigat iubitul  
La ceasul sfânt când reînvie mitul  
Străjerii nopții mult m-au instigat.

Cum arde lumânarea prinsă-n sfeșnic  
Cum caută botezul neotiful  
Oficiind cu sfiiciune ritul  
Simțeam în inimă cuvântul veșnic.

Ecoul gândului mi se spărgea  
De zidul nopții-n sunet de-alăute  
Se năruiau cărările pierdute  
Eu mă rugam pe boabe de cafea.

Te-am căutat prin marile cetăți  
Nădăjduind să-nduplec noaptea să-ți.

## PE CÂND MĂ NĂRUIAM

Mă-nmiresmam în flori de iasomie  
În voalul alb meduză în ocean  
Eu nu știam nici unde, în ce an  
Mă dăruisem viață, numai ție.

Scăldată-n mir păstrat pentru libații  
Fu marmura însângerată-n chip  
Dar a-nghițit-o lacomul nisip  
Și a trimis-o-n alte constelații.

Mă învârteam doar printre umbre-albastre  
Purtând în gând palate de mărgean  
Dar nici o piatră nu-mi slujea de-alean  
Eram cu ochii sprijiniți de astre.

Pe când mă năruiam strigând iubitul  
O pasăre cumineca zenitul...

## CRUCI ÎN INFINIT

Pământ de stele sunt, pământ de schit  
Și-a înflorit culoarea mea antumă  
Într-o pepită dintr-un pumn de humă  
Și într-o lacrimă cu ochi de malachit.

Ce note scoate vocea mea acumă,  
Ca umbrele de cruci în infinit!  
Pământ de clopot și pământ de schit  
Tu, vântule din sud, departe du-mă!

Dar cine astăzi poate să evoce  
Când mântuită e lumina lină-n ornic,  
Un lied tulburător din Santa Croce  
Și să rămână pururea statornic?

Îți dau și-mi dai, să-ndătinez cutumă  
Îl rog pe Dumnezeu, îl rog să nu mă.

**FLORI DE GÂND ÎN SPIRIT DE HAIKU**  
**-instantanee lirice-**

Spicuri din volumele: „*Lacrimi de mir*”; „*Zăpadă în flăcări*” și „*Răspântii de sine*” apărute la Editura Arionda Galați, 2006.

**Născută aici  
pe pământ  
lacomă de cer sunt!**

\*

**Semn de izbândă:  
sabia Noului Crai  
picurându-ți în vene  
târziul...**

\*

**Din lemn de santal  
degetele pădurii  
-haos iubirilor mute-**

\*

**Estimp,  
să mă ilumineze blând  
în verde transcendent  
Rozariul Poeziei...**

\*

**Cântecul meu?  
Rubinul prelins  
peste mustul zăpezii.**

\*

**Cuvinte,  
agonizând anevoie...  
Lucruri mai vii  
decât ființele...**

\*

**Surâsul tău  
Diamant  
pe fruntea  
înmiresmată  
a sinelui...**

\*

**Strigăt mut :  
Numele Tău  
este singurul meu  
Absolut!**

\*

**Cotropit de înalt-  
pe un crâmpei  
de albastru...**

\*

**Inima Ta  
rugă sculptată  
în lacrimă...**

\*

**Mut de privire,  
învins,  
lângă rugul  
cel pururi aprins!**

\*

**Castel interior:  
Dumnezeu și suflet  
între patru ochi.**

\*

**Doamne, cui  
să fi fost  
singurul rost,  
adăpost?**

\*

**Mă biruie jindul  
De contopire  
cu Însuși Fiindul.**

\*

**Inimă –  
tu  
lectica  
Domnului!**

\*

**Pântec rotund  
sâmbure înflorind  
în aproapele!**

\*

**Îmi iau poezia  
chezașă  
și-o trag peste trup  
ca pe-o cămașă...**

\*

**Cât cer!  
pe când umbra ta  
singură colindă prin lume!**

\*

**Curcubeu:  
aer despletit  
în culori și miresme...**

\*

**O Doamne,  
de-aș putea să-ți șterg,  
sudoarea cu surâsul meu!**

\*

**Mă cert  
și nu în deșert  
de cât iubit  
irosit!**

\*

**Învață-mă  
cum să mă simt  
în largul tău  
suflete!**

\*

**Oficiez cu gesturi  
smerite,  
cultul solitudinii...**

\*

**Calm. Noapte,  
vino să mă învelești  
cu privirea!**

\*

**Nu sunt decât  
un fulg ce s-a îndrăgostit  
subit de o flacăără...**

\*

**Lumină, tu,  
singura singurătate  
peste care mă simt  
ca o regină!**

\*

**Viscol de stele  
căzând pe zăpada  
în flăcări!**

\*

**Neliniștea mea  
căutând măcar un cuvânt  
să se sprijine...**

\*

**Halo reflexiv  
singurătatea poetului  
suspendată de-un fir  
care încă suportă...**

\*

**Fericit fără pricină  
aşa cum te afli  
încercând să acoperi  
izvorul zilei cu palma...**

\*

**A trăi fără Tine.  
Ce spaimă  
atavică!**

\*

**Desfid  
această dragoste  
derutantă  
ca o pavană  
pentru infantă...**

\*

**Desigur,  
lumea există  
şi fără ca tu  
s-o alcătui...**

**Ecoul picăturii de  
linişte  
în apele mele lăuntrice...**

\*

**Iubirea,  
această floare de colţ  
carnivoră!**

\*

**Îmi lepăd dragostea  
fierbinte  
într-o chilie  
de cuvinte!**

\*

**Te privesc.  
Unde-mi sunt  
ochii?**

\*

**Stele  
stropi de lumină  
în peşteri!**

## MICĂ FANTEZIE ALFABETICĂ

Aurora binevestea în curte dis-de-diminează emoționată,  
făcându-și grabnic și hotărât intrarea în jocul jocurilor.

Katea lenevea încă. Miresmele nopții ofereau până la  
răsăritul soarelui, tulburătoare și unduioase valuri pe xilofonul  
zefirului!

## UN SCORPION PRIN CONSTELAȚII

### FANTEZIE HOROSCOPICĂ

Socot că râsu-i un miracol  
Căci fost-am la prezicător  
Și mi-a citit acest oracol  
Ca pastiluță de umor.

Am descifrat într-un ghioc  
Un semn misterios de foc  
Ce-mi spune fără echivoc  
Că Horoscopu-i cu noroc.

Deci :

Nici nu știi să te ferești  
Când ți-apar subit în cale  
Doi primăvăratnici PEȘTI  
Verzi, cu ochii de opale.

Stânga iute împrejur  
Faci să nu apari zevzec  
Dar cu părul creț și sur  
Taie calea un BERBEC.

Cică lâna lui de aur  
Moștenită din cârlani  
A pierdut-o când un TAUR  
L-atacase pentru bani.

Vine-acum intempestiv  
RACUL, foarte respectabil,  
Aparent fără motiv  
El devine brusc afabil.

Vrea cu foarfecii din clești  
O jiletcă să-i croiască  
Unui LEU de București  
Regele să nu răcească.

Roasă de un aprig dor  
O FECIOARĂ ochiu-și trage  
Când la racul croitor  
Când la leul care rage.

Și răsplata-i după faptă :  
Nu cumva să-i crească nasul  
Ține CUMPĂNA cea dreaptă  
Ca să nu se-ncline tasul.

A învins, e campion,  
Și-i din nou pe prima treaptă  
Temerarul SCORPION  
Care-i ins cu mintea coaptă.

Până un SĂGETĂTOR  
Care nu greșește ținta  
Repede ochește-un măr  
Ori cu arcul, ori cu flinta.

Nici nu știu cum o să scap  
De-acest om pe jumătate  
Ce-are coarne mari de țap  
Și copite are-n spate.

De te-ncaieri coarne-n coarne  
Când te-a năpădit ispita  
Poate-oricând să te răstoarne  
CAPRICORNUL cu copita.

Chiar de are fața ștearsă  
Parcă-i un burduf de nor  
El întruna apă toarnă  
Pentru că e VĂRSĂTOR.

#### **VORBE-N DODII DESPRE ZODII**

O duzină de surate  
Constelații numărate  
Vor pe boltă să se plimbe  
Și destinele să schimbe.

-Nu mai bate câmpii-n dodii,  
Agățându-te de zodii,  
Că-ți dezvăluie ursita  
Anii cu nemiluita,  
Zile-ntregi și săptămâni  
Cum se știe din bătrâni.

## **SCORPIONUL**

Socot în mintea mea: nu strică  
Să afli, asta-i nostimada  
Că vietatea asta mică  
Dreptate-și face-ades cu coada.

## **BALANȚA**

Spune-o vorbă înțeleaptă  
De constați o discrepanță  
Între vorbă și-ntre faptă  
Iute cumpără-o BALANȚĂ.

## **FECIOARA ȘI TRUCURILE EI**

Până după măritiş  
Domnișoara X, FECIOARĂ  
Are-un hobby: pe furiş  
Să vopsească vechea cioară.

## **„ÎMBLÂNZIREA SCORPIEI”**

De ce dezlănțuiți prigoană?  
Chiar Shakespeare, geniul scriitor  
A îmblânzit o SCORPIOANĂ  
Și a ajuns nemuritor.

## **SĂGETĂTORUL TIMID**

ARCAȘ sau CUPIDON de-aș fi  
Fecioare multe aș ochi  
Cu versul să le săgetez  
Dar „Sunt timid și mă tratez”.

## **CAPRICORN**

Coadă i-a crescut, de pește  
Însă ceea ce uimește  
Sunt cornițele de țap  
Care nu-i încap în cap.

## **ÎN COADĂ DE PEȘTE**

CAPRICORNULUI nu-i pasă  
Când te minte, nu clipește  
Iar când nu te-aștepți te lasă  
Drept în coada unui PEȘTE!

## **FECIOARA (variantă)**

Fiindc-a vrut să fie zână  
Soarta nu i-a fost ușoară  
Nesimțind că timpul zboară  
Tot FECIOARĂ-i și bătrână.

## **VĂRSĂTORUL DE APĂ**

Nici măcar de-ar fi să mor  
Nu mi-ar place-un VĂRSĂTOR  
Care, cât ai zice „PEȘTE!”  
Cu furtunul te stropește.

## **ZODIA RACULUI**

Drept să-ți spun, nu am habar  
Cum se prinde un homar.  
-Vezi să nu te pomenești  
Că te-apucă între clești.

## **CAPRICORN**

Praf, cenușă vreau să-mi torn  
Peste umeri, peste cap,  
Doar așa putând să scap  
De vicleanul CAPRICORN.

## **UNUI GELOS**

Poftele-și atârnă-n cui  
Dumnealui, gelosul maur  
După Desdemona lui  
Prinsă în flagrant c-un TAUR.

### **SCORPION LA SCORPION**

Eu recunosc că nu sunt pus pe sfadă  
Dar îți doresc să ai, că-i de bon-ton  
Ca de la Scorpion la Scorpion  
Pe buze miere și venin în coadă...

### **BERBECUL ISPĂȘITOR**

Unii-ar spune că-s zevzec  
Că din pricini de iubire  
M-aș întrece c-un BERBEC  
Ce l-aș lua drept...ispășire.

### **RACUL CA RACUL**

Nu știu zău, ce-o să mă fac  
Dacă-n ziua de apoi  
Fiindcă m-am iubit c-un RAC  
N-o să pot să pot să dau-napoi.

### **CUMPĂNA sau BALANȚA**

Vă declar: E-o cutezanță  
Să te-așezi într-o balanță  
Căci vedea-vei cum se-nclină  
Chiar la cea mai mică vină.

## **DE-AȘ FI SĂGETĂTOR**

Chiar de nu-s Ioana D'Arc  
Am la inimă un dor  
Să devin SĂGETĂTOR  
Și să prind o muză-n arc.

## **PEȘTII**

Peștii-aceștia câte doi  
Parcă sunt legați c-o ață  
Înotând lucioși și goi  
Mint de apele îngheață.

## **LEUL ACTUAL**

E din ce în ce mai greu  
Să prețaluiești un LEU  
Cât ar crește de voinic  
El devine tot mai mic.

## **TAURUL**

O mină am găsit – de aur –  
Dar nu întrezăresc pricina  
Că am pierdut-o, bat-o vina,  
Luată-n coarnele de TAUR!

## **GEMENII**

Nu știu alții-asemeni  
Dar ca să aleg  
Unul dintre GEMENI  
Capul nu mi-l leg.

## **RACUL ȘI SCORPIOANA**

Nu știu cum – în joc de doi  
S-a iscat așa prigoană:  
RACUL trage înapoi  
Ca să prind-o SCORPIOANĂ!

## **SCORPIONII**

Când îi privești te trec fiori  
Au coadă, clești și carapace.  
Și au, că-s asemănători  
În coadă, ace de cojoace.

## **TAURUL**

Eu m-aș mărita c-un TAUR  
Însă tare nu știu dacă  
Lumea-ntreagă de pe plaur  
N-o să-mi spună: Doamna Vacă!

## *PARODII*

### **ROMULUS VULPESCU – „Destin”**

În paturi de-mprumut și fără pernă  
Noi doi întruchipăm o aventură  
Pe-o canapea uzată din natură  
Jurându-ne o dragoste eternă.

La teatru ne iubim, pe scenă,  
Pe-un sac de paie dintr-o piesă proastă,  
Răpiți de o tulburătoare jenă  
Tu crezi o clipă c-ai să-mi fii nevestă.

Visând demult o dragoste celebră  
Eu – un truver scăpat din lesă  
Tu – devenind o magică prințesă  
Trăim un iluzoriu act de febră.

Mutându-ne mereu din pat în pat  
Aproape c-am uitat cum se și doarme  
Când tu cu ochii împâcliți de foame  
Mă-ntrebi înăbușindu-ți un căscat :

-Iubite, nu cumva ești însurat?

## ROMULUS VULPESCU - „Carte poștală”

Sorbind cafeaua-ngândurat și trist  
La cafeaua,  
Poștale cărți trimiți din Târgu Mureș  
Certându-te ostil și gureș  
Cu lumea rea.

Nici timp nu ai, nici inimă, nici chef  
Să mai scrii versuri.  
Degeaba ai făcut demersuri  
La patru edituri deodată  
Să te numească șef.

Tabac pipezi abandonat de muză  
Fiindu-ți silă  
Că-n propria ta barbă vezi  
Un semn minuscul de prăsilă.

Și cum ai vrea, voievodal și dac  
Să-ți scoți semeț cureaua  
Și praf să faci într-un cuvânt  
Întreagă cafeaua.

Dar când s-apuci întâiul crac  
Nădragii-ți pică la pământ  
Și mătură podeaua...

## ROMULUS VULPESCU - „Portretul prietenului meu”

De ce subtilule poet  
Nu ți-ai găsit să iei la toartă  
Vreun alt prieten mai dihai  
Decât pe cel mai violet din cai  
Să te-ntreții cu el la ceai  
Când astăzi numai caii verzi se poartă?

Știu că-n secret nutrești o prețuire  
Pentru întregul neam de cai  
Da-ți spun deschis : stârnești uimire,  
Cum vă-nțelegeți, în ce grai?

Aud că beți același soi de gin  
Sorbit agale cu un pai cam gri  
Și zahăr tos serviți puțin  
Cu glume seci la „five o'clock of tea”?

Să-mi spui, de ce citiți cu sârg  
Numai gazete de-altădată  
Rânjind ușor ca proștii-n târg  
De moda de-acum patruzeci de ani  
De când era bunica fată?

De ce să angajați dispute  
Cu Tacit, Suetoniu sau chiar Goethe  
Cu Thomas Mann pe diferite rute  
Mergând la Weimar după Lotte?

Dar cum aveți mereu același gust  
La blonde, brune și la celelalte  
La table și la pocker, nu e just

Să beneficiați de-aceste „aventuri galante”?

Pe amândoi prostia vă amuză  
Mâncați cartofi prăjiți cu ouă  
Iar când beți vinul roșu fiert în spuză  
Prizați tutun pe nările-amândouă.

De v-amețiți, vă spuneți la ureche  
Mici melodii – poeme deocheate  
Îi împrumuți cravata ta cea veche  
La echitație și la serate.

Și cum ți-e foarte drag bătrânul  
Și nu faci nici un pas în lipsa lui,  
Și părul tău va deveni ca fânul  
Și veți porni cât de curând hai-hui  
În pasul spaniol de promenadă  
Cu două blonde călărind cam șui...

**CORNELIU ANTONIU - Poemul: „Aerul de rând” din vol.  
„Supunerile”**

Unde-o mai fi caruselul pierdut  
Soarele orb, omul negru  
Care fabrică flori?  
Tot privind nemaivăzuta ipostază  
Să treci prin cuvinte  
Strivind un fluture...

Și dacă e mai senin alt cer  
Subțire – să te prelingi tu – apă –  
Tot mai adânc, ca o plecare  
A lui Orfeu dintre cei vii...

De poți să-mi spui,  
Cine te atinge, Vindecătoareo,  
Căutătorul de nisip,  
Plângerea și asfaltul,  
Supunerile, iarba fiarelor,  
Polul Nord,  
Îndrăgostitul oglinzilor?

Să țip în vis,  
Prea fericită Perlissima,  
Refăcând  
AERUL DE RÂND,  
Unu-doi,  
Lacrimi de singurătate,  
Para-ndărăt,  
Așa-și-așa...

## NINA CASSIAN - „Să ne facem daruri”

La sărbători și onomastici  
E bine să primești cadouri  
Niște ciorapi supraelastici  
Sau dacă ai copii – landouri.

O portocală pentru neamuri  
Sau o cravată argintie  
Ori dac-aveți alt fel de planuri  
Să țineți cont și de soție.

Și dăruind eternitate  
Iubirii voastre conjugale  
Din când în când cu demnitate  
Mai dați și-amantei câte-o floare.

Confraților de veselie  
Să le dați sfaturi cum se scapă  
De copilași și de soție  
Atunci când au câte-o agapă.

Celor trufași și mult prea singuri  
Spre-a nu le rămânea datori  
Să le trimiteți zece linguri  
De răs – balsam de sărbători.

Dar dintre toate cele fleacuri  
Să mai păstrați și pentru sine  
Oglinda-n care-s zeci de leacuri  
De-a ști să vă purtați mai bine.

## **BLESTEM**

**Parodie după poemul „Noapte albă, noapte blândă”  
de GHEORGHE AZAP**

Ascalafii să te ardă  
Mintea când ți-o fi mai grea  
Că asemenea bard cu bardă  
N-am văzut în viața mea!

Mintenaș să mi te prindă  
Inamicii de bârneț  
Să-ți agațe lira-n grindă  
Ca oricărui nătăfleț.

Ce tot cauți mântuială  
În cuvinte cu arțag?  
Zăvorăște-te c-o yală  
Dacă-ți este ghiersul drag.

Cât ai număra la trei  
Chiar de ești un ageamiu  
Să te prindă, vrei nu vrei  
Ca pe orișice chefliu...

Sau mai bine să primească  
Editura din sertar  
O papară-ardelenească  
Să-ți dea muza prin muștar

Poate-așa învrednicită  
Cu boia, enibahar,  
Să devină îndrăcită  
Și să-ți împrumute har...

**ISPITA**

**Parodie după poemul „Uvertură”  
de GHEORGHE AZAP**

Ieri te lăudai poete  
Că țâpi dibla în urzici  
Și că versuri desuete  
Nu mai scrii bătut cu bici...

Chiar jurai pe sfânta Lyră  
Că poeme nu mai dregi  
Și confrății-acum se miră  
Cum de opurile-ntregi

Răscolitu-le-ai de-a rândul  
Ba le pureci cu dichis  
De-aia mă despică gândul :  
Nu te ții de ce-ai promis?

Vrei să pici din nou pe bec  
Că ești orb de când te știu,  
Și te-ndrești înspre eșec  
În devremele târziu...

## BUIAC POETUL

Parodie la poemul : „Mă depășesc minunile pe stradă”  
de GHEORGHE AZAP

Un stol de fetișcane frumoșele  
Îl înconjoară-n stradă pe blândul bard Azap  
Genunchi prodigi și rochii cu bretele  
Buiac, poetul pare lovit cu leuca-n cap.

Îl depășesc robuste și fășnețe  
Fecioare mândre-n trening, blugiși și addidași  
Punându-i îndeuna roate-n bețe  
La fiecare sută din înțelepții-i pași.

Făcându-se că plouă el asistă  
La defilarea muzelor cu asteriscuri  
Scriind turcește-o listă fantezistă  
De aforisme despre viața fără riscuri.

Și trec, de stambă - junele pe stradă  
Fără să-și ceară scuze și nicidecum pardon!  
Așa cum stau la rând ca la corvoadă  
La ermetismul sacru ce-a devenit șablon.

**BUNĂ VEDERE**  
**Parodie la volumul „Fluturile de diamant”**  
**de CORNELIU ANTONIU**

Desigur, o piatră  
Trebuie să fi fost  
Dincolo de frumosul abis  
Întocmai ca atunci  
Găsindu-te chiar în  
Momentul pierderii  
În afara memoriei.

Ca un fruct – tânăr fiind –  
Nici o amenințare  
Nici faptul divers nu călătoreau  
De dragul numelui tău  
Nici râsul secret  
-O dulce întâmplare-

Numai tu trebuia să pleci  
Într-o țară îndepărtată  
Așa cum sufli  
Într-o roșie păpădie  
Căutându-ți mereu  
O altă alianță și neluându-ți  
Nici rămas bun,  
Nici la bună vedere...

**ACEEAȘI VINĂ**  
**Parodie la volumul „Repaosul focului”**  
**de STERIAN VICOL**

Printre mesteceni albind  
Propria mea trecere  
Dintr-un descântec  
Mai aproape de tine  
Păsările nopții  
Învolburând nisipul.

Cine mă ademenește,  
Mâna Edenei,  
Deșertul din clepsidră,  
REPAOSUL FOCULUI,  
Aceeși vină,  
    Altă vinovăție,  
        Alt semn?

Ce spun eu decât,  
Un cuvânt nerostit,  
Șapte versuri –  
Îndemn pentru dansul oprit...

Și totuși,  
Cine greșește căutata cărare,  
Cine înseamnă până și vămile  
Doar cu înfrângeri  
Departate de tine,  
Dulcele meu strigăt,  
Fruct dulce  
TU...

## MINODOR ȘI JUNONA

- poemă fabulistică -

Odată, un cârlan din obor, al cărui nume era Minodor, de hotărî se făcă scriitor. Auzise el o discuție printre cabaline cum că nu e prea greu și că scriitorii o duc foarte bine.

Smulse repede o pană de găscă (autentică, nu din plastic, prinsă la mijloc cu elastic), din aripa de serviciu a găștei Eleonora, care era nora curcii Gafița, pestrița. Își cumpără o pipă și o pungă cu tabac fin, o carafă cu vin vechi și se apucă să studieze dicționarul de cuvinte perechi. (Aici ar trebui să deschid două paranteze – într-una să spun că Minodor era foarte citit, parcursese chiar și volumul Shōgun și într-alta că învățase la târlă două limbi străine : ierbivora și ciobăneasca și cu ajutorul lor rumegea binișor tot ce-i pica dinainte), ba și pe cel de epitețe și chiar rime rare și le studia fără-ncetare. La cel de neologisme s-a cam încurcat și fiindcă-i plăceau scoarțele, într-o săptămână, l-a rumegeat. Când crezu că și-a îmbogățit îndeajuns bagajul de cunoștințe literare cu clasici în viață și cu poeți post-post-moderniști, cu vreo câțiva pictori cubiști pe care îi cultiva cu evlavie și cu ochi de cunoscător, chiar dacă era numai cârlan amator, ei bine, atunci hotărî că e timpul să-și scoată și ghimpul din copita dreaptă din spate și să încalțe copitele toate cu opinci adevărate. Nu se putea prezenta în lumea literaților desculț și cu blana pârlită ca orice oaie sau altă lighioaie.

Când ajunse la barieră, își mai schimbă puțin din intenții și manieră socotind că n-ar fi mai prejos dacă ar lăsa opincile jos. Își compuse o expresie visătoare, cum văzuse el la o bovină îngândurată, ca să facă din capul locului o impresie adecvată. Pentru ca treaba să meargă strună, cumpără și-o Lăstună (adică un lăstun) ori un Megan de pe maidan, nu mai mare de-un metru și ceva. Citise el undeva ce performanțe uimitoare are dacă o scoți pe șosea la plimbare. Și ca să pară un cârlan mai bărbat își comandă

și-un diplomat. Apoi, făcu un duș, să-și curețe cărlionții de scaieți și de rumeguș, se spală cu șampon de măr ionathan care persistă aproape un an, se dichisi îndelung în oglindă și se pregăti s-o întindă la un cerc literar care își ținea ședințele în tindă la gospodar.

Acolo se strânseseră numai artiști consacrați, literați, muzicieni, orășeni sau cum era el țăran get-beget : întâlni un greier cântăreț și poet care se recomandă domnul Țărcușor, trecut binișor de prima tinerețe. Mai erau două găsculițe fâșnețe care erau în stare să te furnice cu belciugele din burice. Ele se ocupau de tras sfori și de pus bețe-n roți unor nepoți de artiști pentru simplul motiv că nu le plăcea lor cum înoată și erau cam triști. Un bou nostalgic și visător dar cam din topor, rumega versuri lângă fereastră și nu îndrăznea să tulbure onorata adunare cu vreo întrebare. În încăperea mai erau vreo șapte duzini de cântăreți care mai de care mai de soi : sticleți, pițigoii, măcălendri, florieni (canari indigeni), cântând pe limba lui fiecare, ca să cinstească nobila adunare. Bondarul Bondi, așezat pe o șipcă, bâzâia răgușit că i se furase o coardă la scripcă și că negreșit, dacă ar fi avut-o, ar fi susținut un concert extraordinar, acompaniat de canar.

Tocmai atunci apăru măgărușul Tilincă la volanul unui Hyundai Club sau Sport (nu prea de deosebesc când mă grăbesc). Se vedea că nu făcuse nici un efort cu mersul pe jos, de aceea ajunsese odihnit și voios. Intonă câteva șlagăre de estradă de parcă s-ar fi aflat la promenadă. Se acompania la fluier dar nu la unul oarecare, ci la un fluier de la picioare, care de fapt nici nu era fluier ci tibie sau peroneu, să precizez acum, mi-ar fi greu. În orice caz făcu impresie fiindcă era însoțit de o jună roșcată și nurlie, o nouă speranță în materie de poezie. Tânăra se numea chiar Junona și în zona aceea-și făcuse renume câștigând sume fabuloase cu produsele lactate din praf. Aici trebuie să deschid iarăși un paragraf și să precizez că tânăra juncă se ținea bine, avea o siluetă suplă, fără pic de șuncă pe șolduri sau burtă, fără gușă, fiindcă la ea ce era-n gușă, era și-n căpușă, în sfârșit, se putea lăuda cu suplețea și cu niște ochi de toată frumusețea, mari, catifelăți, de parcă erau rimelați. Fragedă, proaspătă, de s-o mănânci, nu altceva.

Bietul cârlan Minodor – cât era el de actor și cât exersase la replici în staul cu unchiul lui berbecul Paul, ce exerciții de dicție și elocvență făcuse de când se născuse, îi fu aproape cu neputință să-și ia ochii de la Junona. Ce mai, se pierduse cu totul. Începu să vorbească în limbi – pe străinește – de parcă era pătruns de un duh, începu să se bâlbâie, să behăie tandru, se scufundă în divagații literare ca un critic scafandru. Apoi o dădu pe rime, monorime, distihuri, terține (pe care le știa foarte bine), catrene (care drept să spun îi provocau migrene), sonete, dedicate oițelor capii, rondeluri, să îmblânzească în felul acesta casapii, trecu brusc la dueluri epigramatice, care erau mai pragmatice și în sfârșit, se apucă de cântat luri-luri, muma pădurii și liru-liru, un cântecel de dormit crocodilul. În fața unor atari dovezi de talent (căci era evident că Minodor avea sămânță de geniu,) chiar dacă mai bine de un deceniu rămăsese o figură anonimă, toți căpătară brusc o stimă pentru dânsul. Însăși Junona în părăsi pe Tilincă deoarece acesta nu mai avea nici un haz, verde cum se făcuse de necaz. Și cum ar fi putut ea, domnișoara, educatoare din Reșița sau Hunedoara, văcuță sadea, dulce ca o acadea, tânără speranță a literelor să apară pe piață cu un măgar plin din urechi și până-n copite de verdeață! Așa că, ducă-se-n ceață!

Cei doi nu mai aveau acum nici o piedică serioasă pentru dragostea lor furibundă. Și pentru că Minodor era de talie scundă își procură iute patru picioaroange stabile pe roțile și neconținut se rotea în jurul ei cu unicul țel : de a ajunge la același nivel. Desigur, aceasta nu se putea deoarece Junona, oricâtă cură de slăbire ar fi ținut, era totuși de categorie grea.

Cum s-or fi descurcat, nu știu nici eu și ca să vă torn minciuni mi-ar fi greu. Atât pot să vă spun : în anul următor, pe o căldură de umbla Ghiță cu paiul în gură, i-am zărit pe amândoi la o editură particulară semnând împreună o carte. Aveau, cum s-ar spune, deja, un copil din flori, în calitate de coautori.

Sfinte Sisoe, în cazul acesta, nici de morală nu mai e nevoie!...

## ZARVĂ LA ZOO - poemă fabulistică -

Mare zarvă se stârnise printre animale la Zoo, într-o zi când deja începuse să plouă cu stropi cât o boabă care apoi erau strânși de îngrijitori într-o roabă.

Întâmplarea cu pricina avusese ecou în parcul grădinii unde se plimbau animalele ca pe Copou și din cușcă în cușcă, unde erau ținute fiarele care mușcă.

Bietul urs care mergea slobod de colo-acolo fiindcă era campion la polo (titlu obținut de la Pol de unde venise singur, în pas domol, bietul urs, zic, vru să țină un discurs, dar degeaba că se încurcase rău treaba.

Un cuc tot umbla hăbăuc strigându-și numele fără încetare, de parcă s-ar fi aflat la apel într-o adunare și ținea morțiș să se afle că-i prezent. Dar care să fie pricina acestei zarve? se întrebară uimite câteva larve născute azi dimineață când era încă ceață și nu se vedea mai nimic. Stați puțin să vă zic : iepurașul Clement adusese un mesaj urgent din partea conducerii grădinii și de emoție înfloriră-ntro clipă toți crinii. Până și spinii de pe marginea unei rigole se făcuseră ghem-ghemulețe de țepi.

-Dar de ce nu începi să citești? se rățoi un rățoi fiindcă avea tupeu, tocmai își cumpăraseră ciubote noi, late și portocalii, care ar fi fost frumoase dacă nu erau fistichii.

-Nu pot, rosti Clement, zis Ronțăilă, cu o voce umilă. Știrea e strict secretă și e scrisă cu cretă albă pe o foaie imaculată (Nu era prima dată când se întâmpla ca vreun mesaj să fie transmis, ba cu cerneală simpatică, ba cu clorofilă pe frunză, sau cum era acesta, cu cretă, pe etichetă).

La iuțeală hotărâră să facă o chetă, adică să strângă fiecare ce are la îndemână : câteva scule de lână de la oițe, două jurubițe de mătase de la un păianjen robust, patru mărgăritare de rouă de pe niște fire de lăcrămioare. Și fiindcă iepurașul se dovedise a fi o

persoană cu bun gust – un grăunte de chihlimbar, care nu am habar de pe unde fusese găsit. Negreșit, cu așa o avere, plus nouă panerașe cu miere de la suratele albine – cine nu s-ar fi înduplecat să împărtășească secretul de toți așteptat?

În sfârșit, mesajul fu descifrat, decodificat, citit și răscitit pe nemestecate, adică, pe nerăsuflăte.

**„La Zoo, un opt culcat fusese tăiat în două și se obținuseră două ouă”.**

Cineva prevedea că după așa o inovație mare, în curând vor avea nevoie de clocitoare.

Asemenea performanță nu se mai cunoscuse de la vacanță, când un alt opt în picioare, fusese despicat cât era de mare și se obținuseră imediat doi de trei. Astfel de operații savante, se zice că nu sunt deloc riscante și nici măcar nu dor. Fiecare poate să le efectueze cu spor. Dar numai cu cifra de opt care se dovedise a fi aptă, arătând pentru aceasta destul de coaptă.

L-au căutat pretutindeni pe autor să-i ofere premiul Nobel pentru matematici pentru așa împărțire exactă. Dar cum cifra fusese lipită la loc și acum arăta intactă, n-au mai avut nici un motiv să se extazieze. (În paranteze vă zic, mie mi s-a părut că s-a făcut mult zgomot pentru nimic).

## ***JOCUL DE-A POEZIA***

### **CREDEȚI OARE CĂ-I UN FLEAC?**

Tii! A trecut aproape o veșnicie și eu nu v-am învățat cum se scrie o poezie! Credeți oare că-i un fleac, un leac de babe colac? Mâna-n foc mi-o vâr că nu v-a făcut nimeni așa un hatâr să vă arate, netam-nesam, cum se face poezia, fără prea mare tam-tam.

Din capul locului v-o spun răs-picat, chiar dacă nimeni nu m-a întrebat: o poezie bună se scrie numai dacă ești cu capul în

lună. Toată vremea sau cel puțin uneori, trebuie să fii neapărat cu capul în nori. Pentru aceasta îți trebuie pe chelie, neapărat o tichie de mărgăritar, care, din păcate, se găsește foarte rar.

Este un adevăr elementar: poezia-i un har, o sfântă plămădă de inefabil sau de zăpadă cuibărită în sân de fecioară. E-o pasăre rară care nu zboară pe afară, ci numai prin sine, putând să-ți soarbă într-o clipită lacrima-ntr-o gene ivită. E un suspin de alin și o mană cerească putând să te hrănească și să te tămăduiască de boli, de lingori cu petale de flori. Dar nu cu o floare sadea, ci numai cu floarea de nu-mă-uita.

Și cine nu știe că poezia-i izvor de apă vie la care vin să se adape din lumea întreagă fel de fel de însetați, deci frați.

E un amestec de soare și lună, adevăr și minciună, real-ireal, cenușă și jar, răs cu plâns, nechezat de mânz, ciripit de privighetoare și multă, multă rouă pe floare. E o adiere, o boare, o respirare, un dor ce doare ca un mare semn de întrebare. Și, nu vă luați după aparențe, poezia-i o Regină în zdrențe. Ea colindă pe la ușile-nchise c-un braț de narcise. C-un braț de crini culeși dintre ciulini. Poezia este esență de suflet pe care un menestrel din cei mulți, te îndeamnă s-o ascuți.

Ei, și după ce-am definit poezia, măcar c-am sărit ca un țânțar armăsar printre cuvinte, constat că nici n-am apucat să-mi isprăvesc gândul în minte și penița mi-a luat-o-nainte.

Să scrii poezii nu e chip, decât pe nisip. Întrebați pe Cip-Cirip sau mai bine pe melcișorii care stau de strajă pe plajă cu cochiliile lor spiralate dacă spun de-adevărate.

Nu e de mirare, așadar, că o poezie bună se găsește rar. Cui să-i pese dacă pe o ureche îți intră și pe alta îți iese, în timp ce eu mă perpelesc, mototolind hârtia să vă povestesc ce-i poezia?

Și cum să nu fiu bosumflată, dacă am aflat că numai cu pene de pasăre măiastră se pot compune poezii bune?

De unde să iau asemenea pană diafană decât dintr-o rană? Care mi-a provocat râsu-plânsul până la strânsul poamelor din livezi. Ca să vezi! Încaltea, să fi cules dediței pentru zei, cercei și

inelușe pentru brândușe, broșe în formă de briose, brățări acătări și multe alte zorzoane, care-s tot atât de vane ca praful de pe tobă sau ca scânteile-n sobă.

Eu drept să vă spun, aș fi plină de entuziasm dacă v-aș descrie un basm. Acolo, ce mai încolo și-ncoace, știi cu cine ai de-a face! Cu Feți frumoși și zâne mai tinere, mai bătrâne, bune și rele de parcă s-ar fi născut cu toatele într-o barcă. În barca lui Noe în care n-ai voie să bei decât apa de la șoricei.

Fără a mai pune la socoteală, dragii mei, apa dată la șoricei pe care, nici mort nu poți s-o bei.

Ei, dar m-am luat cu gura și s-a iscat ditai încurcătura. Ce mai tura-vura, o poezie nu se scrie neapărat pe un petecuț de hârtie. Se poate compune foarte bine pe tavan și nu te costă un ban publicarea putând s-o citească toată suflarea și, în general, oricine e poftit la tine. În plus, nu se șterge ușor, așa cum s-ar șterge cea scrisă pe-un nor. Sau pe-un meteor. Poezia scrisă pe bolta cerească nu se poate să nu te uimească prin trăsăturile fine dacă e scrisă cu aldine. Mai poți să compui pe covor, tot la fel de ușor, numai fii cu băgare de seamă, pe covor se observă orice fir de praf, orice scamă. Și-atunci o să-ți tragă mămica un perdaf, ca la cinematograful. Sau îți pune în brațe aspiratorul și-atunci gata umorul: poezia și-a și luat zborul.

Însă îți spun: cel mai bun mod de scrie este cu puful de păpădie, direct pe câmpie. Dacă urci mai la munte, poți s-o scrii cu stele pe frunte. Sau cu raze de soare pe dalba ninsoare. Cu un caier de lână pe aer poți însăila cât poștești, duzini de povești.

Dacă ți-ai ales locul și tocul, aștepți să vină sorocul sau norocul.

În poezie – chiar dacă te amuză, norocul se cheamă muză.

Ce ți-e și cu muza asta, frate! Vine numai pe înserate, pe nebăute, pe nemâncate, pe neștiute, și se strecoară tiptil, drept în sufletul tău de copil. Atunci poți fi sigur de asta, parcă vorbești în rime, monorime, distihuri, terține. Nu-i chip să te-opui și lira în cui să ți-o pui. De pe buze se revarsă catrene viclene, și vai! dacă

n-ai chef și ești cu gândul hai-hui, n-ai cui să spui și trebuie, negreșit, să compui.

Și cu asta basta, ce dacă s-a terminat și pasta din pix, tocmai la fix, sau cerneala s-a uscat în peniță. Scrii pe frunza de viță cu o boabă dulce ca să poată, în sfârșit, copiii să se culce.

Asta-i, n-aș scrie o poezie, nici să-mi dai o bancnotă de-o mie!

Bine, fie. O s-o scriu mai avan, fără nici un ban. Așa, ca să fie!

## ***ÎNVÂRTECUȘURI***

### **HAI SĂ NE COPILĂRIM!**

Am făcut de râs – o turtă (ba pardon, de râs – o burtă!). Ce mi-e burtă, ce mi-e turtă? Nimeni nu mai zice „pâs”.

Ori ciocan, ori nicovală (sau mai bine-un poloboc, care s-a urnit din loc și-a pornit apoi năvală să aducă-o barză-n cioc). Ori e găscă, ori boboc? Amândouă la un loc. Fără găscă nu-i boboc. Însă oul nu-i de găscă. (Mâna poți s-o vâri în foc?)

Am depozitat în stive cam o mie de motive. O să vi le-aduc firesc, și-am să mă copilăresc.

Deci: doi berbeci coboară-n beci, să încingă acolo-un meci. Ce zevzeci! Meciu-i bun pe stadion, pe gazon. Renii-l joacă în arenă. Iar un scenarist, pe scenă. Unii-l joacă în băltoacă. Purcelușii îl încing lângă troacă, unde se îngrămădesc într-un stil numit porcesc.

O tulesc să trag cu arcul într-o arcă. Ia încearcă să pornești ditai barcă într-un parc! Imediat te pomenești ud learcă.

Vreau să mân un cal c-o mână. E un cal fără stăpân. Mi l-a dăruit un spân, după ce l-a alergat un fecior de împărat. M-am gândit ca să-l ascund în căpița ta cu fân, până și-o găsi stăpân.

Fredonând un mic refren, dau să urc rapid în tren. Trenul are-o lungă trenă de vagoane. Încărcate cu bomboane în cutii mici și mari de cartoane.

Doi copii s-au cățărat pe terasă, pe balcoane și dau drumul cu duiumul la baloane.

Vreau să ronțai un covrig cumpărat de la Avrig. Poate-așa să nu mă frigă domnul frig. Până după sărbători, voi pluti cu capu-n nori. Nora-ntr-una joacă hora cu micuța Minodora.

Parii stau înfiți în ciori, ori ciorile-s înfite-n par (uite eu aici mă-ncurc, n-am habar!), precum stau înfipt și eu în nedeslușite gânduri, înșirate rânduri-rânduri.

Să nu se facă de ocară, măgarul varu-l cară-n car, într-un bidon ce-abia-abia se ține, să nu alunece din car. Dacă nu vorbești mai rar, nu pot auzi ce-ai spus, tocmai de la Pol opus!

Cocoșu-și mângâie cocoșa, din vis trezind-o pe Natașa.

Se cam fălește dumnealui! Ia să-și mai pună pofta-n cui!

Atâtea hârburi, tinichele, atâtea cioburi și surcele, ciurucuri multe și buclucuri – sunt toate gândurile mele. În sac cu ele!

Să nu vă pară că-i de șagă, de-am să le vâr într-o desagă!

## ALTE ÎNVÂRTECUȘURI

Limba se plimbă în gură pentru o bucățică de murătură. Un dinte minte și fură câte-o bucătură. Ce încurcătură! Gura strigă: Ura! și Ah! când câștigă sau pierde regina la șah. Iarna hibernează și nu mai cutează să iasă din casă până când nu cade poama din pom. O bomboană bombăne, o cioară cere o fărâmă de ceară neagră și vrea s-o șteargă cu ștergar ștregar. Sfoara sforăie ca un urs ursuz.

Melci melcișori sunt prinși în păr ca spicele la domnișoare, drept butoniere și bumbișori pentru domnișori.

Vântul dintr-o dată se vântură, merii merită mâncați din ochi. Perii-s periați fiindcă-s speriați, sunătoarea sună de răsună pădurea când simte securea. Tunetul tună, macul s-a-nroșit în obraz de necaz. Crăciunica se deschide doar în ajun de Crăciun, când mura tremură de frică până și de-o furnică.

Pe frunte sunt așezate frunze de laur de pe coclaur sau de pe plaur, bune de tămăduit un balaur la cele trei capete căpătuite.

Și să vă mai destăinui o taină: hainul nu are niciodată haină, creanga strigă: hei rup! Și se rupe, racii cu araci în clești se plimbă-n calești, scutul se scutură, cârțița cârtește până blana i se mototolește mototol-mototol ca o cârpă care îndelung se cârpește.

Lucerna lucește și crește cât ai zice pește.

O menajeră merge la menajerie să-și cumpere pălărie de călărie, grie, parcă-i zbanghie. Scrie poezie pe munți de hârtie trandafirie. Apoi, papă, bea apă până crapă. Porțile de palate sunt pline de salate. Acolo stau Statu-Palmă care îngaimă o sudalmă, regele Barbu își piaptăna barba deasă ca iarba, prințul Bucur se bucură iar Ana Codana, toacă zarzavat în tocană.

Aici până și pana rămâne în pană și nu mai pot potrivi nici un cuvânt fiindcă-mi zboară cu toatele-n vânt.

Extraordinar, cum toate aceste cuvinte de ștregar flecar, abia dacă-mi încap într-un biet buzunar!

## MEMORABILE

### - *panseuri lirice* -

-poeme într-un vers, distihuri, terține-

- ◇ Nevandabile, aceste scânteii memorabile...
- ◇ Ca firele de nisip, în albie vrând să m-adun, mă-nrisip...
- ◇ Precum fumul – fără de drum – îmi e drumul...
- ◇ Fir calomfir, înmiresm candeli de mir.
- ◇ Ți-s buzele tot mai acii, iubitele când mă adii...
- ◇ Îmbuibat în nebine, întregul golit de ființă.
- ◇ Sub ruine, sinele dezgolit de alt sine...
- ◇ Zori de sineală picură lin, epoleți invizibili.
- ◇ Viață nocturnă cât mai rămâne, negrul din urnă...
- ◇ O dușcă de aer eu vreau, să beau o dușcă de aer...
- ◇ Până albesc, geme de vânt, carcera inimii mele...
- ◇ Fluier de vânt – viața – fără Cuvânt...
- ◇ Cine ascuns stă în mine, și-n taină îmi prinde contur?
- ◇ Port ca pe-o haină, izbânda din taină...

- ◇ Cine mă duce înfășurată în brațe de cruce?
- ◇ Nins cu mireasmă este poemul, bun de agheazmă...
- ◇ Tot în rotund, rotundul se-noglindă...
- ◇ Ca o iubire îmi intră zarea-n privire.
- ◇ Arată-te poeme, strig; și el se ascunde.
- ◇ Nălucă-n fereastră, carne de stea,  
iz de sudoare albastră...
- ◇ În albi de râu, pe veresie, cioburi de lună...
- ◇ În crugul de stea, dragostea mea spintecă zărilor...
- ◇ Ține-le-n frâu, pleoapele bat în zadar,  
ca un far în albi de râu...
- ◇ N-aș fi rămas în moarte atât, dar mă-nvinge urâtul...
- ◇ În conduri fermecați, râde hidos, realitatea...
- ◇ Cu buze strepezite sărut floarea de vâsc ofilită...
- ◇ Iubirea Ta – oglinda crucii mele...
- ◇ Mă văd viind, spațiu de jind, înstrălucind...
- ◇ Frânsu-și-a zborul cel pur  
Icar îmbătat de azur...

- ◇ Cu aur din mine, pictez pentru voi, anlumine...
- ◇ Însămi mi-ajung, aripă de nibelung...
- ◇ Cununate, mâinile noastre cresc  
zi de zi, una dintr-alta...
- ◇ Aflat în inima răscrucii  
împărătesc pe tronul crucii...
- ◇ E viața mai presus de fire  
și moartea-i marea regăsire...
- ◇ Altar de cuvinte, inima mea, leagăn al sinelui...
- ◇ În iureșul toamnei, umbra albă a ploii...
- ◇ Bănuț de ort, Cuvântul, osândă, mântuire...
- ◇ În peșteri, lichidul sclipind, policandru...
- ◇ Trup transparent, lacrimi opace la timpul prezent.
- ◇ Între două veniri – timp dospit fără drojdie...
- ◇ Din Cuvânt odrăslit – Timp nemurit în cuvinte...
- ◇ Unicul sens – spre necreat  
trece prin răni de lumină...
- ◇ Zvon de cuvânt – vis curcubeu, dimineață continuă.
- ◇ Nu sunt decât un ciob de cuvânt  
înmormântat în Lumină...

- ◇ Până și de har mă dezbar  
să rămân de folos, nici măcar...
- ◇ În pantofi scâlțiați, calcâ târșit, realitatea...
- ◇ Vălvora clipei vine pripit să mă continue...
- ◇ Sângele-ngheață-n poeme,  
lumina bufnește pe gură...
- ◇ Duh împietrit, zâmbet golit de Cuvânt  
sărac de Iubire...
- ◇ De spasmele clipei râde în hohot, eternitatea...
- ◇ Cale de-o stea pribegesc,  
până-n pământul lăuntric...
- ◇ Tropot de inimă : aura-mi sare mereu de pe creștet...
- ◇ Chiar și privirea-mi tresare  
într-un albastru continuu...
- ◇ Mâini în genunchi, vorbind a pustiu  
preț de o cruce...
- ◇ La răsărit, crugul de stea spintecă zările...
- ◇ Inima ta – ca un preludiu la o ciaconă de Bach...
- ◇ Doamne, chipul mi-a albit  
de atâta neiubit!

## VÂRSTELE SPIRITULUI

- ◇ Seline – rănește cu secera  
pruncii nenăscuți ai făgăduinței...
- ◇ Nici un deznodământ  
din pricina ninsorii, nici un dezastru...
- ◇ Intarsii cu vise-n durerile facerii  
resturi vinovate din carnea cuvintelor...
- ◇ Sprijiniți-vă de o stea  
a cărei murire e simplă alegere...
- ◇ Și restul... concluzie de tras oiștea singurătății...
- ◇ În matricea luminii – ca un simbol  
ritualul apăsării trăgaciului...
- ◇ Trase la indigo hohotele clorofilei  
iradiază ger peste vișini...
- ◇ În arhipelagul târziului tăcerea tăcere acuză...
- ◇ Gâlgâit echivoc, plonjări pantomimice, evantai de mirări...
- ◇ Trei păsări împăiate îți sunt complice,  
pe cine crezi tu că minți?
- ◇ Ecoul crengii rupte îmi reconstituie făptura:  
câtă lumină, tot atâta umbră...

- ◇ Ispitit să te jefuiesc de cuvinte  
răsturnând terapia freatică a confesiei...
- ◇ Invazie de neutralitate mătăsoasă  
prin subsolurile primitive ale absurdului...
- ◇ Aproape de mirare cuvintele îmi aduc  
dovezi de nesfârșită credință...
- ◇ Mă simt spionat de-o furnică  
pedepsit și învins  
pentru ce n-am făcut încă...
- ◇ Amfore de iarbă, păpușile animate  
dansând pe gheața artificială a lucidității...
- ◇ Scriu la lumina luceafărului  
și părul nu se-albăstrește  
de fantastice intemperii stelare...
- ◇ Acrobat vulnerabil la picioarele scrânciobului  
vreau să mă vindec de paloare!
- ◇ Sigiliul vânătorului de sensuri  
e cumpărat doar cu un surâs derutant...
- ◇ Nu posed decât o duzină de erori  
strict necesare drapate fastuos  
pe reliefurile obrazului...
- ◇ În cercevele decolorate  
ciocăniturile vântului  
desenează fantasme...

- ◇ Neascultate de nimeni, clipele unui dor  
început în cunoaștere și sfârșit în nedumerire...
- ◇ Fiecare celulă onirică se desface la infinit  
în cristale somnoroase  
devenind ninsoare poetică...
- ◇ Mătasea sedefie a unui crin presat  
lângă obrazul Păsării Poemului...
- ◇ Gesturi infinite, treaptă cu treaptă străbătând  
dialectica emoției într-o idilă de gală...
- ◇ De taină și sfânt noroc fructifer  
la câteva verste de orice ispită...
- ◇ Vai, încotro? aceste alcătuiți provizorii  
abia deslușindu-se, nacele de ceață...
- ◇ Mâinile mele curgând  
una spre țărâna-țărână  
cealaltă atingând Infinitul...
- ◇ Dinaintea țâșnirii cuvântului  
răstignire perpetuă pe coapsele aerului...
- ◇ În preajma trezirii,  
statui ezitând între fire și lut...
- ◇ Trupul viu, moștenire făgăduită  
celor smeriți, în semn de iubire jertfelnică...

- ◇ Cum altfel voi întâlni  
eul-tu într-o logodnă perpetuă?
- ◇ Cine poate să m-ajute  
să mă cațăr să desferec  
stelele din întuneric?
- ◇ Sfarmă surcele, cuvintele grele.  
Zvrâle trecute cuvintele mutele...
- ◇ Săbii privirile arse de ură;  
iartă cuvintele ce te durură...
- ◇ Iz de dragoste : rugăciunile înfloresc  
ca stâlpările de finic în ziua Floriilor.
- ◇ Merele din ferești luminând  
precum ochii icoanelor...
- ◇ La îndemâna oricui, sufletul meu  
merinde pentru duminici.
- ◇ Trupul meu, cuiarul râvnit  
pentru nașteri definitive...
- ◇ În tumultul culorilor albul de noapte mă invadează....
- ◇ E-o presimțire ecoul ispitei pământului...
- ◇ Risipesc singura mea stare perpetuă : neverosimilul...
- ◇ Oricât aş muri mă voi naște  
în același misterios labirint rătăcindu-mă.

- ◇ Nu rămân, nici nu plec; zi de zi mă petrec...
- ◇ Cât mă uimești! Fără să simt mă locuiești!
- ◇ Întuneric în ghemotoace;  
să mă înghită vorace  
umbra mea stă la pândă...
- ◇ Ce mușuroaie de oseminte!  
Să mă desprind, nu mai pot, ah,  
de blândețe mele cuvinte...
- ◇ Din cuvânt mă înfrupt,  
sorbindu-l pahar de cucută...
- ◇ Circulară matrice : şuvițele fricii  
erori încolțesc pe tâmpla grădinii...
- ◇ Sarea tăcerii, dublă-ncercare de plâns, răs golit de lumină  
coborând în sughițuri trepte onirice...
- ◇ Fără de aripi, paseri pustii înghesuie zorii...
- ◇ Înainte de-a ațipi visez un pâlț de copii  
și-apoi adorm cu creștetul aplecat peste cuțițe...
- ◇ Murmurul sângelui dezlănțuit  
gonind licurici peste volutele clipei...
- ◇ Lângă altar, schimb de inimi smerite :  
flăcări și ghimpi peste picuri de sânge...

- ◇ Sudoarea iubirii – Duh Sfânt  
la rang de virtute – sărăcia cu duhul...
- ◇ În vitralii solzi de lumină aprind candelabre...
- ◇ Răsfir printre gene albe fosfene, blânde de iele...
- ◇ Lumina mă vrea, îmi intră sub piele...
- ◇ Unul altuia suntem albă verigă,  
sfânt mădular, ochi de aproape,  
blândă lumină, ploaie de har...
- ◇ Abia dacă am timp să mă agăț  
de firul de pulbere...
- ◇ Ascult crinul plângând, asudat de atâta albire...
- ◇ Privesc în adâncul de sus.  
Se întredeschide ochiul inimii mele.
- ◇ Ce pace înaltă! Cuvintele Tale cad  
ca roua pe suflet.
- ◇ Așează-mi tâmpla pe inima mea  
și sfințește-o cu untdelemnul iubirii!
- ◇ Vino, mă bântuie, căci se înseară  
iar pe altare jertfa devine mântuitoare...
- ◇ Într-un vag echilibru anii rămași  
în chip de floare de sprijin...

- ◇ Te înlăuntri – luptând cu sinele orb, vulnerabil...
- ◇ Cu fulgi insonori aprinzi palpitul de vis,  
ofrandă supremă cuvântului – închinăciune...
- ◇ Aș vrea să-ți fiu apă sub barcă,  
în albia neprihănirii...
- ◇ Prelați oficiind poezia  
într-o limbă anume purtată  
numai în zilele de canon..
- ◇ Sfinți, sfinte, cu ochii deschiși reaprind  
în liniștea albă, sticlele de manufactură...
- ◇ Suflete rătăcite rarefiază etherul  
șlefuind sunetul cu elitrele...
- ◇ Poposite în lut, oasele trecerii,  
sigle nevrednice, fum despletit...
- ◇ Tremurând de nesomn, mâini de rugină  
netezindu-ți veșmintele...
- ◇ Un flacon de hazard  
între ceașca de ceai și pipetă  
pentru arca nebunei speranțe...
- ◇ Franjurii unei iubiri fracturate  
sângerând incolor în ochii brândușelor...
- ◇ Nostalgia dintâiei iubiri,  
imperiu al binelui, singurul meu.

- ◇ În mielea odihnei înfășur nisipul  
tulburător carusel de-a prea-nemuritul...
- ◇ Agoniesc în tăcere rotund de iubire  
cu ușile vraiste cardinalelor vânturi!...
- ◇ Fiiința din bobul de grâu  
să mă perpetueze acum și de-a pururi
- ◇ Rugăciuni numărate pe deget –  
întrebările zeificate pe scoarță...
- ◇ Din fiecare cuvânt repetat dinadins  
mă năpădesc nălucile oglinzii...
- ◇ Cum să mai scriu deslușit?  
Mi se coagulează cuvintele...
- ◇ Să vorbim așa cum am privi o pasăre-n ochi...
- ◇ Contemplu vârstele spiritului.  
Pălesc tot mai mult, deci exist...
- ◇ Nici un sfârc de lumină.  
Întuneric pe întuneric înghite...
- ◇ Devin străină. Inima mea  
nu mai încapă în nici o inimă...
- ◇ Cămașa care îmi ești înflorește timid  
sub nările flămânde ale mirositorilor tineri...
- ◇ Să mă descriu, nu-mi cereți.

- ◇ Nu veți afla decât spaimetele  
ce în secret mă sugrumă...
- ◇ Ziua toată mă aflu înduplecată.  
Și când mă așez de vorbă cu Tine  
să stau, mă predau.
- ◇ Mă rostogoleam în brațe cu aerul  
cu palme de lut îmbrățișând  
surioara țărână...
- ◇ Spulber de vis : peste umerii tăi dezgoliți, năluciri...
- ◇ După vâltorile vârstei mă cuprinde vag o tristețe.
- ◇ Mă sprijin de aer și zgârii  
carnea albă cândva, a cuvântului...
- ◇ Lupt, mă înfrupt, din clipe ca din bucate  
pe îndelete, pe apucate...
- ◇ Ies din matrice, tot ca o blândă,  
plină de grații, Euridice...
- ◇ Starea de har, ca un aer – ne ține...
- ◇ Ce de fiori! Soare, mă dori!
- ◇ În văzduhul ieșit din țâțâni, păsări mioape  
abia își mai mențin echilibrul...
- ◇ altă chinovie – inima mea  
în veșnică devenire...

- ◇ În grabnica-mi trecere las mărturie  
minuscul semn; dovadă vie atâtor semeni  
a ce însemn...
- ◇ Aștept să-nflorească sîdef  
o dată cu floarea de har  
piatra scumpă a inimii...
- ◇ Aștept rotunjirea să-i pot măsura  
deopotrivă prihana și puritatea...
- ◇ Intenții la vedere : Cândva și pe mine zâmbind  
ai putea să mă iști din cuvinte...
- ◇ Ecoul picăturii de liniște în apele mele lăuntrice...
- ◇ În așteptarea ilustrului anonim  
iau lecții de liniște...
- ◇ Somnul depică prima zăpadă a sîngelui  
pe rugul de liniște...
- ◇ –Cât despre mine? Doar scâncetul  
merinde și sare, cenușa focului sacru...
- ◇ Legat de catarg ca Ulise, scrii în genunchi  
acest monolog în surdină...
- ◇ Nici n-ai să bănuiești ce hrubă enormă  
înconjură aerul...
- ◇ Halou reflexiv – singurătatea poetului  
suspendată de-un fir care încă suportă...

- ◇ Sigla inimii pâlpaie  
din ce în ce mai arar, pe retină...
- ◇ Cu forța desăvârșirii  
aerul tot mai acerb mă strălumină...
- ◇ Pe-acest obelisc cioplit în granitul memoriei  
timpul murit reînvie...
- ◇ Atâtea culori îți fură aproapele ochiului,  
sângele tandru al clorofilei,  
pe curmezișul de filă...
- ◇ Albă-n dorința de dragoste  
sorb cu buzele altuia toate nectarurile...
- ◇ Mă aflu robită părerii  
încercând să desfid  
aceeași, fără de vârstă absență...
- ◇ Lumea din mine – un pod traversând vertical  
criza de moarte...
- ◇ Așa cum apari, oglindită în steaua Alcor  
ca o apă vremelnică în care un orb  
își limpezește orbitele...
- ◇ Efluvii de albă tandrețe, impromptu  
la o primăvară potrivnică...
- ◇ Provocator, hohotul singurătății  
gustul de sânge al pierderii sinelui...

- ◇ Zorii de seară moțând în spațiul  
acestei trăiri transfigurate în păsări și vise...
- ◇ Un orb se privește-n oglindă tiptil.  
Ruină-n altarul de suflet...
- ◇ Ce mai ispită de verde alung, fluierând o colindă!
- ◇ Mesaje de dor se ramifică înlăuntru :  
un strop de miracol incert...
- ◇ Să te afunzi în spaimă asemeni pietrelor  
dintr-un râu vlăguit...
- ◇ Fără zâmbetul vostru nimeni nu bănuie  
depărtările dintre cuvinte...
- ◇ La porțile sinelui, umbra ta,  
fără nici o aureolă...
- ◇ Iubirea – vuiet danubian  
dinspre meleaguri virane...
- ◇ Hăituindu-se-n cerc – deziluzii  
fără zi de odihnă...
- ◇ Gând în spirală, arome, ispite,  
mărturisiri fără rost...
- ◇ La o gură de clopot cântecul orbului  
pipăind veșnicia...

- ◇ În matricea luminii – magnifice flori  
de cenușă bengală!
- ◇ Atâtea făpturi, vechi icoane  
pământului cuminecătură...
- ◇ Lanț cotropit de rugină – trupul murit,  
către minut implorând, către, neospitalieră,  
secunda...
- ◇ Dincolo de acum împotriva rostindu-se  
înceată chemare de rămânere...
- ◇ Armonia dezordinii – loc liber  
pentru împrejmuite statui...
- ◇ Hohotitoare supunere : vorba-și rupea  
cu dinții, singură ațele...
- ◇ Joc de aparențe : parafa târziului  
peste ce-ar fi putut să devină : rotund...
- ◇ Lacrimi – fisuri transparente  
în panoplia realului...
- ◇ Muzica faptei, de-a pururi –  
în afară de sunet...
- ◇ Neostenit – ciripitul viorilor  
căprioare într-un crâng răzvrătit...
- ◇ Umbrele melancoliei aburesc sub nisipul clepsidrei...

- ◇ Miere cu fiere – orice gest de supunere :  
câtă legare cu mâinile la spate!
- ◇ Mâini zgrunțuroase netezesc ridurile frigului.  
Cu o mână ucizi, cu celaltă mângâi...
- ◇ Mă biruie aduceri aminte – paliativ  
pentru străvechi cicatrice...
- ◇ Mă nasc-risipesc pe un nisip mișcător,  
răsfoind anotimpuri...
- ◇ Rărunchii unui cuvânt ademenitor  
ca un murmur de dragoste...
- ◇ Galerii de regrete împrejmuie ca un zid  
mimoza răsărită din lacrima  
întâiului jurământ!
- ◇ Orice desprindere de mâini  
înseamnă irevocabil – o pierdere...
- ◇ Palmele noastre dansând un superb menuet  
nu-și mai ajung ele însele...
- ◇ Timp echivoc semănat cu semințe de solitudine...
- ◇ Sabia vechiului Crai picură în vene târziul...
- ◇ Spate-n spate – siamezi neîmpliniți  
șerpilor necesității.

- ◇ Printre dărâmături, albind  
cuvinte vechi, nefolosite încă...
- ◇ Răscumpăr frunzele murite  
acordând încă o șandă uitării...
- ◇ Semințe, duium de barbăre semințe  
care nu se știe când  
și în pântecul cărei lumini vor da roade...
- ◇ Pasărea fertilității – reazem râvnit  
la hotar de crepuscul...
- ◇ Patimă – tu, moarte viețuind în trup  
încă din naștere!
- ◇ Lasă-mi sufletul să se bucure  
alegând el singur clipa de zbor  
în eternitate!
- ◇ Până unde, până când,  
urc pe treaptă de cuvânt?
- ◇ Privesc cum un vultur mănâncă  
din trupul, în cuie ucisul, viu încă...
- ◇ Altminteri, mă strădui să dau  
alt chip – întunericului...
- ◇ Oricât aș muri mă voi naște  
într-un misterios labirint, rătăcindu-mă...

- ◇ Se-apropie ziua când îți vei incendia propriul trup cu o lumânare sfințită...
- ◇ Cuvinte agonizând peste lucruri mai vii decât ființele...
- ◇ În oglinzi mișcătoare cămașa fără cusătură a inimii...
- ◇ Policandrele unui castan înflorind la hotarul duratei...
- ◇ Nemărginirea destramă auzul dând în vileag întemeierea de lacrimă...
- ◇ Oficiez tăcerile odihnindu-mă albă în plină furtună...
- ◇ În semn că exist mai bat câte-un cui în fiecare nouă tristețe...

### **RĂSPÂNTII DE SINE**

- ◇ Născută aici pe pământ, lacomă de cer sunt!
- ◇ Ca dintr-un somn de copil cobor din cuvinte...
- ◇ Strivesc sub picioare pământul cu jind și cerul în brațe aș vrea să-l cuprind!
- ◇ Roua de prin cuiburi târzii – strop de miracol incert...

- ◇ Vie de viață – murind neîncetat  
în cuvântul incandescent  
care vă tămăduiește...
- ◇ Ești orb ca un strigăt  
înnăbușit de lopeți de țărână!
- ◇ Încep de la degete o nouă poemă de dragoste!
- ◇ Procesiuni de neliniști – pasageri clandestini  
deviind traiectorii...
- ◇ Steaua fiecărui cuvânt căzător din cuiul memoriei  
trup de fecioară – nescrisă poemă...
- ◇ Prăpastie grea, fără de margini, Inima Ta!
- ◇ La temelie cu Duh de Iubire  
durează-mi în suflet o mănăstire!
- ◇ Semizeii trufași despoaie lumina  
de păsări și fluturi!
- ◇ O floare – în chip de sabie sacră  
decapitează urâtul...
- ◇ Din lemn de santal – degetele pădurii  
-haos iubirilor mute-
- ◇ Neînțelept, vinovat  
de tot ce nu ți se-ntâmplă...

- ◇ Zidită de vie – liniștea mea migratoare-  
îmi surpă latent edificiul...
- ◇ Acest adevăr – poem rătăcit  
într-o imensitate de cuvinte deșarte...
- ◇ Nu căuta în măduva luminii praf de rugină...
- ◇ Cuvintele nescrise – stele ale târziului  
tresărind în oglinde...
- ◇ Infuziunile Duhului, icoane migratoare,  
Flori suave de haruri înfloresc pe hostia inimii...
- ◇ Dă-mi Doamne să văd,  
cerul pe dinăuntru  
cu ochi de absolută lumină...
- ◇ Cântecul meu – rubinul prelins  
peste mustul zăpezii...
- ◇ Părtașă cu sine, de parcă aş adormi  
printre calde ruine...
- ◇ Vândut pe-un sărut mincinos,  
Doamne, mă doare sufletul până la os!
- ◇ Prăpastie grea, fără de margini, Inima Ta!
- ◇ La temelie cu Duh de iubire  
durează-mi în suflet o mănăstire!

- ◇ Semizeii trufași despoaie lumina  
de păsări și fluturi!
- ◇ Suspendat de o scară la jumătatea drumului  
dintre om și divinitate!
- ◇ Aș putea dovedi că am plâns îndoit  
pe movila de timp fugărind diotime...
- ◇ Vârstele spiritului îmi năruie sângele  
pe creasta nadirului...
- ◇ Singurătate : aer răsfrânt în acordurile  
unei muzici de Liszt...
- ◇ Tandre surâsuri pe care nu le mai cumpără nimeni...
- ◇ Surâsul tău –diamant- pe fruntea înmiresmată  
a sinelui...
- ◇ Cotropit de înalt pe un scrîmpei de albastru...
- ◇ Zidită de vie în liniștea migartoare,  
otrava de malachit a singurătății...
- ◇ Semn de izbândă –sabia Noului Crai-  
picurând în vene târziul...
- ◇ Iz de calmă Înviere, se petrec în șoaptă anii...
- ◇ Să mă ilumineze blând, în verde transcendent,  
Vezuviul Poeziei...

- ◇ Cuvine agonizând anevoie...  
Lucruri mai vii decât ființele...
- ◇ Verigă dintr-un lanț ros de rugini  
singurătate-nfășurată-n crini...
- ◇ O stea din cuvinte, ca o petardă  
în obrazul universului.
- ◇ Gânduri – puzderii – capete sumbre de monștri.
- ◇ Durerea urmând nesilită Golgota  
până la capăt...
- ◇ Din mila Ta divină statornică-n iubit  
eu însămi sunt aluatul cel bun de plămădit...
- ◇ Inima Ta despice-o în două  
și pune-mi Isuse, o inimă nouă!
- ◇ În cântecul sirenei moare zilnic câte un înger...
- ◇ Virtuali pescăruși smulgându-i aerului  
toate promisiunile...
- ◇ Călători însetați de sublim  
pradă unei memorii despotice...
- ◇ Monstruoase oglinzi simulează  
dulci chemări spre adânc...
- ◇ Ascultă-mi Isuse strigătul mut :  
Numele Tău este singurul meu Absolut!

- ◇ Inima Ta – rugă sculptată în lacrimă...
- ◇ Umblu hoinară printre cuvinte mirene  
într-o Sahară plină cu stele viclene...
- ◇ De tine mă leagă fire subțiri de Lumină!
- ◇ Cu respirația scriu, cu aerul mut, alburiu,  
cu suflarea întretăiată vă scriu, cu respirația...
- ◇ Cu propria-mi umbră de mână  
cad cu tălpile goale peste țărână...
- ◇ Cu respirația în frâu intru în tânăra grâu...
- ◇ Trădările înfloresc ca pietrele  
pe spinarea lui Sisif necunoscutul...
- ◇ Să mă ascund, ah, de mulțimea  
de ochi invizibili, printre cuvinte...
- ◇ Mut de privire, învins,  
lângă rugul cel pururi aprins...
- ◇ Ca să-mi stăvilesc iubirea,  
mângâi cerul cu privirea...
- ◇ Pe o vestejită hartă, urme de fântână spartă!
- ◇ Castel interior : Dumnezeu și suflet  
între patru ochi...
- ◇ Haină fără cusătură, sfânta cuminecătură!

- ◇ Doamne, cui să fi fost, singurul rost, adăpost?
- ◇ Câtă iubire, Doamne, mă speriu, cât un imperiu!
- ◇ Mă cert, și nu în deșert, de cât iubit irosit!
- ◇ Zbor de parcă un înger aş vrea să dobor!
- ◇ Levitez de parcă un înger aş vrea să visez...
- ◇ Aripă îmi cresc de parcă un înger  
aş vrea să iubesc...
- ◇ Mi-e bine, de parcă un înger se naște din mine!
- ◇ Învață-mă cum să mă simt, în largul meu, suflete...
- ◇ În preajma Duhului Sfânt, tac rugându-se pietrele...
- ◇ Cuiul morții cel dintâi mi se-nfige în călcâi...
- ◇ Scriu, scriu, scriu, poate o să-nviu  
când mă voi opri mă vor răstigni...
- ◇ De pe umărul sidefiu descos  
petalele de chiparos...
- ◇ Mă biruie jindul de contopire cu Însuși Fiindul...
- ◇ Ies din ființă ca dintr-o carcere.  
Moartea aceasta e o întoarcere...
- ◇ Pântec rotund: sâmbure înflorind  
în aproapele...

- ◇ Cu gura arsă de nevină  
eu lupt cu umbra de lumină...
- ◇ Și în acorduri triumfale  
înalt în suflet catedrale...
- ◇ În aerul pur – vie rămân  
cât timp cuvântul nu mi se elatină...
- ◇ Unde sunt ciulinii-crini  
căci suntem ca doi străini...
- ◇ Curg, curg, curg, spre amurg.  
Chip durut intru-n lut...
- ◇ Îmi iau Poezia chezașă  
și-o trag peste trup ca o cămașă...
- ◇ Un destin singular ți s-a dat  
sugrumat de-un destin colectiv...
- ◇ Adorm pe brațul tău pe când  
o rază mă sugrumă blând...
- ◇ Când mă aflu la răscruce  
însemnează-mă c-o cruce...
- ◇ Stare de duh : Știi, mă conții...
- ◇ Cât cer, pe când umbra ta  
singură colindă prin lume...

- ◇ Mă-mbeți cu parfumul de mosc  
așa cum doar eu te cunosc, blândă moarte...
- ◇ Flaconul cu apă de nard și sipetul ars  
de torța iubirii...
- ◇ Părul – ca un ștergar fastuos  
despletindu-se din agrafe...
- ◇ Lacrimi în țândări spală și zvântă  
picioarele sfinte...
- ◇ Pe coridoarele nopții – singurătatea  
horcăie într-un sinus!
- ◇ Urc și cobor scări sprijinite de aer...
- ◇ Ai rămas ca o icoană nezugrăvită  
de mână umană...
- ◇ În târziul castanilor caut umbra  
amforei mele de liniște...
- ◇ În buzunarul absenței fiecare cuvânt  
dispărut ca un ac prin urechile timpului...
- ◇ Stare de urgență : liniștea pe care vreau  
să ți-o strecor cu de-a sila, în suflet...
- ◇ Mă aflu supusă memoriei tale – stea  
pe firmamentul absenței...

- ◇ Nici beteala, nici voalul  
nu mai păstrează aceleași mirosuri...
- ◇ Neliniștită – aidoma flăcării  
înghițită de șerpii necesității...
- ◇ Bolnav de înaltele spații – poetul-  
vă tămăduiește cu lumina lăuntrică...
- ◇ Un eșafodaj de cuvinte apăsând  
pe umerii delicați ai văzduhului...
- ◇ Gândul meu izbindu-se de fumul gri-albăstrui  
al tulburătoarei absențe...
- ◇ Efemer adăpost într-un halou de speranță...
- ◇ Prima zăpadă a sângelui dezlănțuiește ispitele...
- ◇ Parcă plecând ai venit cu mers imperfect  
în viscolul începutului...
- ◇ Sunt lucruri descifrate pe degete  
ca niște noduri semantice...
- ◇ Suavă germinație de duh  
sub orizontul tainic îngăduit privirii...
- ◇ Porumbei înfoiați risipiți în ether  
cuvintele-n care și astăzi mai sper...
- ◇ Un nimic învelit de-o nălucă, mers pe vocale,  
greieri suiți pe-o ulucă...

- ◇ Suntem prea timp să mai fugim  
din calea stingerii de stea...
- ◇ Scrii pe aer un prolog nesfârșit  
cu sughituri impare...
- ◇ Incendiată de alb –noaptea-  
străbătând pieziș drumul până la șansă...
- ◇ În oglinda întoarcerii, cu sângele  
zgâriat de secunde...
- ◇ Suav epitalam – cântecele se cântă pe sine...
- ◇ Palide sosii subțiate-n ether  
ale singurei unități perceptibile – tu.
- ◇ Țin frâiele anilor pe când ursitoare  
strecoară lacrimi fictive în dansul condorilor...
- ◇ Curcubeu : aer despletit în culori și miresme...
- ◇ Radiografie : sufletul meu –  
o știmă cu note suave...
- ◇ Străinătatea privirii – căușii de pumni  
înghețând răsuflarea...
- ◇ În voaluri de purpură, ambrozia sângelui  
inundând încăperile cerului...
- ◇ Rugă : să beau din lumina  
pe care eu o numesc Dumnezeu...

- ◇ Timpul meu – curgere lină de pură lumină...
- ◇ M-ai ales întru iubire  
pârgă întru nemurire...
- ◇ Iubire – tu-pământ al meu și-al nimănui...
- ◇ Auroră : exodul luminii devorând  
zăriștea asimetrică...
- ◇ Duhul milos mi se împlântă până la os!
- ◇ Sfinte flori de semenic,  
sfânt Cuvânt de carne vie!
- ◇ Epifanie : înlănțuit și dezlănțuit  
totodată în sine...
- ◇ Jertfa Ta de pe altare – aerul de respirație!
- ◇ Geamăt mistuit de strune  
duhul meu de rugăciune!
- ◇ Sufletul meu o urnă plină  
cu particule infinite de azimă...
- ◇ Tăcere – văzduh suspendat  
într-o îmbrățișare furată...
- ◇ Promisiuni – pietre-n fântâni  
stârnind cercuri concentrice...
- ◇ Mîit : se despletesc secunde  
de mirajele umbrei...

- ◇ Limbajul mâinilor, stori albe peste neșansă...
- ◇ Învăț să mă slujesc de propriile arderi...
- ◇ Aerul de respirație în sfântul lăcaș  
al unui viatic...
- ◇ Să iubesc cu gândul ascuns  
că niciodată nu va fi de ajuns!
- ◇ Un colț de cuvânt mai stăruie  
în ochiul încătușat în orbite...
- ◇ Astăzi mă luminezi ca un soare ascuns...
- ◇ Sufletul apei – mazăgă a luminii lăuntrice...
- ◇ Lacrimi de lemn putrezesc  
pe catargul întoarcerii...
- ◇ Împreună cu umbra mă mirui de dor  
călând imperfect...
- ◇ Sub cupola absurdului, câmp fără nimb  
stare de susur...
- ◇ Noapte, vino să mă învești cu privirea!
- ◇ Între naștere și murire deja s-a prelins viitorul!
- ◇ Floare de eucalipt – sila  
și umbra ei în noi înșine...

- ◇ Supune-te limbă și curgi  
spre unicul drum înainte : Cuvântul!
- ◇ Gură sălăbțică, taci!  
Dedesubtul cuvântului – gândul...
- ◇ În arhipelagul absenței, când tu mă ignori,  
mă luminez, mă întuneric...
- ◇ Mă uit la sufletul tău. Ca printr-o lacrimă.
- ◇ Mă uit cu privirile inimii.
- ◇ De pe tărâmurile pustii se aude  
ecoul Litaniei Lauretane...
- ◇ Și nenorocul – pom desfrunzit-  
în loc să te coste e gratuit...
- ◇ Mirabilă facere – magic cuvânt-  
os de lumină în trup de pământ...
- ◇ Limpede vaier celor ce sunt  
fără știință – scame în vânt!
- ◇ Lutul ființei tale să-l plăsmuiești  
aidoma chipului blând al Neprihănitei...
- ◇ Mană curată partea muritoare din tine  
înghițită hulpav de viața flămândă...
- ◇ O Doamne, de-aș putea să-ți șterg  
sudoarea frunții cu surâsul meu!

- ◇ Să mă însoțești spre ținuturi cerești  
la nesfârșita Lumină...
- ◇ Deschide-ți ochiul vederii, ochiul din minte  
să-ți afli divina sorginte...
- ◇ În curgere lină numele tău se prefiră  
într-un crâmpei de nespusă Lumină...
- ◇ Cine stavili să mai pună  
soarelui să nu apună?
- ◇ Cuvântul Tău e ploaie pentru mine  
și tot lăuntrul mi-l fertilizează...
- ◇ Desăvârșită jertfă și senină.  
Prin moartea Ta eu am văzut Lumină!
- ◇ Cu răbdare și dor vin să-ți șterg  
lacrima Ta de ivor...
- ◇ O dată cu luna – Cuvântul  
în sinele meu totdeauna...
- ◇ Ssst! E ora când se aprind  
aureole pe creștete de sfinți...
- ◇ Până și-n rostogolire îmi ești sprijin și iubire...
- ◇ În ambalaje atrăgătoare, cuvinte  
nicicând despachetate...
- ◇ Pe mine însămi mă nasc repetat  
uitând placenta în proprii viscere...

- ◇ Mă furișez și dispar înghițită de propria umbră...
- ◇ Măine, nimic nu ne va opri  
să gustăm lentoarea cenușii!
- ◇ Întinse mâinile trupului  
în timp ce mâinile inimii – zăbrelite...
- ◇ În ochi de cuvânt zgribulit  
de frigul mocnind al ispitei...

### **ZĂPADĂ ÎN FLĂCĂRI**

- ◇ Nu sunt decât un fulg  
îndrăgostit subit de o flacăra...
- ◇ Loveless : Înțelepciunea târzie de după –  
ție, pierdutul...
- ◇ Mi-e milă de talpa care strivește zăpada...
- ◇ Vampirism : mă-mbrățișează un cuvânt  
pândindu-mi viclean jugulara...
- ◇ Ca o eșarfă de purpură – șirag de cuvinte himerice  
pe frunți nădușite de patimi angelice!
- ◇ Departele mă sugrumă. Nici cândul mă strigă  
pe numele de fecioară...
- ◇ Acest poem – numai bun de făcut  
semnul crucii pe pernă...

- ◇ Palid obraz biciuit de sărutul  
ademenitor al minciunii...
- ◇ Îmi lipesc urechea de-o rază și ascult  
cum printre degete îmi scapă iubirea...
- ◇ Ascult tăcerea dintre gânduri și bat ferestrele  
în scânduri la marginea acestei seri  
în care vin de nicăieri...
- ◇ Eu merg spre sensuri mai profunde  
din pretutindeni în neunde...
- ◇ Ce de sierre în cea mai îndepărtată apropiere!
- ◇ Cât de înstrăinate nevade  
îmi risipesc sufletul în tornade!
- ◇ Privesc cum umbrele-mi împlântă  
neliniști în privirea frântă!
- ◇ Când lacrimile mi se usucă  
hohotesc pur și simplu cu inima...
- ◇ Mă risipesc, cum risipește florarul  
semințe de har, peste reavăn, pământul...
- ◇ Zgribulită în propria-mi fire  
simt revărsându-se apa sfântă  
pe care am alunecat la venire...
- ◇ În universul finit, fâșii de purpură în apoteoză...

- ◇ Lumina lipște cu venerație  
paiete pe marmura cerului...
- ◇ Viscol de stele căzând pe zăpada în flăcări...
- ◇ Să fiu trunchiul umil pe care lemnarul  
să-l cioplească-ndelung  
până va deveni crucea de jertfă a milei...
- ◇ Oficiez cu gesturi smerite cultul solitudinii...
- ◇ Un pian alb pe o plajă-n amurg.  
Parfumul disperat al absenței...
- ◇ Cuvintele mele – ecou  
în steaua cu numele mamei...
- ◇ Ursuzi și străini închiși în aceeași clepsidră...
- ◇ Paiete strălucesc orbitor pe statuia mea tutelară  
în timp ce melancolii funciare mă surpră...
- ◇ Neliniștea mea căutând  
măcar un cuvânt să se sprijine...
- ◇ Fără Tine nici unui lucru nu-i aflu măsura  
Tu – începutul și tot Tu sfârșitul  
a toată făptura...
- ◇ Mă-ncarc de nimicuri sub ochii iscoditori  
rotindu-se uliu...
- ◇ Cuvântul meu – izvorât dintr-o  
irepresibilă nevoie...

- ◇ Altminteri mă strădui să dau  
alt chip întunericului...
- ◇ Niciodată aceeași, nu pridesc să respir  
aerul crud din răunchii unui cuvânt  
ademenitor ca un murmur de dragoste...
- ◇ Atâtea făpturi viscolite de patimi  
agonisind vechi icoane,  
pământului cuminecătură...
- ◇ La porțile sinelui – nesigură –  
umbra ta fără nici o aureolă...
- ◇ Fantomatice fluvii de albă tandrețe  
împromptu la o primăvară potrivnică...
- ◇ Așa cum apari oglindită în steaua Alcor  
ca o apă vremelnică în care un orb  
își limpezește orbitele...
- ◇ Vâltorile vârstei mă-aruncă  
în carnea albă cândva, a cuvântului...
- ◇ Înfiorați de o stranie intimitate,  
sâni podidiți de dumnezeire...
- ◇ În cenușa de-o clipă a patimei  
spaimetele ce în secret te sugrumă...
- ◇ Cămașa care îmi ești înflorește timid  
așa cum se deschide un crin  
sub nările mirositorilor tineri...

- ◇ Adorație fără cuvinte : zarva tăcută a pleoapelor  
în vie grăire...
- ◇ Murmurul sângelui dezlănțuit  
gonid licurici peste volutele clipei...
- ◇ Precum mirii să fim  
legați cu pâinea de har a iubirii...
- ◇ Pelerini la poarta mileniului împărțim egal  
neliniștea dintre înaltul ceresc  
și adâncul pământului...
- ◇ În toi de îngheț mâinile mele înmuguresc  
fără lege...
- ◇ Cu brațe-ncruciș mă prin zorii jilavi  
de firave stele lăuntrice...
- ◇ Propria-mi viață – străinilor  
o dau de pomană  
peste pragul ferestrei...
- ◇ Cu un deget aș vrea să strivesc  
cuibul vânzolit de găngăni al fricii...
- ◇ Aici doar aerul mai ține ecranul  
dintre sine și sine...
- ◇ Văd creștetul tău luminat  
de o aură neagră...
- ◇ În auzul orbit de neliniște  
întunericul ia forma de râu în alunecare...

- ◇ Pe coridoarele zilei – vertijul cuvintelor  
dansând după spasme telurice...
- ◇ Spectrul își schimbă paleta  
după rugul amurgului...
- ◇ Sigla inimii pâlپاie din ce în ce mai arar  
pe retină...
- ◇ Ecoul picăturii de liniște în apele mele lăuntrice...
- ◇ În așteptarea ilustrului anonim  
iau lecții de liniște...
- ◇ Zăpadă în flăcări : pașii tăi desculți  
scrijelă diamant pospaiul pământului...
- ◇ La galere ca un sclav,  
tragi cu sufletul firav  
luntrea unui veac bolnav...
- ◇ Cine să taie din rădăcină coama ninsorii?
- ◇ Fericit fără pricină : așa cum te afli  
încercând să acoperi izvorul zilei cu palma...
- ◇ Mers cu tălpile pe foc ca să uiți de nenoroc...
- ◇ Mă devoră iubirea, această floare de colț carnivoră!
- ◇ A trăi fără Tine. Ce spaimă atavică!
- ◇ În timp ce te aștept, îmi arde Dumnezeu în piept...

- ◇ Îmi lepăd dragostea fierbinte  
într-o chilie de cuvinte...
- ◇ Pălesc în plină splendoare  
victimă a unei mile neîndurătoare...
- ◇ În toi de iubire, această blândă  
și fără întoarcere renunțare...
- ◇ Nu vreau decât să-mi odihnesc fruntea  
pe genunchii acestei zile...
- ◇ Desfid această dragoste derutantă  
ca o pavană pentru infanță...
- ◇ Te privesc. Unde-mi sunt ochii?
- ◇ Cad pradă reveriei, în timp ce mă copleșește  
umilința trufiei...
- ◇ Șovăitoare, durută, această clipă  
ce se refuză a fi așternută...
- ◇ La capătul liniei vieții să mă așez cu obrazul  
pe propriile mele cuvinte...
- ◇ Spulber de vis peste umerii tăi  
dezgoliți, năluciri...
- ◇ Fă Doamne casa mea încăpătoare  
s-adăpostesc izvoru-ntre izvoare...

- ◇ Ești Doamne, în mine, firește  
și râvna de Tine mă mistuiește...
- ◇ Așa mă nasc murind mereu  
cu cât străbat urcușul greu  
spre piscul sufletului meu...
- ◇ Când spinii fruntea-ți înnimbă  
Trupul și Sângele încă-ți mai simt,  
Doamne, pe limbă...
- ◇ Maternitate : Te-am zămislit dintr-un cuvânt  
cât o lacrimă...
- ◇ Iată ce sunt : pământ de cuvânt, argilă umilă,  
bună de plămădit, pământ înflorit...
- ◇ Mii de cuvinte, dans nesfârșit  
al mâinilor libere...
- ◇ Pe o pagină neagră – un poem  
cât o fărâmbă de viață, recitându-se singur...
- ◇ Frica mea naște pui vii  
și-i devoră cu luciditate și silă...
- ◇ Lumina din sânge, umilă,  
pe curmezișul de filă...
- ◇ Decupate-n ether – schije de sunet  
deasupra unei ape letargice...

- ◇ Într-un pustiu de hârtie deveneam invizibilă  
lăsând în urmă haloul de solitudine...
- ◇ Sufletul meu reflexiv, pe aceleași meleaguri  
se va întoarce...
- ◇ Poezia, ca o femeie în zori părăsită  
rostea singură un pios Lacrymosa...
- ◇ Păsări crude, asediind cu țipătul lor ascuțit  
culorile toamnei...
- ◇ Îngerii serii mă cheamă oaspete  
în propria casă, la un tăcut solilocviu...
- ◇ Mătăanii – fructe de har rodindu-ți în inimă...
- ◇ Cum să străpung acest infinit  
dintre două cuvinte?
- ◇ Desigur că lumea există și fără ca tu s-o alcătui...

## EPIGRAME

### I. AUTOIRONII

#### **AUTOEPITAF –**

la apariția volumului: „Arhipelagul visării”

Las, în trecerea-mi grăbită  
Faptele fiind prescrise,  
Celor ce le-am fost iubită :  
Un „Arhipelag de vise”...

*(Publicată în „O antologie a literaturii gălățene”, vol.IV, Umor,  
Editura Centrului Cultural „Dunărea de Jos”, Galați, 2010)*

#### **SUB SEMNUL CUVÂNTULUI**

Am fost un drept căutător  
Descoperind în lut – carate –  
Cuvântul cel mântuitor  
De ignoranță și păcate...

#### **CRUG**

Trăind cu pâinea și cu vinul  
Cuvântului – balsam și leac –  
Mi-am asumat, scriind, destinul  
Acelor ce nu mor în veac.

*(Publicată în: „O antologie a literaturii gălățene”, vol.IV, Umor,  
Editura Centrului cultural „Dunărea de Jos”, Galați, 2010)*

## **POEME DE CREDINȚĂ**

Cum? Se naște întrebarea –  
Să mă lepăd de ființă,  
Când liturghisesc visarea  
În poeme de credință?

## **AUTOBIOGRAFICĂ**

Să mă descriu nu mi-e ușor:  
Pe cumpănită terezie,  
Amestec de senin și nor  
Smerenie și măreție...

*(Publicată în „O antologie a literaturii gălățene”, vol.IV)*

## **SUNT EU?**

Mă-ntrebi ce sunt aceste fleacuri  
Și-acest tupeu de umoristă?  
Ei bine-s fel și fel de leacuri  
Să nu ghiciți cât sunt de tristă.

*(Publicată în „Epigrama”, Revistă a Uniunii Epigramiștilor din România,  
nr. 26/2003 și în „O antologie a literaturii gălățene”, vol. IV, Umor)*

## **COMORI DE HAR**

Comori de suflet am și-s multe  
Deocamdată sunt oculate  
Vreau să le știe epigonii  
Să nu le-ngrop ca faraonii.

## **NEÎMPLINIRE**

Mă doare dorul pân' la os  
Nu-i floare la ureche,  
Bărbat cu sufletul frumos  
Că nu-ntâlnesc – pereche.

## **TESTAMENT**

Vă las, când se-mplini-vor anii,  
Poemele sublimei arte,  
Aceste dragi și sfinte danii  
Ce-au fost cu grijă scrise-n carte.

*(Publicată în „Viața Buzăului”, noiembrie 2005 și în  
„O antologie a literaturii gălățene”, vol.IV, Umor, Galați, 2010)*

## **CREZ**

Mă-nchin Domniței Sărăcia  
Și mult visatei Inocențe  
Voind să apăr Poesia  
Regină îmbrăcată-n zdrențe.

## **MĂRTURISESC**

Din fire nu sunt firoascoasă  
Dar vreau din sufletul ardent  
Când voi pleca, pe firmament  
Să las o urmă luminoasă.

## **LA APARIȚIA VOLUMULUI „CARTEA CU ÎNGERI”**

Primind iubirea cea mai pură  
Drept Sfântă Cuminecătură  
Cu îngerii de pe hârtie  
Am renăscut în Poesie....

## **CARTEA MEA CU ÎNGERI**

Toți îngerii născuți în carte  
Îmi apără Împărăția  
Slujind de-o viață Poezia  
Cea mai sublimă dintre arte.

## **LA APARIȚIA VOLUMULUI „DEPARTELE ȘI APROAPELE”**

Mintea nu-i mai brează  
Străbătând hârtoapele  
Când se-ndepărtează  
Inima de-aproapele.

## **PENTRU „DEPARTELE ȘI APROAPELE”**

Sufletul și pleoapele  
Mi se-nnegurează  
Când îl văd pe-aproapele  
Cum se-ndepărtează.

**LA APARIȚIA VOLUMULUI  
„CUVINTE DE ÎMPĂRTĂȘIRE”**

Propria ta fire  
Suflet, trup și minte  
Pâine de cuvinte  
Drept împărtășire.

**LA APARIȚIA VOLUMULUI  
„UMILINȚĂ ȘI MĂREȚIE”**

Tot miracolul ființei  
Mă cuprinde-n chip firesc  
Când încerc să deslușesc  
Măreția Umilinței.

**LA APARIȚIA VOLUMULUI „MYSTERION”**

Precum cândva Francois Villon  
Te-ai risipit într-o baladă  
Și dintr-a inimii monadă  
Ai zămislit „Mysterion”.

**AUTOEPITAF LA VOLUMUL „MYSTERION”**

N-ai fi tu chiar Francois Villon  
Nici spiritul adiacent  
Dar lași, iubind „Mysterion”  
Posterității testament.

## LA APARIȚIA VOLUMULUI „MYSTERION”

Te urmărește-un gând cărunt  
Ca și iubirea, fără pată,  
Francois Villon, o, „Unde sunt  
Zăpezile de altădată?”

## II. LUMINIȘUL FIINȚEI

### DA SEIN – LUMINIȘUL DE UNDE SURVINE FIINȚA

O lumină de cuvinte  
De vei căuta în minte  
Ai să poți găsi, în fine  
Drumul către sine.

### ZIDIRE

Eu nu socot că-i sacrificiu  
Și nici o trudă în zadar  
La tâmpla unui edificiu  
O piatră să așezi măcar.

*(Publicată în „Viața Buzăului”, nov. 2005 și în  
„O antologie a literaturii române”, vol. IV, Umor)*

### **URME PE NISIP**

Nu mi-aş dori cu nici un chip  
Ca-n locul unui vrednic rost  
Să aflu că din tot ce-a fost  
Rămas-au...urme pe nisip.

### **SĂ NU UITĂM**

În crunte, vremile aceste  
E necesar, pe drept cuvânt  
Ca să păstrăm ceea ce este  
Şi ce am moştenit mai sfânt.

### **DAR DE SĂRBĂTORI**

Un cadou nepreţuit  
Vreau să fac, dorind fierbinte  
Celor ce m-au preţuit  
„Foaia scrisă pentru minte”.

### **FUGIT IRREPARABILE TEMPUS**

Din clepsidră, ca ţărâna  
Iute se prelinge clipa  
Şi degeaba-ncearcă mâna  
Să împiedice risipa...

## **METANOIA**

Nu-i desigur vorbă-n vânt  
Încercați, că se mai poate,  
Mântuirea prin Cuvânt  
De-omeneștile păcate.

## **CREDO**

Cu spirit viu în trup de lut  
Te-ai dăruit cu prisosință  
Slujind Cuvântul Nenăscut,  
Mărturisire de credință.

## **APOSTOL**

Deși nu intră-n legea firii  
Tu ți-ai ales o altă hrană  
Să fii Apostol al iubirii  
Și să rămâi fără prihană.

## **POETULUI ȘI FILOZOFULUI MIHAI ANDRONE**

Vom sta alături, tu și eu  
Cândva, în veșnicie,  
Suntem colegi de Dumnezeu  
De Duh și Poezie...

## **EXCELSIOR!**

Cât ar fi de târzior  
Pelerin spre Empireu  
Am pornit Excelsior!  
Înspre Totul-Dumnezeu!

## **SĂ NU TE TEMI**

De-ar fi să mori, fii fericit,  
Neobosit arzând pe rugul  
Cuvântului – ți-ai împlinit  
Așa cum se cuvine crugul...

## **MĂRTURISITOR**

Cu dragoste, la fiecare  
Ți-ai împărțit averea, dota,  
Și-ai luat Cuvântul în spinare  
Ca pe o cruce pe Golgota...

## **CUVÂNT ȘI HAR**

Nimic mai nobil și mai sfânt  
Și mai – de Dumnezeu aproape –  
Decât Lucrarea din Cuvânt  
Azur pe suflet și pe pleoape...

## **ÎN RANIȚĂ – BASTONUL DE MAREȘAL**

Ca bun soldat – așa-i normal  
În raniță purtând cu fală  
Bastonul tău de mareșal  
Visezi victoria finală.

## **TERAPIE PRIN FRUMOS**

Mă vindec azi prin sarea Poeziei  
Și mă scufund cu ea în baia morții  
Să mă-nveșmânt în vers în fața Porții  
Sub umbra blândă a melancholiei....

## **CREZ POETIC**

Icoană pe santal îmi e și Crez  
Doar ea-n Sahara poate să mă poarte;  
Pe cât m-apropii negreșit de moarte  
Pe-atât de mult de ea mă-ndepărtez...

## **POEZIA PENTRU MINE**

În snop – cuvinte tămăduitoare  
Le scot din labirintul lui Dedal  
Și izvodesc icoane pe santal  
Din trupul său cu ape gânditoare.

## **POEZIA**

Cum să vezi și să nu sângeri  
Atelajul tras de îngeri?

## **ATELAJ**

Cum mă porți din poartă-n poartă  
Inimă – tu – luntre spartă!

## **TAINESFINTE**

Tainele acestea sfinte  
Fie-mi apă și merinde  
Pentru când voi face saltul  
De la un tărâm la altul...

## **DUBLU CATREN DESPRE POEZIE**

De din leagănul prunciei  
Calc pe cuiul poeziei.  
Al neliniștilor cui  
Mi se-nfige în călcâi.

Crucea până peste poate  
Mi se-aprinde – rug în spate  
Și sub semnul veșniciei  
Urc Golgota Poesiei!

### **MICA PUBLICITATE**

Nici pe Terra, nici în cer  
Încă n-am aflat făptura;  
Caut spirit congener  
Să-mi desăvârșesc statura.

### **O, VANITAS VANITATUUM!**

Zile negre, zile fripte  
Timpul scurs nu-l poți supune,  
Căci așa cum zice-n Scripte  
„Toate sunt deșertăciune!”

### **ICOANE ȘI ICONOCLAȘTI**

Nu pot fi creștini, cred eu,  
După sfintele canoane  
Oameni fără Dumnezeu  
Cei ce prigonesc icoane...

### **NU DA CINSTEA PE RUȘINE**

Mi-e și milă, vreau să știți  
De acei „preafericiți”  
Care sufletul și-l vând  
Cinstea pe rușine rând.

## **PROFESOR ICONOCLAST**

Spiritul de fanatism  
Multor le trezesc în minte  
Acte de huliganism  
Profanând icoane sfinte...

## **FANATISM**

Prea nevrednicul pigmeu  
Crunt luptând cu Dumnezeu  
Supărat la culme dete  
Jos icoana din perete.

## **PROFANARE**

S-a constatat – și nu o dată –  
Există unele persoane  
Ce simt plăcerea idioată  
Să dea cu barda în icoane...

## **EUTANASIA ȘI PARADISUL**

Astăzi eutanasia  
Jefuiește veșnicia  
Te trezești în Duh ucis  
Azvârlit din Paradis...

## **SĂRĂCIA DE SPIRIT**

Amice, vreau să-ți vând un pont:  
Secret păstrat din tată-n fii:  
Sărac cu Duhul poți să fii  
Dar nu lipsit de orizont...

## **DE CRĂCIUN**

Și dintre toate mai presus  
Aș vrea, la fel ca în pruncie  
Timid – la Ieslea lui Isus  
Să-i cânt un imn și-n veșnicie...

## **TEMPLU SUFLETESC**

Cu Dumnezeu Suprem Strateg  
Un „simplu rest” dintr-un întreg  
Împrăștiat și risipit  
Clădit-a templu nezidit...

## **FIII DACIEI STRĂBUNE**

Și grație divinei providențe  
Noi ne-am născut pe mioritic plai  
Dar am ajuns să-mbătrânim în zdrențe  
Visând la fel ca vrabia...mălai.

## **„RESTUL SFÂNT”**

Invoc testamentarul „rest”  
Sau rămășița providențială  
Ce-a rezistat prin simplul gest  
De a păstra credința ancestrală.

## **UNA SPUI ȘI ALTA FACI**

’Geaba faci pe înțeleptul  
Și-aforisme scoți din gură  
Când cu stângul dai în dreptul  
Și te lași învins de ură...

## **ULTIMA IPOSTAZĂ**

În viață premiant în toate  
De-atâția ani pe loc de frunte  
Când fu ca moartea să-și înfrunte  
La alții-a dat întâietate.

## **LA SPOVEDANIE**

De-ai căta și-n piatră seacă  
Nu găsești bărbat cu haină,  
Altul ce urechea-și pleacă  
Și te-ascultă-n Mare Taină.

## **DIAMANTE DE GÂND**

Competiția e dură,  
Prea mulți fură și-apoi vând  
Pe nimic, ca prăjitură  
„Diamantele de gând”.

## **DUBLU CATREN DE CRĂCIUN**

Tresară inima în piept  
De-un gând frumos și înțelept  
C-aici și-n viața de Apoi  
E Domnul Dumnezeu cu noi.

Se naște-acuma frumusețel  
Iubitul Domn – Emanuel.  
În suflete să-i facem pat  
Căci pentru noi s-a întrupat!

## **DOAMNEI ELIS RÂPEANU – DOCTOR ÎN EPIGRAMĂ**

Buna noastră Doamnă-Elis  
Vrând să ne înveselească  
Nici n-ai crede, dar e...Miss  
Epigrama românească...

## **ACELEIAȘI DOAMNE A EPIGRAMEI ROMÂNEȘTI**

Nu fac din aceasta dramă  
Dar îmi pare curios  
Doctor e în epigramă  
Și te-nțeapă pîn' la os...

## **PENTRU INTERPRETUL ION IONIȚĂ – ZIS MAFIOTUL**

Nu credeam nicicând că pot  
Dar îmi place și insist  
Să ascult un mafiot  
Îns-un mafiot...artist.

## **INTERPRETEI DE MUZICĂ POPULARĂ ANGELA CATANĂ**

Deși nu-i cătană  
Dânsa se jertfește  
Și precum o Ană  
Minunat doinește.

### **III.**

#### **O TEMPORA, O MORES! Vicii și capricii**

## **EDILITARĂ**

La ceruri strigi și te închini  
De indignare  
Când slalom faci printre mașini  
Pe trotuare.

## **RECLAME ȘI RECLAMAGII**

Păr vopsit și prins în clame  
Poart-acest „reclamagiu”,  
Însă nu e zurbagiu  
Se ocupă de reclame.

## **DESPRE VIRTUTE**

Virtutea azi e floare rară  
De-aceea nici nu se găsește  
E desuetă și hilară  
Dar și-n noroaie strălucește.

## **VORBA ȘI FAPTA**

Spui lucruri vrute și nevrute  
Că astăzi cinste nu găsești  
Dar nu vorbi despre virtute  
De n-o trăiești.

## **VICII ȘI CAPRICII**

În ochi ai flăcări și scânteii  
Misterioasă ca făptură  
Pe nări scoți fum și colăcei  
Și diavoli slobozești pe gură.

## **EVLAVIOASA**

Dânsa jură pe morminte  
Pomenind de „lucruri sfinte”  
Și drept cuminecătură  
Zilnic are draci în gură.

## **GARDIANUL VIOLATOR DE LA MINISTERUL EDUCAȚIEI**

Angajați model, de soi,  
Lupii veghetori la oi  
Te păzesc și-și dau fiori  
Gardieni violatori.

## **INFATUARE**

Pe trei cărări întors acasă  
Nu mai răspunde la cruzime  
Consoarta-l ceartă dar nu-i pasă  
Că-i îmbătat de „înălțime”.

## **MEGALOMANIE**

Se tot trudește dar în van  
Să mai mărească-a lui statură  
Dar înălțimile îl fură  
Că-i un pigmeu...megaloman.

## **RĂZBOI ȘI PACE**

Pe cât de-ncrâncenați în viață  
Războinici de temut, vorace,  
Abia în „locul de verdeață”  
S-au îndurat să facă pace.

## **MODA SILICOANELOR**

Și ce mândre silicoane  
Ies în față la „balcoane”  
Astfel șefului cel drept  
Încercând „să-i țină piept”.

## **SOLUȚIE PRACTICĂ**

Nu știe nimeni însă, dacă  
Voind ca șefului să-i placă  
Ea nu și-a pus pe la „balcoane”  
Implanturi mari de silicoane.

## **DIN MERS**

Că s-au iubit orbește – cert e –  
Aproape pân’ s-au logodit  
Ca după nuntă să se certe  
Iar la botez s-au despărțit.

## **CINĂ ÎN FAMILIE**

Având privirile înfîpte  
Pe chipul soțului smerit  
Soția l-a obișnuit  
Să îi servească „zile fripte”.

## **BRIGADA ANTIDROG**

Nu mă judecați, vă rog,  
Că-s cosumator de drog  
Fiindcă m-a pălit un gând  
Dumneavoastră să vi-l vând.

## **VIP-URILE ȘI COCAINA**

Traficanți nevinovați  
Sunt pe dată achitați  
Fiindc-au transportat în jeepuri  
Cocaină pentru VIP-uri.

## **REFULĂRI**

Chiar în cele patru zări  
Întâlni-vei refulări  
Ce-n imagini textuale  
Iau aspecte...sexuale.

## **UNORA CARE CONFUNDĂ LITERATURA CU PORNOGRAFIA**

După-asemenea „lături”  
Fac confuzie de „guri”  
Și distrându-se, băieții,  
Se hrănesc doar cu „secreții”.

## **ADEPTILOR LITERATURII PORNO**

Cum poți să confunzi, bădie,  
Și să dai pe veresie  
Demnitatea pe rușine  
Înjosindu-te pe tine?

## **OAMENI ȘI ANIMALE**

*Lui „Emilian” care a trimis pe rețea o poezie porno*

Nici măcar un patruped  
Chiar la montă când este dus  
Nu se manifestă, cred,  
Ca bărbatul de mai sus.

## **REȚEAUA LITERARĂ NU E ȘANTAN**

*-celui care le confundă-*

În „călduri” dac-ai intrat  
Fii decent și fii bărbat  
Strânge binișor un ban  
Și-apoi du-te la șantan.

## **GURU-UL ȘI MISA**

Parcă ești o Monalisă  
Spuse guru-ul ca-n transă;  
Eu ți-am acordat o șansă  
De a fi pe veci (o)misă.

## **DUPĂ O VIAȚĂ DE LUPTĂ**

Dând războaie-ncrâncenate  
Dușmănoși și aprigi lei  
Astăzi stau lungiți pe spate  
Despărțiți de trei alei.

## **UNUI DIAGNOSTICIAN**

Zadarnic zilnic le prescrii  
Iluzii – unora – deșarte  
De nu le recomanzi să poarte  
Și pentru suflet – dioptrii.

*(Publicată în „Viața Buzăului”, nov. 2005)*

## **DIFERENȚĂ**

Până s-au căsătorit  
N-au simțit – gustând din miere  
Diferența de vedere:  
Ea mioapă – el prezbit.

*(Publicată în „Viața Nouă”, 31 dec. 1986)*

## NEHOTĂRÂTUL

E greu de înțeles și pace  
Comportamentu-i enigmatic:  
Burlac – stătea ca pe jărat  
Căsătorit, stă ca pe ace.

*(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988 și în  
"O antologie a literaturii gălățene contemporane, vol.IV.Umor,  
Editura Centrului Cultural „Dunărea de Jos”, Galați, 2010)*

## SUNT MULȚI ÎNFUMURAȚI

Colocatori ca dânsul nu-s;  
Privit ca om de caracter  
Deși el șade la parter  
Privește la vecini...de sus!

*(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)*

## SECVENȚĂ

Am văzut o fată plină  
De virtuți și mă uimește:  
E atât de feminină  
Când muncește...bărbătește.

*(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)*

## UN CHEL LA COAFOR

-Știți, am auzit discuții,  
Poate vă devin client:  
Mi s-a spus c-aveți soluții  
Pentru părul permanent.

*(Publicată în „Săgețile Afroditei”, Antologia epigramei feminine,  
Ion Cristea Geană, Ed. Vimar, 1988)*

## **SCOP**

Cât mai sunt frumoasă jună  
N-are rost să stau la țară  
Vreau o dragoste nebună:  
Banii, Ura! Și la gară.

*(Publicată în „Divertisment”, iulie 1990)*

## **MĂRUL DISCORDIEI**

Nici nu știu a cui e vina  
Că bărbatul și femeia  
Cum și-au cheltuit chenzina  
Au pierdut iubirii cheia.

*(Publicată în „Divertisment”, iulie 1990)*

## **OAMENII REDEVIN OAMENI**

Că astăzi oameni redevin  
E lucru cert și nu-i puțin.  
Dar obsedează o-ntrebare:  
De ce devin și unii...fiare?

*(Publicată în Caietele „Păstorel”, nr. 1/1990)*

## **PARADOX**

Deși pământul e rotund  
Din vechi tradiții s-a păstrat  
Credința că pe el se-ascund  
Și indivizi cu cap pătrat.

*(Publicată în „Viața Buzăului”, nov. 2005 și în  
„O antologie a literaturii gălățene, vol. IV. Umor”, Galați, 2010)*

## **AMĂGIRI**

N-o să fie fericit  
Nicidecum acela care  
Casă-naltă și-a clădit  
Pe nisipuri mișcătoare.

*(Publicată în „Viața Buzăului”, nov. 2005 și în  
„O antologie a literaturii gălățene, vol. IV, Umor)*

## **UNUL SERVIL**

Aplecându-se deajuns  
După orișice favoare  
Cu spinarea a ajuns  
Ca un semn de întrebare.

*(Publicată în „Viața Nouă”, 31 decembrie 1985, în „Viața Buzăului,  
nov. 2005 și în „O antologie a literaturii gălățene, Vol. IV, Umor)*

## **UNEI FEMEI FRIVOLE**

Unii spun că-i domnișoară  
Alții, cum că nu-i.  
Mulți se simt cam trași pe sfoară  
Și cu pofta-n cui.

## **UNUI TÂNĂR LIPSIT DE BUN SIMȚ**

Privind acest obraznic june  
Îmi vine să scrâșnesc din dinți:  
Degeaba are simțuri bune  
Dacă-i lipsește bunul simț.

## **FACTOR DE RISC**

Cel ce-ajunge pe un pisc  
Să nu uite niciodată  
„Înălțimea” ce îmbată  
Este factorul de risc.

## **UNUI MISOGIN**

Sătul de-atâta consecvență  
Văzând că dragostea-i un chin  
Se-nscrise la fără frecvență  
Ca să iubească mai puțin.

*(Publicată în „O antologie a literaturii gălățene, vol.IV)*

## **DESDEMONA MODERNĂ**

Plânge ca mironosița  
Domnișoara drăgălașă  
Ce-a pierdut la Perinița  
Batistuța buclucașă.

## **UNUI AMATOR DE ANONIME**

În sfârșit m-am înarmat  
Ca să scap de-anonimat  
Și de searbăda micime  
O să scriu doar...anonime.

### **STAN PĂȚITUL**

Nu mai fac greșeala asta  
Pe vecie, am jurat,  
Să îmi controlez nevasta  
Când o ști că sunt plecat.

### **LA TRIBUNAL**

Pe cât de fericiți odată  
Rămân de întristare muți  
Nici un obraz nu-i fără pată  
În sala pașilor pierduți.

### **UNUI CHEFLIU**

Spune-o vorbă înțeleaptă  
Că mai scurtă-i calea dreaptă,  
Însă tu, amice drag  
Mergi adesea în zig-zag.

### **UNEI FETE BĂTRÂNE**

N-are rost să mai insiști  
O minciună ajustată  
Dacă o descoperi – riști  
Să rămâi nemăritată.

## **SOLUȚIE**

Dacă vrei să scapi ușor  
De-un amic plictisitor  
Să dispară câțiva ani  
Împrumută-i niște bani.

## **BIROCRATISM**

Ai făcut pe la birouri  
Tuturor, pe rând, cadouri  
Ca să scoți adeverință  
Cum că n-ai nici o cerință.

## **CONFUZIE**

Când se trezi a doua zi  
Mahmur, în casă la vecine  
Se strădui să afle cine  
Mutase casa vizavi.

## **UNUI PROFESOR DE MATEMATICI**

Meșter mare-n ECUAȚII  
Vrea tot timpul să te-ajute  
Ca să intri în **RELAȚII**  
Numai cu...**NECUNOSCUTE**.

## **NERECUNOȘTIȚĂ**

Nici nu vrea să se gândească  
Să găsească-n curte-un pat  
Mamei lui care i-a dat  
Toată casa părintească.

## **POEZIA – SCORPIA CE MĂ ÎMBLÂNZEȘTE**

O-mblânzesc sau mă-mblânzește  
Poezia-n chip firesc?  
Astăzi ea mă nimicește  
Măine iar o zămislesc...

## **ÎN TRAMVAI**

Tânăr și politicos  
Vrând să pară delicat  
Când coboară – generos  
Îți dă loocul unde-a stat.

## **UNUI IPOHONDRU**

E-un bolnav închipuit;  
Când vorbește despre sine  
Spune câte-a pățimit  
Chiar și când i-a fost mai bine.

## DRUMETIE ȘI TURISM

Drumeția nu-i priește  
De aceea, pesimist,  
Zi de zi el poposește  
La restaurant „Turist”.

## PILE

Din pile și-a făcut o scară  
Să urce mult, din treaptă-n treaptă,  
De-ar fi urmat o cale dreaptă  
Ar fi simțit cum se coboară.

## UNUI PROFESOR DE MATEMATICI

Meșter mare-n *ecuații*  
*Permutări și-aranjamente*  
Dacă-i dai un pumn de cente  
Îți oferă-n schimb...*relații*.

## SFAT

De vrei morțiș o freză șic  
Ca să-ți atingi degrabă scopul  
Să nu dai la frizer nimic  
Și să te piepteni cu...prosopul.

## **PARTAJ**

Casă, dotă, acareturi,  
L-a-nzestrat, c-așa e datul  
Și multiple alte drepturi  
Când și-a „măritat” bărbatul.

## **DERMATOLOGICĂ**

Uitând de alte obligații  
O curte cu rafinament  
Asiduu-i făceau bărbații  
Și-apoi mergeau la tratament.

## **MĂRUL DISCORDIEI**

Și în ultimă instanță  
L-a-ntrebat cu nonșalanță:  
-Dragă, cum o să mă mintă  
Și răvașul din plăcintă?

## **MESCHINĂRIE**

O dovadă de iubire  
Dacă-ți dă, te-a pricopsit  
Că fiind avar din fire  
O să-ți ceară înzecit.

### **ADMINISTRATOR ADP**

Dânsul are-o evidență  
Care m-a cam pus pe gânduri  
Câți îi cer audiență  
Pentr-un loc și patru scânduri?

### **NEDUMERIRE**

Pentru că n-are-n frunte stemă  
Eu nu mai înțeleg o iotă  
Și sincer spun, sunt în dilemă:  
Cochetă e sau doar cocotă?

### **UNEIA CARE SE ÎMBRACĂ EXTRAVAGANT**

Bej, lila, cărămiziu,  
Verde, galben, altă nuanță;  
Se îmbracă fistichiu  
Domnișoara cotoroanță.

### **UNUIA**

Fără-un dram de nebunie  
Viața n-are șarm, se știe.  
Dar la tine-un simplu dram  
Cântărește-un kilogram.

## **AFECTE ȘI AFECȚIUNI**

Tinde spre perfecțiune  
Organismu-i sănătos  
Însă o afecțiune  
Simte pentru ce-i frumos.

## **FEMEIA CELIBATAR**

Că neveste sunt ori nu-s  
Cred că nu-i al lor păcatul,  
Păcătos e cin' le-a pus  
Să plătească celibatul.

## **PROSTITUȚIA ȘI TAXA PENTRU VICIU**

Pentru viciu ia venit  
De la cel dintâi venit  
Că e liberă și vrea  
Să câștige-n loc să dea...

## **O.K.**

Treaba astăzi merge brici  
Și-n oraș și la servicii  
Dacă dă rasol nu-i pasă  
Creieru-i rămas acasă.

## **FOCUL SACRU – UNEI CONCUBINE**

Cu amnar ea vrea și iască  
Focul sacru să-ntrețină  
Și-orizontul să-și lărgească  
Domnișoara...concubină.

## **ȚĂRANUL ÎMPĂRAT**

Satul meu e-o galaxie  
Un crâmpei de veșnicie,  
E un cosmos pământesc  
Unde eu împărățesc.

## **JOC DE APARENȚE**

Fire calmă, diafană,  
Zici că e venusiană  
Dar de-aproape se observă  
Că e apriga Minervă.

## **„PROȘTI DAR MULȚI”**

Pe Lăpușneanu de-l ascuți  
Constați că suntem tot mai mulți  
Dar nu suntem deloc anoști  
Nici proști.

## **TANDREȚEA TRADAFIRULUI**

Să te crucești și să te-nchini  
Ba chiar rămâi înduioșat  
Că tradafirii au și spini  
De mângâiat.

## **TRATAMENT NATURIST**

Tânăr, doctorul curant,  
Când văzu că-i prea frumoasă  
Îi prescrise nonșalant  
„Ceai” dansant la el acasă.

## **ACUPUNCTURISTUL**

Spui că faci acupunctură  
Însă dacă ești holtei  
Meseria te cam fură  
Când te-apuci să-nțepi femeii.

## **MEDICI ȘI PACIENȚI**

Puteți să-ncepeți tratamentul  
Rugă pe soră, pacientul  
Șoptind într-un acces de tuse,  
Că icrele au fost...depuse...

## **COMPETIȚII ȘI COMPETITORI**

A câștigat, n-a câștigat,  
El cupa tot a ridicat  
Voind ca la sfârșit de joc  
Să dea noroc.

## **„ÎN POLITICĂ ȘI-N DRAGOSTE, TOTUL E PERMIS”**

În amor, frumoasa Miss  
Crede că îi e permis  
Fără vreo prejudecată  
Chiar relația c-o fată...

## **AMOR LIBER**

N-ai nici o prejudecată  
Mintea-i parcă-ntunecată;  
Nu te hotărăști îndată  
Să alegi: băiat ori fată?

## **UNUI CHEFLIU**

Când s-a isprăvit festinul  
Lăutarii-au adormit  
S-a trezit în el tot vinul  
Iar el tot nu s-a trezit.

### **UNUI FUMĂTOR**

Nu e lucru de mirare:  
Ai fumat exagerat  
Și de-aceea mi se pare  
C-ai ajuns...înfumurat.

### **UNOR INVIDIOȘI**

Și nu-s puțin orgolioși  
Acei ce-agonisind o brumă  
Se lasă de invidii roși  
Râvnind la gloria postumă.

### **UNUI CHEFLIU**

În sfârșit, nu mi se pare,  
Și-a găsit în viață scopul  
La sticlute cu-ncântare  
Benevol, le scoate dopul!

### **UNEI FUMĂTOARE**

Ea considera țigara  
Gestul de supremă grație  
Și-a intrat, cum trecu vara  
Cu plămânii-n reparație.

## **EPITAF UNUI BĂUTOR**

Pe omu-acesta îngropat  
Băutura l-a mâncat!

*(Publicată în revista „Păstorel” nr. 2)*

## **HARPAGON**

Dânsul pe comoară stă  
Că-i amarnic de zgârcit  
Și nici mâna nu ți-o dă  
Să nu fie jefuit.

## **UNUI FLUȘTURATIC**

Colinda din casă-n casă  
Căutând mereu hazardul  
Și a nimerit odată  
Ca și Ieremia – gardul.

## **ACCIDENT DE VÂNĂTOARE**

Îndoielile-s normale:  
Ei se trag din animale?  
Fiindcă vânătorii „grei”  
Se împușcă între ei...

## **CONFUZII REGRETABILE**

Piele au de animal  
De-aia cred că e normal  
Vânătorii cei mai grei  
Să se-mpuște între ei.

## **PERPLEXITATE**

Experiența mă învață  
Următorul adevăr:  
Că mă aflu în răspăr  
Plin de bani dar gol de viață...

## **GIGI BECALI VREA SĂ DESCHIDĂ CLANȚA RAIULUI**

Faptul are relevanță  
Însă poți rămâne mut:  
'Geaba are Raiul clanță  
Cheia dacă ai pierdut.

## **UNUI BURLAC**

Ca bărbat e delicios  
Cu prestanță-alura-și poartă  
Însă e prăpăstios  
Când e vorba de (con)soartă.

## **UNUI IPOHONDRU**

Îl cunoaște orișicine  
După caracterul său;  
El declară: Nu mi-e bine  
Dacă nu îmi este rău.

## **ÎN ȚARA LUI PAPURĂ VODĂ**

### **AZI LA NOI**

Democrație pe etape:  
Beție, foame, porno, ură,  
Nemulțumire cât încape  
Și cei ce jură că nu fură....

### **ÎMPĂRȚIRE ECHITABILĂ**

Ți se dau de vrei, nu vrei,  
Pentru viață, lucruri două:  
Pâinea o mănâncă ei  
Cercul ne rămâne nouă.

### **CIRC ȘI PÂINE**

Că prostimei poți să-i dai  
Circ și pâine, n-ar fi bai  
Însă spun fără ocol:  
I se dă doar cercul gol.

## **CIRC GUVERNAMENTAL**

Cercul din Guvern ne-amuză  
Ba și cel din Parlament.  
Ar putea avea o scuză  
Dacă n-ar fi permanent.

## **RĂMÂNE CIRCUL**

Ieri și azi, ba chiar și mâine  
Drept tain am circ și pâine.  
Lucrul însă nu-i de șagă  
Pâinea când o dau drept șpagă.

## **DICTON VERIFICAT: PÂINE ȘI CIRC**

Guvernanții când dau tonul  
Se verifică dictonul:  
L-am considera o mană  
Dac-ar da și-un strop de hrană.

## **DEMNITATEA DEMNITARILOR**

Demnitatea lor o cere  
Să-și asigure, încalte,  
Jilțuri pân' la cer de-nalte  
Dar să fie...viagere.

## **ALUZIE POST-ELECTORALĂ**

Actele de caritate  
După-alegeri sunt uitate  
Fiindcă-aleșii harpagoni  
Vor să aibă munți de roni.

## **SUCCESIUNE FIREASCĂ**

Am făcut petițiune  
Fiindcă vreau o moțiune  
Cât se poate de urgentă:  
Fiii să primească rentă.

## **VILA DEMNITARULUI**

Cu mobilier de China  
Eu mi-am cheltuit chenzina  
Dar din leafă îmi doresc  
Termopan moldovenesc.

## **SUPER DEMNITAR 1 x 50**

Doar chenzina-i cu stipendii  
Și-mi provoacă-n gând incendii  
Căci, cu unele dispensii  
Este cât cincizeci de pensii.

## **CAMPANIE DE EUTANASIERE**

S-au dezlănțuit hingherii  
Pe căței în pragul serii,  
Dar mă strădui să-i discern  
De hingherii din Guvern.

## **STOP CORUPȚIEI!**

O schimbare de macaz  
Se impune-n orice caz  
Tuturor acelor care  
Jafuri fac la drumul mare.

## **CUM SĂ ACCEZI**

Pe al vieții ișichier  
Dacă nu ești pișichier  
Nici o șansă n-ai matală  
La oloiul cu sarmale.

## **ÎN PARLAMENT**

Că-s liberali, că-s democrați  
Ei sunt la fel de (ne)curați  
Precum sunt lupii după pradă  
Se mușcă neîncetat de coadă.

## **HĂȚIȘUL POLITICII**

De-ai ști măcar cum să răzbați  
Printre atâția (demo)crați  
Ai lua modele (liber)ali  
Dar nici aceștia nu-s loiali.

## **GUVERNANȚII ȘI CORUPȚIA**

Răstoarnă ordinea firească  
Și luptă guvernanții zmei  
Corupția să o stârpească  
Dar mafioții sunt chiar ei.

## **GUVERNUL FACE „VALURI”**

Cum să mai răzbați spre maluri  
Să te vezi la un liman  
Când Guvernul face „valuri”  
De scumpire an de an.

## **LA APARIȚIA VOLUMULUI „DEMOCRAȚIE ÎN OPINCI” de POMPILIU COMȘA**

Sistemul democrat, se știe,  
V-o spun pe șleau și nu-i truism  
Că ne-a întors la iobăgie  
De nu cumva la sclavagism.

## **ȘI UNII ȘI ALȚII**

Să nu considerați ca bârfe  
Dar adevăr e când socioți:  
Democrația-i pentru târfe  
Și libertatea-i pentru hoți.

## **NOI ȘI EUROPA**

Ca și cetățeni de rând  
Parcă ne-a atins sincopa:  
Ne-am trezit la coadă stând  
Să intrăm în Europa.

## **LIBERTATE DE PREȚ**

În condițiile date  
Din regimul ce-l trăim  
Eu vă spun: Prea scump plătim  
Taxa pentru libertate.

## **„CIOCOII VECHI ȘI NOI”**

Întâmplările-s hazlii  
Dar pe noi ne-apucă plânsul  
Când „ciocoi portocalii”  
Se ocupă doar cu...strânsul...

## **MARȘUL INTEGRĂRII**

Noi o clipă-n loc n-am stat  
Cât e ziulica mare  
Am parcurs în marș forțat  
Drumul către...integrare.

## **STARE DE FAPT**

Sunt confuz dar tot discern  
Căci mărturisesc că-mi pasă;  
Impostura e-n Guvern  
Domnilor, la ea acasă.

## **URAREA PREȘEDINTELUI**

Nu mai sta așa, ca prostu'  
Fără grai, precum un mim,  
Căci Traian „Bădic-al nostru”  
Vrea ca: „Bine să trăim!”

## **ÎN ȚARA LUI PĂPURĂ**

Ca buni români și gospodari  
Cu toți vom deveni, firește,  
În țara asta a lui Pește  
Lui Vodă Păpură...pescari.

## **MIZA POLITICĂ**

Nu dezmint, e mare miza  
Pentru ea se bat cu toții  
Însă a creat premiza  
De-a fi confundat cu hoții.

## **PREȘEDINTELE JUCĂTOR**

Nu-i deloc un om prea pudic,  
Stăpânit de-un aprig dor  
Este-acum, din spirit ludic  
„Președinte jucător”.

## **SPRE NAUFRAGIU**

Ilustrul comandant de vas  
Îndată ce-a-ntrunit sufragiu’  
Precum pe-o turmă de pripas  
Ne-ndreaptă cert spre...naufragiu.

## **ÎNCĂIERĂRI ÎN PARLAMENT**

Stau în jilțuri asortate  
Demnitari făcuți de-a valma  
Împărțind „cu demnitate”  
Unul pumnul, altul palma...

## **DEMOCRAȚIE FABULISTICĂ**

Eu cred că-i o fatalitate:  
Suntem nevrednicii pigmei  
Ce strigă: Vrem egalitate!  
Dar nu pentru căței.

## **ANTROPOFAGIE**

Acest Guvern e epigon  
De-a valma-s morții și cu viii  
E șarpele lui Laocoon  
Ce își devoră lacom fiii.

## **AICI DINTOTDEAUNA**

Noi în patria – străbuna –  
Nu vom mai putea să stăm.  
Musai să ne „integrăm”  
Unde-am fost dintotdeauna.

## **AFACERI DE FAMILIE. BANI DONAȚI ÎN CONTUL SOȚIEI**

Vechi sau noi, nu au miros  
Și-s donați cu dărnicie  
Să îi „spele” cu folos  
Hărnicuța lui soție.

## **RĂZBOIUL (NEV)ROZELOR GIGI BECALI – C.V.TUDOR**

Nu că-s pudica mimoză  
Dar eu simt furnici pe scoarță  
Când cei doi se iau la harță  
Mă aleg cu o (nev)roză.

## **LEGEA ȘI STĂPÂNIREA**

Coruptă, laxă, vrea să fugă  
Că-i făr-acoperire  
Și violată ca o slugă  
De stăpânire.

## **HIBELE SISTEMULUI**

Sistemu-acesta de doi franci  
Vă spun: o gravă hibă are:  
Precum un bivol în bocanci  
Ne calcă sufletu-n picioare.

## **ROMÂNI ÎN DIASPORA**

Să nu se mire nimeni dacă  
Sunt astăzi unii care pleacă  
Și alții – fapt adevărat –  
Ce uită de-unde au plecat.

## **GUVERNANȚII ȘI OPOZIȚIA**

Virulenți și cârcotași  
Unul altuia sunt „nași”  
Folosind cu râvnă ace  
Pentru piei de dobitoace.

## **CELE TREI DOAMNE BĂSESCU**

Cu putere înarmate  
Doamnele-s mai democrate.  
Toate stau pe primul loc  
Susținute-acum de Boc.

## **DOAMNA BLONDĂ**

Veritabilă Giocondă  
Iat-o și pe doamna blondă  
Procurându-și „carnețel”  
De trecut toți șefii-n el.

## **AȘTEPTÂND CIOZVÂRTA**

Așteptând în cioc să-i cadă  
Un vânat gustos și gras  
Guvernantul de pripas  
Stă ca pasărea de pradă.

## **URMĂ SAU DĂRĂ?**

Te-ndeamnă spiritul de turmă  
Urmașilor să lași o urmă.  
Dar tu cu ceartă și cu hâră  
Ai grijă să nu lași...o dâră...

## **CA RACUL**

Prea distinsul premier  
Ne obligă să-nvățăm  
Când cotită vrem s-o dăm  
Mersul în marșarier.

## **INTEGRARE EUROPEANĂ**

Ne jucăm cumplita soartă  
Uite popa, nu e popa.  
Bieți barbari pierduți pe hartă  
Ca să fim în Europa.

## **MINISTERUL EDUCAȚIEI SEXUALE VIOLURI LA MINISTER**

Chiar la Minister, aflați,  
Gardienii fac scandal  
Că-s elevi needucați.  
Și-i educă...sexual.

## **CAȘCAVALUL PUTERII**

Al puterii cașcaval  
Cât o roată de Car Mare  
E mușcat, dar inegal  
Hălci întregi ia cel mai tare.

## **CA-N SCRIPTURI**

De regimul ce-a trecut  
Eu cu biciu-am fost bătut.  
Azi Guvernul – epigonul –  
Bate crunt cu scorpionul.

## **UNUI AVOCAT**

Îl priveam cândva-ntr-o doară  
Cum pleda cu foc la bară.  
Astăzi poți să-l vezi mai rar  
Căci pledează într-un bar.

## **LA SÂNUL LEGII**

Din cinstită ca o floare  
A ajuns o servitoare  
Violată de stăpân  
Cuibărit la al ei sân.

## **NESFÂRȘITA TRANZIȚIE**

În aste vremuri de ocară  
Amarnic jinduind Lumină  
În loc de prânz mănânci papară  
Și apă chioară-n loc de cină.

## **SITUAȚIE DE CRIZĂ**

Cum să nu te pună-n priză  
Și să nu zâmbești mânzește  
Când trăiești această criză  
Care nu se mai sfârșește.

## **POLITICIENII**

Când mă gândesc mă ia fior  
Din jilțuri moi, din jilțuri-nalte  
Au grijă de posterior  
Să fie mai presus încalte.

## **POLITICIENI ȘI PARTIDE**

Eu astăzi mă întreb, ca Toma,  
Privind la dânsul cu stupoare:  
De unde-a apărut fantoma  
Să-și ceară locul de favoare?

## **ACUZAT DE TRAFIC**

Instantei eu îi cer clemență  
Că m-am îmbogățit atât;  
Eu trafic n-am făcut decât  
De influență.

## **UNUI PRIMAR DE COMUNĂ**

Și-n curtea lui a săvârșit abuzul:  
Să nu se murdărească de noroi  
Umbla domnia sa cu microbuzul  
De la coteț spre lada cu gunoi.

## **REVOLUȚIE**

Auzind alarma  
Unii-au tras cu arma.  
Evitând confuzii  
Unii-au tras...concluzii.

## **UNUI POLITICIAN**

Pentru fotoliul ce-l pretinzi  
Îți spun că nu-i cuminte  
Ca sufletelul să ți-l vinzi  
Pe-un „blid de linte”.

*(Apărută în „Viața Buzăului” – noiembrie 2005)*

## **EROILOR MARTIRI AI REVOLUȚIEI DECEMBRISTE**

Ei au plătit cu viața lor  
Și cu ofranda tinereții  
Coroana de învingător  
Și nimbul verticalității.

## **STARE DE FAPT**

Nicăieri în univers  
Nu sunt „secretari de mers”.  
Dar există, am aflat  
Numai „secretari de stat”.

## **UNUI PARLAMENTAR**

Amenințat de-anticipate  
Promise de electorate,  
De tânăr s-a pensionat  
Anticipat.

## **LA RĂSCRUCE DE VÂNTURI**

Ca popor, ca națiune,  
Purtător de sfinte datini  
Cum să intri-n Uniune  
Pe picioare când te clatini?

## **BANII N-AU MIROS**

Preauzați de „spălătură”  
Cam miros a detergent  
Fiindcă demnitarii fură  
Sfinții bani în Parlament.

## **BANII ȘI IAR BANII**

Dup-atâtea spălături  
Banii toți furați cu sârg  
Pe tarabe sunt la târg  
În hârdaie cu lături.

## **ADEVĂRUL DEMOCRATIC**

Am constatat, acest concept  
Întreg și rumen ca un măr  
E folosit neînțelept  
Și în răspăr.

## **DEMAGOGIE ELECTORALĂ**

Poporul meu, eu am un crez  
Și să-l expun, nu mă sfiesc  
Dă-mi patru ani să-ți demonstrez  
Cât te iubesc.

## **FATALITATE**

Aflat în mijloul prostiei  
Ești liber cu deplin temeii  
Trăind în schimb, de vrei-nu vrei  
Constrângerea democrației...

## **HEI, INTEGRARE, INTEGRARE...**

Chiar și Poarta Europei  
Ca și ușa Penelopei  
Se deschide după ani  
Cu răbdare și cu bani....

## **UNII GÂNDESC CU POSTERIORUL**

Că-i mai puțin inteligentă  
Această parte zis trupească  
E drept, da-i mai eficientă  
Că îi ajută să gândească.

## **DE ZIUA ROMÂNILOR – LA MONUMENTUL EROILOR**

Aici și-n patria cerească  
Serbând istorica Unire  
Cântăm „Eterna pomenire”  
Și „La mulți ani să ne trăiască!”

## **DE ZIUA ROMÂNILOR – PACE PENTRU O ZI**

De-atâtea lupte intestine  
Am obosit și tare-mi vine  
Să-nchei atunci când va să fie  
O pace pentru veșnicie.

### **„PROȘTI DAR MULȚI”**

Nu-l contrazic pe Lăpușneanu  
Că a lansat demult sloganu’  
Făcând atâta tevatură:  
Ești prost de stai cu pumnu-n gură...

### **DANSUL PE SÂRMĂ**

Vreau acum să-nchin o odă  
Însuși lui Papură Vodă  
Care de când stă la cârmă  
Ne-a făcut să stăm pe sârmă.

### **LA ÎNĂLȚIME**

Stăm pe sârmă-ntr-o părere  
Însă nimeni nu ne-o cere  
Dar de-atâta plâns și vaier  
Am ajuns cu toții-n aer.

### **CHICHITE AVOCĂȚEȘTI**

Noduri papura când face  
Oare cum să le dezlegi?  
Prin articole de legi  
Bune pentru dobitoace?

### **POLITICIENII ȘI LEGEA**

Legea azi e violată  
De mai mulți făptași odată  
Plânge-amarnic și o doare  
Că-i strivită în picioare.

### **ȘI OAMENII PRECUM CÂINII**

Vrând să fie ei stăpânii  
Se mănâncă precum câinii,  
Se încaieră și mușcă  
Maidanezi fugiți din cușcă.

### **CARNAVAL LA VÂRSTA A TREIA**

În loc să fie fericit  
Fu cât pe-acî să cadă-n comă  
Când se trezi că a primit  
Prezervative cu...aromă.

### **UNUI POLITICIAN CORUPT**

Cât ai fi mata de breaz  
Strâns cu Legea de grumaz  
Nu-ți mai arde, prădă-ocării  
Să-ți bați joc de banii țării.

### **CIOLANE MOȘTENITE**

Măduve, ciolane grase  
Nu mai vor din colți să lase,  
Ci-și visează-acum, coioții  
Ghiftuiți și strănepoții.

### **ȚARA DE VÂNZARE**

S-a iscat așa un zvon  
Vin barbarii de la munte  
Ca să cumpere c-un RON  
Țara cu Guvernu-n frunte.

### **ÎNTRE POLITICIENI**

Când observă că-i perdant  
Nu prea luptă elegant,  
Trage cu dezinvoltură  
Lovitura sub (cent)ură.

### **34 DE HINGHERI AU INVADAT CAPITALA**

Înarmați cu crose noi  
Ies hingherii la război  
Dar să nu-i învinuiești  
Că-s „Băieți de București”.

### **UNIȚI PENTRU PRIMA DATĂ**

Democrați și liberali  
Brusc au devenit egali.  
Și-au votat uniți, colegii,  
Pensii și-alte privilegii.

### **VORBE DIN BĂTRÂNI**

Spune-o vorbă veche, cică,  
Peștii de la cap se strică.  
Dar acum la burtă-s moi  
Și plevușcă și baboi.

### **BODO ȘI AVERILE DEMNITARILOR**

S-a dezlănțuit musonul  
Începând cu ora H  
Bodo a deschis sezonul  
„Peștilor” din cei mai grași.

## **TENTACULELE MAFIEI**

Dacă nu stârpiți urgent  
Mafia din Parlament  
Caracatița se-ntinde  
Sufletul vi-l ia și-l vinde.

## **DEȘERTĂCIUNI, DEȘERTĂCIUNI**

Că nimica nu-i etern  
Am primit dovadă clară  
Nici măcar acest Guvern  
Ce ne face de ocară.

## **ÎN CĂMAȘĂ DE FORȚĂ**

Amice eu te rog să mă-nțelegi  
Nici dincolo, nici dincoace de legi  
Nu e lumină, nu e nici dreptate  
Justiția-i cu mâinile la spate.

## **HOTUL NEPRINS**

Își spală mâinile precum Pilat  
Și jură că nicicând nu a mâncat  
Nici usturoi, nici ceapă, nici ardei  
Dar gura îi miroase a mujdei...

## **ADEVĂRATA ARTĂ**

Parcă-i un stabiliment  
În Guvern și-n Parlament  
Fiindcă vor cu toți să-nvețe  
Cum să fii cu două fețe.

### **III.**

## **SCRIITORII ȘI CĂRȚILE LOR**

### **POETUL**

Deși la chip nu-i rubicond  
Pe față-i dănțuiesc bacante  
Colindă – pururi vagabond –  
C-o traistă de diamante...

### **APA VIEȚII**

Poetul – meșter fântânar  
Trezit în crugul dimineții  
Cu râvnă ne aduce-n dar  
Un sfânt potir cu apa vieții.

### **CONDIȚIA SCRITORULUI**

Ai păstorit mereu, cu rost  
Și cu temei, ca pe mioare,  
Cuvintele care ți-au fost  
Iubire, Viață, Respirare...

## **MĂiestrie**

E scriitoare, bravo ei!  
Și nu-i mai trebuie nimic,  
Că dânsa, nu știu cum să zică  
Aduce totul...din condei.

## **MANAGEMENT EDITORIAL**

Tu degeaba ai știință  
Sub o frunte-arzândă  
Dacă n-ai o cunoștință  
Care să te „vândă”.

## **SCOPUL SCUZĂ MIJLOACELE**

Chiar dacă versul merge strună  
Și rimele se nasc din zbor  
Dacă arunci cu barda-n lună  
N-o să devii nemuritor.

## **„CEILALȚI, IATĂ IADUL!”**

Subscriu că Sartre-avea dreptate  
Și vă declar cu demnitate:  
Că ne-ați lăsat flămânzi și goi,  
Vă spun că „Iadul sunteți voi!”

## LA LIBRĂRIE

În goană după cărți ușoare  
Sunt cititori deloc discreți  
Solicitând pe vânzătoare:  
-Vreo aventură mai aveți?

*(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)*

## SOLUȚIE

Constatând că n-are loc  
În Parnasul Mioritic  
A zvârlit cu muza-n foc  
Și s-a transformat în critic.

*(Publicată în „Săgețile Afroditei” și în „O antologie a  
Literaturii gălățene”, vol. IV Umor)*

## UNUI AUTOR

Se cunoaște de departe  
Chiar dacă i-ai pus mult fard  
Că ai scris această carte  
Doar cu muza altui bard.

*(Publicată în „Viața Nouă”, 31 decembrie 1986, și în  
„O antologie a literaturii gălățene”, Vol.IV, Umor.)*

## MAESTRUL ȘI DISCIPOLUL

Maestrul bine mă învață  
Și multe-s ale lui povețe  
Dar când să-mi scrie o prefață  
Atunci el face fețe-fețe...

## **ABIL ÎN PREFEȚE**

La rugămintea mea fierbinte  
Mi-a scris „Cuvântul înainte”  
Dar nevoit sunt să-l rezum  
Că nu încapă în volum.

*(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988).*

## **VOCAȚIE**

E cuprins subit de toane  
Și de un prelung fior  
Viitorul scriitor  
De...vagoane.

## **UNUI CONFRATE**

Pentru că ții morțiș să scrii  
Dar muzele sunt adormite  
Îți recomand să porți, iubite,  
Și pentru suflet...dioptrii.

## **UNUI SCRITOR**

A fost un scriitor modest  
Dovadă marele său gest  
Viața lui e un volum  
Nepublicat măcar postum!

## **UNUI POET, ADMIRATOR AL LUI BACHUS**

Ți-ai găsit îndată scuza  
Ca să nu devii platonice  
În relația cu muza  
Iei adesea câte-un tonic.

## **UNUI AUTOR LIPSIT DE SIMȚUL MĂSURII**

Ca ins posedă simțuri treze  
Căci bine l-a-nzestrat natura  
Dar când e vorba să creeze  
Nu simte c-a-ntrecut măsura.

## **LIBRARUL**

Câți prieteni ai în viață  
Care te-nconjoară  
Unul te-a vândut pe față  
Fără să te doară.

## **DE LA POET LA POET**

Dacă vrei să cucerești  
Pe o versificatoare  
Vezi să nu te-mpotmolești  
La...picioare...

## **UNUI POET CERTAT CU PROZODIA**

Nu poți să te mai controlezi  
De când te bântuie fiorul  
Cu rima-ncepi să șchiopătezi  
Și dai în groapă cu piciorul.

## **UNUI POET**

Se vede că-ți urmezi destinul  
Ca orice om dotat cu har:  
Să nu lași niciodată vinul  
Să lânzezească în pahar.

## **UNUI POET MERCANTILIST**

La ceruri mă îndemni să strig  
Când văd că-ți faci o socoteală  
Sperând ca să obții câștig  
C-o rimă imaterială.

## **SNOBISM**

Am văzut cărturărese  
Mintea lor fierbând de date  
Amănunte și citate  
De la rubrica: „Decese”.

## **ÎNSETATE DE CUNOAȘTERE**

Nu privesc într-un ziar  
Ca pisica-n calendar,  
Ci sunt doar interesate  
Numai de...publicitate.

## **UNUIA LIPSIT DE TALENT**

E-un talent ce nu există,  
Critică pe fiecare  
Dă din coate, vrea, insistă,  
Să cultive ce nu are.

## **FESTIVAL**

La festivalul cu pricina  
S-au perindat neînțeleși  
Poeți de seamă, bată-i vina!  
Dar..."Mulți chemați, puțini aleși..."

## **CINE POSEDĂ – ARE**

Că e cultivată foarte  
E un lucru constatat  
De curând și-a cumpărat  
Patru metri cubi de carte.

## **UNUI SCRITOR NEGLIJENT**

În capul lui, idei și vise  
Găsesc teren arabil  
Atuncea doar când nu sunt scrise  
Ss/indescifrabil.

## **BANI SAU GLORIE?**

De-a valma dau pe la redacții  
Cu mic, cu mare, autorii  
Primindu-și – banii – consacrații –  
Și gloria – începătorii.

## **SFAT**

Eu îți spun ca-ntre poete:  
Dacă nu vrei să te-mbete  
Visul luat în mare doză,  
Ia-ți bărbat și treci la proză.

## **UNUI CONSACRAT**

Ca vechi poet ți se cuvine  
Un loc de frunte în parnas  
Dar de atâta poezime  
Nici un loc liber n-a rămas.

## **UNUIA**

Face zarvă, dă cu gura  
Crede că-i fenomenal  
Primul în literatura  
De scandal.

## **POETULUI CORIOLAN PĂUNESCU**

*Pentru volumul: „Iubito, suntem în pericol”*

Să nu socoți că e ridicol  
Ba-i chiar sublim și-adevărat  
Suntem de-a pururi în pericol  
De-a ne iubi fără păcat.

## **LUI POMPILIU COMȘA**

*la vol. „Cioburi de oală spartă”*

Ieri mi-am procurat o hartă  
Ca să nu mă rătăcesc  
În hățișul său livresc  
Scris c-un ciob de oală spartă.

## **LUI DAN PLĂEȘU**

*pentru romanul „Veghea”*

Deși-i o carte foarte bună  
Și mi-a transmis-o-n dar chiar domnul  
De câte ori iau „Veghea”-n mână  
Teribil mă apucă somnul.

### **COLECȚIONARUL DE EXCEPȚII – DAN PLĂEȘU**

Am și eu un fel de hobby  
Să-i fac praf pe toți deșteptii  
Vara stau la gura sobei  
Colecționând excepții.

### **PENTRU VOLUMUL „ANOTIMP” – PAUL SÂN-PETRU**

C-un crâmpei de „Anotimp”  
Scriitorul zis Sân-Petru  
Stă de veghe pe Olimp  
Loc ținând de cronometru.

### **LUI STERIAN VICOL LA VOLUMUL „EDENA”**

A crezut, schimbând un gen  
Și-nvingându-și lesne jena  
Că râvnind-o pe „Edena”  
Va ajunge în Eden.

### **LUI DUMITRU PRICOP LA VOL. „LACRIMA ARLECHINULUI”**

Nu mai am decât un scop:  
Să-i ofer în loc de vin  
Când i-e sete lui Pricop  
Lacrime de arlehin.

**„LOCURI VACANTE ÎN PARADIS” de Nicolae Vereş**

În Pantheon te-ai ambalat  
La convorbiri beligerante  
Însă distrat, n-ai observat  
Că nu mai sunt locuri vacante.

**REDUCERI DE PREȚURI LA ROCHII DE MIREASĂ**

Parcă au scăpat din lesă  
Viitoarele mirese  
Luptă, mai să-și scoată ochii  
Pentru un morman de rochii.

**IV.**

**SERIAL UMORISTIC DESPRE  
BANI, CĂȚEI ȘI MĂTUȘI**

**EPISODUL I  
*MONEY, MONEY, MONEY, MONEY...***

**BANII, BANII**

La conștiință fac apel  
Căci mi se pare scandalos  
Că astăzi banii n-au drapel  
Cum n-au avut nicidecum miros.

### **TIME IS MONEY**

Pe-orîșicare muritor  
Îl reduci, citând sloganul,  
La același numitor:  
Banul.

### **ANOMALIE**

Dragii mei, vă dau o știre  
Cum că cineva suspus  
Omului de rând i-a pus  
Taxă pentru păgubire.

### **MAȘINA DE SPĂLAT IDEALĂ**

El și-a cumpărat mașină  
Dintre cele mai luxoase  
Ca să-și spele-ntreaga vină  
Pentru sumele sustrase.

### **DENOMINAREA LEULUI**

Gânduri mă aleargă-n cerc  
Căci pierzând prea mult din coadă  
A rămas un leu cam berc  
Ce-și mănâncă-acum din...noadă.

### **STARE DE FAPT**

Din ce în ce mai mulți sărmani  
Suntem mai proști că n-avem bani.  
O lămurire însă-aștept:  
Te face banul mai deștept?

### **DEVALORIZAREA LEULUI**

E cert, un paradox triumfă:  
Înaintăm în pas de rac,  
Cu cât vestitul LEU se umflă  
Cu-atât e omul mai sărac.

### **NOUA MONEDĂ**

Cum să nu fii tras pe sfoară  
Cu paraua asta chioară  
Care într-un nou jargon  
Poartă numele de RON?

### **AH, RONII!**

Am ajuns ca epigonii,  
Rupți în tur ni-s pantalonii  
Și ne papă neuronii  
Ronii, ronii, ronii, ronii...

## **PENSIA ȘI MEDICAMENTELE**

Gata, nu mai fac atac;  
Indexarea mi-a adus  
Zău, vă spun cu mare trac,  
Două-trei pastile-n plus...

## **PRIMA PENSIE**

Buni sunt banii și sunt sfinți  
Că-s din munca mea.  
Pot să-mi scot din ei trei dinți  
Poate și-o măsea...

## **PENSII ȘI PENSIONARI**

M-am îmbogățit, păzea!  
Ca și bieții mei părinți  
Când din pensioara mea  
Mi-am extras vreo patru dinți.

## **DONAȚIE CĂTRE SOȚIE**

Mă consideră cam tont  
Drăgălașa mea nevestă  
Obligându-mă în cont  
Să-i donez averea vastă.

## **TOT ÎN CASĂ**

Bunul Dumnezeu s-o ție  
Pe dulcica mea soție.  
Însă îi aduc afront  
Vrea să-i vărs dolarii-n cont.

## **REALITATE CRUDĂ**

Am crezut că am vedenii  
Pensia din munca mea  
De vreo câteva decenii  
Nu-mi ajunge pe-o măsea.

## **ZBOR DE ICAR**

Greu ai să te-nalți spre pisc  
Căci te-apucă o lingoare  
Când ți-atârână de picioare  
Datoriile la FISC.

## **CÂȘTIGURI ȘI CÂȘTIGĂTORI**

Adevărul plânge, strigă  
Pân' la ceruri deseori  
Unii domni, deși câștigă  
Nu ajung câștigători.

## **CÂȘTIGURI ÎN ROMÂNIA**

Cu răbdare și tutun  
Dânșii au mai dat un „tun”  
S-au asigurat de bani  
Cam vreo cinci sute de ani.

## **DENOMINARE**

Și-a luat temutul Leu  
Lumea-n cap și teleleu  
Când văzu că-i detronat  
De un Ron cam șifonat.

## **DEBITE ȘI DEBITORI**

Răi de plată uneori  
Sunt taxați ca debitori  
Dar cu apă nu se-mbată  
Căci rămas-au buni de plată.

## **CÂȘTIG DIN ORICE**

Nu pot ca să nu-i desfid  
Pe acei ce-obțin câștig  
Și se-mbogățesc rapid  
Din producția de...frig.

## **SPĂLARE DE BANI**

Buni sunt banii prespălați  
Stivuiți de firi tenace  
De capitaliști...curați  
Dar cu suflete...rapace.

## **TAXA PENTRU VICIU**

Ce dezastru, ce supliciu,  
Taxă s-a ivit pe viciu.  
Chiar de-oi da și popii ort  
Nu mă voi lăsa nici mort.

## **DOMNIȘOARA FIERBINTE**

Fiindcă și-a lăsat serviciu'  
Va trăi de-acum-nainte  
Dintr-o taxă pentru viciu  
De la „Linia fierbinte”.

## **ÎN ECONOMIA DE PIAȚĂ**

Cu-acest catren aș vrea să-mpiedic  
Un cult, să nu prolifereze,  
În fapt, de-a nu trata pe medic  
Atunci când vrei să te trateze.

*(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)*

## **ABILITATE**

În timp ce eu stăteam pe ghimpi  
Un chelner vrând să-mi facă plata  
Din trei mișcări și patru timpi  
Mi-a adunat zâmbind și data...

## **NOTA DE PLATĂ ȘI TVA-UL**

M-a apucat îndată criza  
Și drept să-ți spun m-am sufocat  
Când am văzut că-mi ia remiza  
Mai mult decât am consumat.

## **EPISODUL II** ***CÎINI, STĂPÂNI ȘI AVOCAȚI***

### **PRECEDENT**

Scena asta mă-nfioară:  
Câinele chemat la bară?  
Avocatul eminent  
A creat un precedent.

### **INCULPAȚI**

Bun exemplu, bunăoară,  
Ce-ar fi să chemăm la bară  
Purici, muște și gândaci,  
Diavoli, gnomi sau vârcolaci?

## **PLEDOARIE AVOCĂȚEASCĂ**

Acordați, vă rog clemență,  
Pentru-un câine flenduros  
Ce-a ucis prin imprudență  
Un bărbat pentru un os...

## **INCULPATUL ȘI APĂRĂTORUL**

Cățelandrul vinovat  
După ce-a comis omorul  
S-a simțit un inculpat  
Și-a mușcat...apărătorul.

## **ÎNCHISOARE PENTRU CÂINI**

Într-așa o închisoare  
Nu c-aș jindui să merg  
Dar am oase de mâncare  
Și-o grădină să alerg.

## **O FAPTĂ BUNĂ**

Dumnezeu vedea-va mâine  
Câtă milă m-a cuprins  
Când am apărat un câine  
Care-a omorât un ins.

## **PARADOX**

Se impune o morală  
Achităm c-un gest gingaș  
De pedeapsa capitală  
Câinele cel ucigaș?

## **CÂINI, STĂPÂNI ȘI AVOCAȚI**

Câini, stăpâni și avocați  
Azi la bară-au fost chemați.  
După ce-au deliberat  
Aprig s-au încăierat.

## **CÂINELE LA CONTROLUL PSIHIATRIC**

Chit c-a omorât un om  
Merită din plin clemență  
Și-ndurare până vom  
Constata a lui demență.

## **ABILITĂȚI ÎN APĂRARE**

Nefiind deloc capabil  
Să discearnă a lui faptă  
Nu e declarat culpabil  
De-așa avocată aptă.

## **CAUZĂ ȘI EFECT**

Știrile sunt alarmante:  
Câinele e achitat  
Fiindcă i s-au acordat  
Circumstanțe-atenuante.

## **NOROC CÂINESC**

Pentru-un câine inculpat  
Onorariu-i drept răsplată  
Fiindcă fi-va achitat  
Și-adoptat de avocată.

## **CA-N FABULE**

Pentru-un onorariu gras  
Avocata cu pricina  
Scap-o vulpe de pripas  
Care mi-a mâncat găina.

## **SUB CONDIȚIE**

Toți jurații dau verdictul:  
Cuțu să mărturisescă  
Chiar pre limba lui cîinească  
Dac-a săvârșit delictul.

### **DIN LIPSĂ DE PROBE**

Eu lipsă – solicit – de probă –  
Rosti juristul mucalit  
Înveșmântat în neagră robă:  
Căci Cuțu n-a mărturisit.

### **CARE-I OM ȘI CARE-I CÂINE**

E străvechi acest binom  
Omu-i apărat e cîine  
Dar acum, pe-un blid de pâine  
Cuțu-i apărat de om.

### **MUNCA DE HINGHER**

Umblă cu juvețe-n stradă  
Ca să prindă cîinii-n ladă.  
Dar eu zic să vâre-n cușcă  
Senatorii care mușcă.

### **PREZUMȚIA DE NEVINOVĂȚIE**

Cu prezumția aceasta  
Câinele-i nevinovat  
L-a mușcat pe om și basta!  
Musai trebuie-achitat.

## **CULPĂ DE PATRUPED**

Cățelandrul ce-i în culpă  
Nu-i deloc așa hain-  
Ce dac-a mușcat de pulpă  
Omorând, un om străin?

## **AVOCAȚI ȘI PATRUPEZI**

Ce ți-e și cu patrupezii!  
Tot pățitu-i vinovat!  
Fiindcă astăzi, maidanezii  
Își plătesc un avocat.

## **CÎINELE ÎN INSTANȚĂ**

Nu pronunț nici da, nici ba,  
Rostu-l știe doar pământul.  
Vreau s-ascult când i s-o da  
Inculpatului cuvântul.

## **LA ASOCIAȚIA DE PROTECȚIE A ANIMALELOR**

Ce nevoie-avem de-anchetă  
Când potaia e legată?  
Mult mai bine strângem chetă  
Să plătim o avocată?

### **S-A ARANJAT**

Și-a croit cu dinții rostul,  
Nu mai stă în frig ca prostul.  
S-a deprins oricum sub gratii  
Stând alături de pramatii.

### **DREPT BONUS PENTRU AVOCATUL APĂRĂRII**

M-am ales c-un fel de stres  
Fără să fiu pus pe sfadă  
Când întors de la proces  
M-a mușcat un câine-n stradă.

### **ȘANSĂ CANINĂ**

Frații-l cred mai norocos  
Că și-a câștigat un os  
Ba și notorietate  
Printre hoți și avocate.

### **TRECE LADA**

Vin acum să-nhațe prada  
Invadând hingherii strada  
Însă asta-i nostimada  
Au mușcat dulăii lada.

## **INSTANȚA SE PRONUNȚĂ**

Cer pedeapsa cu-nchisoare  
Pentru cîinele cel crunt  
Însă nu doresc să-nfrunt  
Haita din maidanul mare!

## **SĂ FII CÂINE DE SALON**

*Despre un cățel „Singuratic” – și un salon de artă fotografică*

## **SINGURATICUL**

Cu un cîine trist în urbe  
I-ai făcut pe mulți să turbe  
Fiindcă, iată, derbedeul  
Ți-a adus în dinți trofeul.

## **CÎINII CU TROFEE-N COADĂ**

O potaie-așa neroadă  
N-am văzut de când mă știu.  
Jigărit și fistichiu  
Umbră cu...trofeu-n coadă.

## **CĂȚEL PREMIAT**

Chiar de nu ai părul creț  
Ai dreptate să te guduri:  
Ești cățel de mare preț  
Și-ai lăsat în urmă...nuduri.

## SĂ FII CÎINE DE SALON

*(Șarje amicale artistului fotograf Alexandru Gherbănescu pentru trofeul luat la Salonul de artă fotografică pentru lucrarea „Singuraticul”, Ediția a III-a, 20 nov. 1999)*

Vrând să te numești artist  
Să câștigi un premiu mâine  
Ți-ai adus model un câine  
Singuratic și cam trist,

Care ți-a sărit plocon  
Prea sătul de alergat  
Ca un câine „de salon”  
Drept în somptuosu-ți pat.

Guraliv ca o subretă  
Când se ține c-un soldat  
Dînsu-a devenit vedetă-n  
Aparatul de filmat.

Ca un veritabil dandy  
June prim de mahala  
N-are cine-l egala  
Când bea doar cu paiul brandy.

Cum să nu te simți ingrat  
Cu așa un chilipir  
Când el latră abitir  
Ca un câine-aristocrat,

De trezește tot în casă  
Mâță, șoricei, nepoți.  
Cu așa cățel de rasă  
Nici nu te mai temi de hoți!

## COLACI ÎN COADĂ

Nici dulăii firoși  
Nici măcar căței de rasă  
Cât ar fi de firoșoși  
Nu-ți aduc trofeu-n casă.

Doar un cățelandru trist  
Pricăjit și singuratic  
A făcut din tine-artist  
Talentat și enigmatic.

De confrăți invidiat  
Năpustindu-se grămadă  
Ca hingherii la-nșfăcat  
Colăcelul lui din...coadă...

## UN „SINGURATIC” PRINTRE ARTIȘTI

*(parodie)*

Să dezlegi pe loc dilema  
Chiar acum, ca un herald,  
Bate fierul cât e cald  
Ca să n-o pierzi pe „Boema”.

Socotesc că-i de bon ton  
Ca să nu fii singurel  
Ia-ți un câine „de salon”  
Cel mai minunat model.

Dacă tot ești mână spartă  
Nu-ți alege-un maidanez  
Fiindcă în măiastra-ți artă  
N-are nici un chichirez.

Mai târziu va-ncepe greul  
Care-ți va ieși pe nas,  
De-ai râvnit cumva trofeul  
Cu un câine de pripas.

Și ai să rămâi ca mâine  
Singuratic printre-amici,  
Cu jigodia de câine  
Ca un țar printre mujici.

Nici nu merită să riști  
Să îngroși atunci procentul  
Printre profesioniști  
Care și-au „vândut” talentul.

Neavînd nici o lețcaie,  
Însă de invidii roși,  
Îmbufnați ca doi cocoși  
Care-s gata de bătaie.

Te-a suit pe podium soarta  
Ca un vajnic luptător,  
C-ai slujit temeinic arta  
Și-ai ieșit învingător.

**EPISODUL III**  
**UNCHIUL DIN AMERICA ȘI MĂTUȘA TAMARA**

**MOȘTENIRI AUTOHTONE**

Peste-ocean, nitam-nisam  
Moștenești pe Unchiul Sam  
Dar aici, miliardara  
Poartă numele: Tamara.

**ȘANSĂ PREZIDENTIALĂ**

Mister President George Bush  
Unchi avut-a și mătuși.  
Fără neamuri acătării  
N-ar fi fost în fruntea țării.

**SĂRACII NEPOȚI BOGAȚI**

Doar cu ceai și pâine, vere,  
Se adună o avere  
Ce-i lăsată, dragii mei,  
La „săracii” nepoței.

**SPRIJIN CONCRET**

Chiar și juniorul Bush  
Dacă n-ar avea mătuși  
La distanță de-o sutime  
Ar pica din...înălțime.

## **SALVATOARELE RUDE**

Rudele de gradu-ntâi  
Și-au găsit un căpătâi  
Stau acum ca paravanul  
Să nu-ți cadă-n cap tavanul.

## **RUDE, RUDE ȘI IAR RUDE**

Frați sau veri, mătuși, nepoți,  
În suită românească  
Toți îi sprijină pe hoți  
Ca să se îmbogățască.

## **PREFERAȚII MĂTUȘEI**

Nu am lei în buzunare  
Câți nepoți – mătușa are –  
Însă fi-vor preferați  
De-or ajunge deputați.

## **ÎN CAMERA DEPUTAȚILOR**

La o masă stând ca frații  
Ieri s-au strâns toți deputații.  
Dar de-observă și-astăzi încă  
Între ei cum se mănâncă.

### **CA-NTRE RUDE**

Domnilor, purtați mănuși  
Când e vorba de mătuși.  
Fiți cinstiți, modești, pe față  
Chiar de nu mai sunt în viață.

### **UNUI OM DE STAT**

Însăși demnitatea-i cere  
Să posede o avere,  
Însă mătușica lui  
Ia-o tu de unde nu-i!

### **LOC SUB SOARE**

Fiindcă vremurile-s dure  
Cine o mătușă n-are  
Să dea fuga să-și procure  
Ca să-și facă loc sub soare.

### **EPIDEMIE DE MĂTUȘI**

Situația e grie.  
S-a iscat epidemie.  
Întrebarea-i dar, firească:  
Cine-o să le moștenească?

## **PALATE ȘI MĂTUȘI**

Nici cu forțele armate  
Nu poți scoate din palate  
Bătrânici nonagenare  
Prosperând ca proprietare...

## **VRĂJITOARELE MĂTUȘI**

Nu mă dau deloc în lături  
Și-am să vând îndată pontul:  
Mătușici zburând pe mături  
Azi prefac în aur totul.

## **MONORIMĂ LA GUVERN**

Mătușici nonagenare  
Devenit-au proprietare  
De palate sclipitoare.  
Oare?

## **CINE POSEDĂ, ARE**

Ce n-ar da și Domnul Gușă  
Să posede o mătușă  
Ca în timpuri austere  
Să-i doneze o avere!

## **SĂ FIE**

Să devii miliardar  
Nu-i un lucru foarte rar,  
Dar vă spun cinstit, nu strică  
Să mai ai și-o mătușică.

## **MOȘTENIRE**

Am avut o mătușică  
Dar mioapă și cam surdă;  
Moștenirea ei nu-mi strică  
Un ceain întreg de urdă...

## **A AVEA AVERE**

I-a prezis o ursitoare  
Când era în scaldătoare:  
Fiindc-o mătușică are  
Va avea avere mare.

## **FACTOR DE STRES**

Camera cu deputații  
Lupt-acum ca disperății.  
Președintele ales  
A ajuns motiv de stres.

## **STIRI DIN PROVINCIE**

Am aflat de pe la Huși  
C-o să plouă cu mătuși.  
Pregătiți un ceai cu pâine  
Că le moșteniți ca mâine.

## **NEPOTISMUL AZI**

Azi, ca nicăieri în lume  
Dacă faci favoritism  
Ai s-ajungi prilej de glume  
Acuzat de...nepotism.

## **SFAT ÎNȚELEPT**

Nu mai sta atunci când plouă  
Ca vițelu-n poartă nouă.  
Poți deschide orice ușă  
Sprijinit doar pe-o mătușă.

## **MĂTUȘI DE HAR**

S-au născut acuși, acuși,  
Chiar în Parlament mătuși.  
Toate au același har:  
Că te fac miliardar.

## **DISTIH EPIGRAMATIC**

Sușinut de trei mătuși  
Poți ajunge ca George Bush.

## **CONTRASTE**

O tranziție normală:  
Cu bugetul auster  
Și mătuși căzând din cer  
C-o avere colosală.

## **NEPOȚII ȘI PUTEREA**

Mă împinge-acum păcatul  
Să întreb electoratul:  
Câți nepoți „puterea” are  
Să ne mâne de-a călare?

## **SUPER RUDE**

Geană are-un verișor  
Iar Traian un frățior.  
Adrian are-o mătușă,  
Numai Gușă stă pe tușă.

**EPISODUL IV.  
DIALOGUL ARTELOR**

**PICTOR PROGRESIST**

În nuanțe de culoare  
Folosește bine gama  
Însă mult mai de valoare  
Mie mi se pare rama.

*(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)*

**UNEI ECHIPE DE FOTBAL**

Un paradox ce-i evident:  
Nu știi, e laie ori bălaie:  
E ultima în clasament  
Și prima gazdă la bătaie.

**SOLUȚIE EXTREMĂ**

Întâlnind decor rural  
Vrând să-l immortalizeze  
Se-apucă să înrămeze  
Peisajul natural.

*(Publicată în vol. „Umor la Mila 80, Alma, Galați, 2000)*

**UNUI PICTOR**

Te-a lovit cumplita soartă  
Și-ai dezlănțuit urgie  
Când ai pus culoare vie  
Chiar și-ntr-o natură moartă.

## **UNUI SCULPTOR**

Încă de copil sculptează  
Are-un har divin, se știe,  
Dar mai bine modelează  
Sculptorul – natura vie.

## **PICTORII ȘI MODELELE LOR**

Tot pictând un coș cu poame  
A abandonat penelul  
Fiindc-atunci când i-a fost foame  
El și-a devorat modelul.

## **UNEI DIVE CORPOLENTE**

Ce talie! Ce gât! Ce bust!  
Ar zice-un pictor norocos.  
Dar ca să fie de bun gust  
Mai dă vreo zece kile jos.

## **MECIUL GIGI BECALI – CORNELIU VADIM TUDOR**

Ca un meci în scurte prize  
Ne provoacă-adesea crize,  
Însă combatanții grei  
Nu-s nici unul fair-play.

## **PICTORIȚA ȘI MODELUL**

Ea luntre s-a făcut și punte  
Să își găsească-un soț fidel  
Dar s-a-ncurcat în amănunte  
Și s-a ales cu un...model.

## **KITSCH-UL ÎN ARTĂ**

Promovând pe „alte căi”  
Dulci fetițe și flăcăi  
Spune, ce se-obține, ghici?  
„Arta” denumită: Kitsch.

## **DIVERTISMENT TV**

Stau în frunte fete șic  
Care cântă din...buric,  
Preferate de canale  
Poate intră în anale.

## **ARTA DE UN LEU**

Astăzi este îndrăgită  
(Sub)cultura „de elită”  
Cântărind în aur greu  
Mai puțin decât un leu.

## **DÂND NĂVALĂ**

Foarte mult apreciată  
Subcultura de-altădată  
În Meganuri prea luxoase  
Astăzi e primită-n case.

## **ȘI LA CASE MARI**

Subcultura de-altădată  
Care provoca angoase  
Buzna dă uitând să bată  
În palatele luxoase.

## **CULTURA ÎMBUIBĂRII**

În vârtejul desfătării  
Ei s-au aruncat demult  
Până legea îmbuibării  
Brusc s-a transformat în cult.

## **CULT ȘI CULTURĂ**

Tot incultul are-un cult:  
În secret căciula-și fură  
Însetat de-un scop ocult  
Să ajungă la (cult)ură.

## **UNEI GOSPODINE**

În materie de artă  
Nu-și dorește-o altă soartă:  
E maestră exemplară  
Dar în arta culinară.

## **PROSTIA E-N TOP**

Ce minune, ce minune!  
Cu manelele nebune,  
Cu prostia și cu șpilul  
E fruntaș în top: Copilul!

## **MANEAUA**

De la cântecul „de șanț”  
Valorând cam cât un sfânt  
Azi ești ridicat în rang  
Pân’ la cântecul „de gang”.

## **TOT DESPRE MANELE**

„Bidineaua, bidineaua”  
Să trăiască-n veci maneaua.  
Ce aduce, berechet  
Mii de euro-n buget.

## **DE GUSTIBUS**

Îndoielnice ca gust  
Maneluțele „de șanț”  
S-au constituit în trust  
Valorând cam cât un sfaț.

## **TOP MUZICAL**

Maneluță, maneluță,  
Rege-l ai pe domnul Guță,  
Care-n top s-a cățarat  
Pe-o movilă de...rahat.

## **PE FIRMAMENTUL MUZICII**

Într-un zgomot infernal  
Au pretenția că-s „stele”  
Dar te vără în spital  
Cu hard-rock și cu manele.

## **ARTIȘTI MODERNI**

Ei pretind c-așa-i normal  
Într-un hal fără de hal  
Învârtind vreo zece „iele”  
Cu hip-hop-uri și manele.

## **CURIOZITATE**

Faptul pare enigmatic  
Însă toată lumea știe:  
Mergi adesea la Dramatic  
Ca să vezi o...comedie.

## **DISTRIBUȚIE**

O fi dânsa „emerită”  
Recunosc, actriță bună,  
Însă pentr-un rol de jună  
Nu e tocmai nimerită.

## **UNUI ACTOR, ADMIRATOR AL LUI BACHUS**

În sfârșit ai pus la cale  
Făr' a fi împiedicat  
Să-ți joci rolul vieții tale:  
„Cetățeanul turmentat”.

## **SPECTACOL**

La spectacolul de gală  
Ne-a cam părăsit umorul  
Constatând discret că-n sală  
Râde singur, autorul.

## **UNUI ACTOR TURBULENT**

Ca talent nu-i un miracol  
Da-și iubește meseria  
Căci acasă cu soția  
Zilnic el se dă-n spectacol.

### **La piesa: „1 OM= 1 OM” de Bertold Brecht**

Axioma-i foarte clară  
Însă am o întrebare  
Dacă omul este fiară  
Ce echivalent mai are?

### **„CETĂȚEANUL INVIZIBIL”**

Există! Faptu-i plauzibil  
Un cetățean puțin distrat  
La rampă dacă e chemat  
Devine lesne...invizibil.

### **„NĂPASTA” – de I.L.Caragiale**

Ca să joace-n drama asta  
Ajustată din creion  
Iarăși a căzut „Năpasta”  
Pe nebunul de Ion.

## **PARADOX**

Între aplauzele rare  
Mă-ntreabă iute un amic:  
Cum o să fie piesa mare  
Dacă o joacă „Teatrul Mic”?

## **ACTORULUI-REGIZOR LUCIAN TEMELIE**

O lume-ntreagă vede, știe.  
Un adevăr necontestat,  
Actor, regizor talentat  
A fost în teatru...Temelie...

## **UNEI DIVE ÎNSTĂRITE**

Soarta ei a fost ingrată  
Căci flirtând cu prea mulți fani  
A rămas și fără bani  
Și puțin nemăritată.

## **REVISTA: „A DISPĂRUT GIOCONDA”**

Zarvă mare în culise  
Iar pe scenă demimonda  
Se crucește: pare-mi-se  
Că a dispărut Gioconda.

## **DISTRIBUȚIE**

Care-i mama, care-i fata?  
C-amândouă-s în etate.  
Nici tenor mai crud ca tata  
Nu găsești, oricât te-ai zbate.

*(Publicată în „Centenar Leonard. Lyra, 30)*

## **„LILIACUL” – operetă de J. Strauss**

De mai bine de un veac  
Farsa ta nemuritoare  
Poate-n suflet să strecoare  
Un parfum de...liliac.

*(Lyra, 2, Caiet-Program, Teatrul Leonard)*

## **OPERA „TRUBADURUL” – de Giuseppe Verdi**

Astă seară pot s-o jur  
Plânge de răsună scena  
Chiar țiganca Azucena  
După mândrul Trubadur.

## **OPERETA „LEONARD” – de Florin Comișel**

Astă seară cu plăcere,  
Natural și fără fard  
Operetei mâna-i cere  
Însuși Prințul Leonard.

*(Centenar Leonard, 30, Lyra, Caiet Program)*

## STARE DE FAPT

În atarele condiții  
Ale crâncenei tranziții  
O s-ajungem, dragi români  
Oamenii să muște câini.

## *EPISODUL V.* UMOR ÎN AER LIBER

-Șarje și dueluri epigramatice-

REVISTEI ARGEȘENE „AG PE RIME”

Picătură-ntr-un ocean  
E umorul argeșean  
Căci această picătură  
Sufletul îndată-ți fură.

Chiar dacă nu ești oltean  
Poți să te consideri fan  
Că-ți oferă mură-n gură  
Ca o cuminecătură  
Să te facă fericit  
Mici pastile de...gândit.  
Învelite-n voioșie  
Ca să-ți vină pe...chelie.

Poți să guști că sunt fair play  
Zece glume la doi lei,  
Epigrame la un leu,  
Le-am gustat pe rând și eu.

Și-alte mici delicatese  
De te-apucă în accese  
Râsul zdravăn, sănătos,  
Cât ai fi de firoskos.

Satire de profunzime  
Mușcătoare dar sublime  
În oceanul de tristețe  
Binișor îți dau binețe.

Sunt în beznă lumânare  
Și colacul de salvare  
Pe o mare în furtună  
Când îți fulgeră și tună.

Epigramele, vă spun  
Cred că te binedispun  
Neîntrecute-n agerime,  
Haideți la „AG PE RIME!”

## **EU ȘI REVISTA ARGEȘEANĂ**

Tocmai vă spuneam că  
Eu – o moldoveancă –  
Îndrăgii mai an  
Râsul argeșean.

## **REVISTA „AG PE RIME”**

Rîsul argeșean  
M-a costat un ban  
Dar am socotit  
Că e gratuit...

## **LA PRIMIREA REVISTEI**

Le-am descoperit la țanc  
Măiestrit meșteșugite  
Epigramele de-un franc  
Sunt, vă jur, (ne)prețuite.

## **EPIGRAME DE-UN LEU**

Să le prețuiesc nu-i greu:  
Bine-ascunse-n anagrame  
Epigramele de-un leu  
Bune-s de-așezat în rame.

## **MARIANEI DOBRIN**

*autoarea volumului „Fereastră spre lumină”*

Cu fața pură și senină  
Pare-nviată din albume  
Ca o „fereastră spre lumină”  
„Cu ochii ațintiți pe lume”.

## **MARIANEI DOBRIN**

*autoarea vol. „Cu ochii pe lume”*

Desprinsă parcă din icoană  
„Cu ochii ațintiți pe lume”  
Deși ea pare diafană  
E pusă permanent pe glume.

## **DEFINIȚIA UMORULUI**

Umorul e o armă dreaptă  
Având drept consecință râsul  
O bagatelă înțeleaptă  
Și un acces de rîsu’ plânsu’...

## **TERAPIA CU UMOR**

Hrană e – miraculoasă –  
Bună să te ferească  
Ea te vindecă de-angoasă  
Căci e mladă sufletească.

## **UNEI UMORISTE**

E candidată întru nemurire  
Dar bătuită de o cruntă-angoasă  
Scriind umor constată cu uimire  
Că nu-i cotatea doamnă serioasă.

## **UMORISTUL**

Știut e azi de fiecare  
Un adevăr și nu insist  
Că orice umorist, se pare,  
E un poet ceva mai trist.

## **CĂDERE PE POANTĂ**

Nici el tont, dar nici ea toantă  
Nu c-aveau picioare moi  
Dar căzut-au amândoi  
Pe o poantă.

## **ENDORFINA**

Nu sunt în pofida firii  
Și deloc nu mi-e rușine  
Să doresc, crescând în mine  
Un hormon al fericirii.

## **COMPENSAȚIE**

Săvârșești o eroare:  
Pui la masă prea mult sare.  
Numai glumele uzate  
Sunt de-a dreptul nesărate.

*(Publicată în „Viața nouă” 31 dec. 1986)*

## **RÂSUL CA TERAPIE**

La relaxare te îmbie  
Benefic din acest motiv  
Recomandat ca terapie  
Când nu devine agresiv.

## **UMORIST**

Iată ce-a ajuns cutare  
Fiindcă practicând umorul  
Cu puțin piper și sare  
A făcut de râs poporul.

## **AJUTOR COMPETENT**

Grăit-a unul auster:  
Când gluma – umoristul zice,  
Să-i punem sare și piper  
Să nu se strice.

## **ÎN CENACLUL DE UMOR**

Au zis confracții: Ce păcat!  
N-am apucat să spunem: Păs!  
Și doamna asta s-a stricat  
De-atîta râs.

## UNUI EPIGRAMIST CERTAT CU PROZODIA

Înfumurat ca un gascon  
Cu un aplomb ce nu mă miră  
Îți sprijini versul pe baston  
În loc de Lyră.

## UNOR EPIGONI AI LUI PĂSTOREL

Când văd că vă-ndemnați la tulpurel  
Umor meșteșugind pe veresie  
Îmi spun: V-asemuiți cu Păstorel  
Dar numai la beție.

## SPONTANEITATE

Meșteri în improvizații  
Comici pe nepusă masă  
Epigramele – confrății –  
Le-au „meșteșugit” acasă.

## DUEL

Te pricepi, nu am ce spune  
Să deguști un Otonel  
Însă versurile bune  
Lasă-le lui Păstorel!

*(Publicată în „Divertiment” nr. 2/iulie 1990)*

## **UNOR UMORIȘTI DEPĂȘIȚI**

Sunt teribil de spontani  
Umoriștii noștri-n lume.  
De vreo douăzeci de ani  
Tot citesc aceleași glume.

## **UMORIȘTILOR DE LA CENACLUL „VERVA”**

Umoriștii din Cetate  
Plini de vervă, scrie-n cronici  
Scriu pentru eternitate  
Și doar uneori sunt comici.

## **TERAPIE**

Ca să le viu în ajutor  
Nervoșilor fără motiv  
Le recomand ca sedativ  
O terapie cu umor.

## **UNUI PRESUPUS UMORIST**

Cum vrei grâul să se-aleagă  
Dintre boabe de neghină  
Când tu scoți de prin desagă  
Glume de la naftalină.

## **UNUI CARICATURIST**

Pare lucru curios  
Dar acum fac legătura.  
Dumnealui e furios  
Că nu mi-a făcut...figura.

## **FEMEIA ȘI EPIGRAMA**

Deși e foarte virtuoasă  
Ar accepta un adulter  
Îmbrățișându-l, voluptuoasă  
Pe Sir Umorel – Cavalier.

## **UMORIST**

Până mâna și-a format  
Și-a-nțeles ce e umorul  
El din groapă-n groapă-a dat  
Fiindcă-a scris doar cu piciorul.

## **UMOR ABSCONS**

Vor desigur să-și dispute  
Laurii de umoriști  
Dar scriu vrute și nevrute  
Cugetând în stil...cubist.

## **DUEL**

La epigrama dumitale  
Deși-ai făcut cam mult tam-tam  
Mă-nscriu și eu prevăzătoare  
Cu drept de vot, dar vot de blam.

## **UNUI CARICATURIST CARE SUSȚINE CĂ MI-A FĂCUT FIGURA**

Evitai harababura  
Și scandalul provocat  
Dacă-nțelegeai figura  
Doar la modul figurat.

## **VARIANTĂ**

Cândva făcea și el figura  
Precum fac oamenii maturi  
Dar întrecând de mult măsura  
Se limitează la...figuri.

## **DUEL CAVALERESC: DERMATOLOGUL ȘI VETERINARUL**

Nu înțeleg de ce sunt triști  
Și între ei e-ades furtună  
Doar sunt la fel de specialiști  
În arta de-a trata o jună.

## **UNUIA CARE VREA SĂ AJUNGĂ SUTA DE CATRENE**

Avem răbdare și tutun  
Dar când citești, stârnești migrene:  
Decât o sută de catrene  
Mai bine unul, însă bun.

## **IMBOLD**

Nefăcând nici un demers  
Să-mi ridic statuie-n urbe  
Voi trăi doar pentru vers  
Chiar de-i fac pe mulți să turbe.

## **UNUIA LIPSIT DE UMOR**

Umorul tău puțin burlesc  
Îmi răscolește o-ntrebare:  
De ce nu pui, să nu greșesc  
Vreun mod de întrebuințare?

## **GHINION**

Că lumea ca poet nu-l știe  
Anonimatul e un chin.  
A scris cândva o poezie  
Și epigrame mai puțin.

### **DUDUIA EPIGRAMA**

Deși ca gen e feminină  
M-atrage tot mai mult, copila,  
Și nimănuia nu fac vina  
Că s-a aprins în noi idila.

### **EPIGRAMA**

Acidă e și cam înțepă  
Poezioara asta mică.  
Te trage uneori în țepă  
Dar n-are haz de nu urzică.

### **CA O SOACRĂ MARE**

Pișcă, pișcă tot ce mișcă  
Simți că-nțepă pe la chișcă  
Nici un scrupul doamna n-are  
Până când muștaru-ți sare!

### **EPIGRAMA ȘI EPIGRAMISTA**

Și martor mi-este Dumnezeu  
Precum toți sfinții-n calendar  
Că sufletul mi-a pus pe jar  
Deși Dudaia-i genul meu.

## DUELURI

### DUEL CAVALERESC EXERSAT DE FEMEI

Că-i un duel cavaleresc  
Chiar practica o demonstrează  
Dar comicul e mai burlesc  
Când doamnele îl exersează.

### COANA VETA ȘI FLORETA

S-a pornit și coana Veta  
Să învârtă acum floreta  
Însă umblă zvonul, cică,  
Are-o spadă de urzică.

### LA VOLUMUL: „STANȚE CU ADAM ȘI MADAM” *de Gheorghe Enăchescu*

De m-aș numi Madam Adam  
Cu bigudiuri și-n capot  
Aș rupe merele din ram  
Să fac dulceață și compot.

### LA EPIGRAMA „Definiție dulce” *de Gh. Enăchescu*

Epigrama e un tort  
(Vreau acum la toți s-o spui)  
Că-i făcut cu mult efort.  
Poanta este frișca lui.

### **REPLICĂ:**

Tortu-acesta auster  
Dres cu sare și piper  
Este uns c-un fel de frișcă  
Iar dulceața lui te pișcă.

### **VARIANTĂ:**

Tortu-acesta vesel, cică,  
E cu cremă de urzică.

### **LA VOLUMUL „GLOANȚE VESELE” de Gheorghe Enăchescu**

Fără să te irosești  
Vrei să faci o faptă bravă  
Și din tine slobozești  
„Gloanțe vesele” pe țeavă.

### **DUEL EPIGRAMATIC CU VIORICA STOLERU**

Proverbul zice cu umor  
C-ajunși în ultima etapă  
A vieții - înțelepții mor  
Iar proștii crapă.

### **RĂSPUNS:**

Te rog să nu fii alarmată,  
În timp ce înțelepții mor  
Iar proștii crapă prea ușor  
Poeții nu mor niciodată.

**UMORISTULUI IEȘEAN GEORGE PETRONE** – câștigătorul  
celor mai multe concursuri de epigramă. (ANAGRAMĂ):

Lăsându-și deseori confrății  
Umorului în abandon  
Încoronat ca împărații  
Georgică-al nostru E(PE)TRON.

### **EPIGRAMISTULUI CATEN POPESCU**

(Ca)ten Popescu-i cam bălai  
Și-atunci când are mintea trează  
S-ajungă împărat visează  
Precum o vrabie...mălai.

### **VARIANTĂ:**

(CA)TEN e cam șaten ca ten  
Dar ca și tine-i indigen.  
Scriind catren după catren  
El vrea s-ajungă în Eden.

## UMORISTULUI NICOLAE PRECUPETU

Nu-s negustoreasă dar  
I-am aflat îndată prețu'  
Castraveți la grădinar  
Vinde Precupețu.

## CENACLULUI „VERVA” LA 33 DE ANI DE EXISTENȚĂ

Deși-ați glumit mai trei decenii  
Făcînd pe unii inși să turbe  
Crezându-vă cu toții genii  
Ați cam ajuns de răs în urbe.

## ȘARJĂ LA APARIȚIA VOL. „Haz de florile cucului”

*de Ionel Adamescu – Ed. PAM, 2004*

Am rămas năuc:  
Haz din flori de cuc?  
Unde să le-anin?  
Într-un cuib străin?

Ca un pui orfan  
Fără nici un ban  
E umorul lui  
Floarea cucului.

## **PENTRU VOL. „HAZ DE FLORILE CUCULUI”**

Uite, poți să mă omori  
Nu pricep și mi-e necaz  
Cum de face cucul flori  
Într-o carte despre haz?

### **Variantă:**

Toarnă frate-un kil de gaz  
Peste-o carte despre haz  
Și-o să râzi pân' o să mori  
Când o face cucul flori.

## **TOT PENTRU „HAZ DE FLORILE CUCULUI”**

De când cucu-i floare rară  
Am aflat un lucru nou:  
Dacă-l scoți din cuib afară  
Cântă fără de ecou.

### **Și:**

Cucu-i floare ce înfloare  
Numai când e sărbătoare.  
Nu cumva în cântul lui  
E un dor al nimănui?

### **VARIANTĂ:**

Fără de pistil  
Într-un cuib umil  
Ascunzând sub plaur  
Râsu-n stropi de aur.

### **RIDENDO TERAPIE**

Râsu' sănătos  
Demn și curajos  
Râs deschis, pe față  
Ce ne ține-n viață...

### **SATIRA ȘI SATIRUL**

Nimeni astăzi nu se miră  
Când citește o satiră  
Eu de asta mă cam mir:  
Parcă-i scrisă de-un satir!

### **DUEL – NAUM SMARANDACHE – SIBIU**

Profesia-i dau în vileag  
Fișându-și poantele șirag  
Citindu-le, „visări” m-atrag  
Grupate în „Arhipelag”.

## **RĂSPUNS:**

Precât visarea te îndeamnă  
Într-un „arhipelag” vestit  
Fără-ndoială asta-nseamnă  
Că sufletul ți-a-ntinerit.

## **UMORIȘTILOR CARE DUELEAZĂ**

Pe cărări bătătorite  
Duelează cavalerii  
Armele-s cam ruginite  
Schimbă numai partenerii.

## **UMORISTULUI BASARABEAN VASILE PLĂCINTĂ**

Cald surâs, privire blândă  
Eu visam când sunt flămândă  
Și un înger ce m-alintă  
Cu arome de...Plăcintă.

## **LUI ION GROSU LA VOLUMUL: „SUNT UN OM IMPORTANT”**

Dintr-atâția cavaleri  
Cam tomnatici și-n doi peri  
Îl prefer pe-acest berbant  
Pentru mine...important...

### **LUI ȘTEFAN ȘERBAN LA EPIGRAMA:**

Chiar de-o fi să mă repet  
Orișice asemănare  
Între voi și un poet  
Este pur întâmplătoare.

### **RĂSPUNS:**

1.Îți dau dreptate, bine, fie,  
Doresc și eu ca orișicine  
Măcar atât, în poezie  
Să nu-mi gălesc asemănare!

2.Asemănarea cu pricina  
Deși e pur întâmplătoare  
A demonstrat a cui e vina  
De n-o cunoști pe autoare.

### **LUI NICHI URSEI LA EPIGRAMA:**

E epigrama ei drăduță  
Ca o Ileană Cosânzeană  
Și dacă v-a părut slăbuță  
Născută-i prin Cezariană.

### **RĂSPUNS:**

De crezi că operația nu doare  
Înseamnă că ți-e faptul cunoscut.  
Să-mi ierți nesăbuita întrebare:  
Cam câte cezariene ai făcut?

**DUEL CU VICTOR GORȘCOVĂȚ – medic primar  
Ginecolog, președintele Cenaclului umoriștilor „Ridendo”  
Timișoara**

**CITIND EPIGRAMELE CEZARINEI ADAMESCU**

Modestia poartă vina  
Ori sunt femeiești capricii  
Că, la poante Cezar(ina)  
VENI, VIDI, dar nu VICI!

**RĂSPUNS:**

1. Împăratul cu pricina  
Mi-a lăsat și nu-s capricii:  
Numele de Cezar(ina)  
Însă nici un fel de vicii.

2. S-au scandalizat amicii  
Când le-am spus zâmbind odată:  
VENI, VIDI, dar nu VICI,  
Fiindcă nu-s o viciată.

3. Modestia-i lucru rar  
La un om dotat cu har,  
Chiar cu unele capricii  
Dar în nici un caz cu vicii.

**LUI GHEORGHE SUCIU la epigrama:**

Arhipelagul de visare  
Nu e o carte oarecare  
Ci-i înzestrată cu mult har:  
Transformă visul în coșmar.

## **RĂSPUNS:**

Am și pus un rămășag  
Dup-acest „Arhipelag”  
Dintre cei lipsiți de haruri  
Câți vor căpăta coșmaruri.

*(Publicată în „Urzica” 770/ 15 august 1989)*

## **DE DRAGOBETE**

Ea a exersat avan  
Un sărut pe timp de-un an  
Dar când să termine anul  
A cerut răsplata: banul!

## **SCARA DE VALORI**

S-o ierte bunul Dumnezeu  
De a murit ființa  
Însă vă spun: e mult mai greu  
Când moare conștiința.

## **DE SĂRBĂTORI**

Haideți să ne împăcăm  
Diferiți -deși- din fire-  
Mult mai mult ne-asemănăm  
Într-o faptă de iubire.

## **DE ANUL NOU**

Prima zi din calendar  
Iarăși ne-a adus în dar  
Semn de-adâncă prețuire  
Valuri-valuri de scumpire.

## **UNEI GAZDE**

Întrebat de un amic  
Ce-a făcut de Revelion  
El răspunse: mai nimic,  
Că am fost amfitrion.

*(Publicată în „Viața Nouă” – 31 decembrie 1986)*

## **SURPRIZA**

Întrebat în noaptea asta  
Ce cadou i-a dat nevasta,  
A răspuns zâmbind ușor:  
-Nota de la croitor!

*(Publicată în „Viața Nouă” 31 decembrie 1986)*

## **UNUI DON JUAN**

Tot făcând pe Don Juanul  
Și-a primit în noaptea asta  
O răsplată pe tot anul:  
Să-și danseze doar...nevasta.

*(Publicată în „Viața Nouă”, 31 decembrie 1986)*

## **CRĂCIUN**

Dezleagă-te de tot ce-i rău  
Și negreșit, de ce-i lumesc,  
În ieslea sufletului tău  
Coboară...Pruncușor ceresc...

## **ETERNUL FEMININ**

Martor iau pe Zeul Pan  
Și mă simt puțin flatată  
Fiindcă nu e prima dată  
Când întineresc c-un an.

## **RUGĂ CĂTRE MOȘ CRĂCIUN**

Ți se pare că-i imensă  
Rugămintea adresată  
Dă-mi, te rog frumos dispensă  
Să mai pot trăi o dată.

## **UNORA CARE UMBLĂ CU „STEAUA”**

Pe bilet nu dau lețcaie  
Dar cum cade neaua  
Merg pe gratis prin tramvaie  
Călători cu...”Steaua”...

## **CAPRA ȘI ȚAPUL**

Iei pe mere, dai pe pere,  
Dacă nemunciți sunt banii-  
De pe capră – gologanii  
I-ai băut pe-un țap de bere.

## **TOPUL PREFERINȚELOR**

Are multe preferințe  
Domnișoara-n Noul An  
Dar în top ca preferințe  
Mariajul e-n prim plan.

## **URARE MEDICULUI**

Când socoate că-i momentul  
Face o urare, grav  
Către medic, pacientul:  
-Să n-aveți nici un bolnav!

## **UNUI COMIC**

De vrei să mă inițiezi  
În arta de a râde  
Nevoie am, subliniez,  
De-a angaja un gâde...

## **RECUNOȘTINȚĂ**

*Medicului ginecolog Petre Chiva – care m-a adus pe lume*

Dacă mama nu mă-nșeală  
Dânsu-a fost bărbatul care  
Cel dintâi de la născare  
M-a ținut în brațe...goală.

## **ACTUALE**

### **MANELISTUL ȘI ACTRIȚA PORNO**

E actriță cu principii  
Printre profesioniști  
Face porno doar cu tipii  
Care nu sunt maneliști.

### **CETĂȚEANUL PRIGOANĂ**

Că româna nu-i e dragă  
Bine, faptu-i evident,  
Pe motiv de „Fefelegă”  
El rămas-a corijent.

### **PRIGOANĂ CORIJENT LA LIMBA ROMÂNĂ**

O țărancă Fefelega  
Cu Bator al ei, săracu’  
S-a-ntrecut demult cu șaga  
De-a pierdut Prigoană bacu’...

## **TAXĂ DE PROTECȚIE**

Eu te protejiez de hoți  
Și te scap de mafioți.  
Scoate banii, căci ți-o jur  
Vin la noapte să te fur.

## **LUPII VEGHETORI LA OI**

Cotizează, e pe fază  
Că-i sătul de infractori  
Astfel el se „protejează”  
De temuții protectori.

## **POLIGAMIE**

Exersând cu nonșalanță  
Cununii de circumstanță  
S-a trezit de Dragobete  
Însurat cu patru fete.

## **CONCURS DE SĂRUTAT DE DRAGOBETE**

Pentru cel mai lung sărut  
Nu regret, a fost plăcut.  
Însă nu e prima dată  
Când rămân: buză umflată.

### **DATINI, DATINI....**

Te căsătorești – juvete –  
De cinci ori de Dragobete,  
Poate-poate ți-o ieși  
Măriașul de o zi.

### **FĂRĂ INSPIRAȚIE**

Am migălit cu mult ostoi  
Duzini de epigrame noi  
Și rimele curgeau perechi  
Din epigramele mai vechi.

### **PUTEREA ȘI OPOZIȚIA**

Opoziției, mări vere,  
Fiindcă suntem la putere  
Îndrăznesc acum să-i zic:  
-Stai deoparte, ciocu' mic!

### **ABSENTEISM**

Deputații sunt la fel,  
Mulți absenți din catalog  
Când să între-n dialog  
Sunt „Salvați de clopoțel!”

## **AUTOIRONIE**

Cum să nu devin făloasă  
Când bărbații toți în drum  
Strigă pe nepusă masă:  
-Asta-i doamnă „cu volum!”

## **UNEI FEMEII CORPOLENTE**

Fără urmă de sfială  
Nici măcar nu se compară  
Că e (multi)laterală  
Doamna (lati)fundiară.

## **UNEI SCRITOARE „CU VOLUM”**

Ar scoate câteva volume  
Dar îndoiala o apasă  
Fiind așa voluminoasă  
Va reuși să le rezume?

## **PREFERINȚĂ MACABRĂ**

Ce scriitor capricios:  
Decât să-și scoată-acum volum  
Fiindcă-i prea „voluminos”  
Preferă să ni-l dea...postum.

## **VORBA ȘI FAPTA**

Cu toate că-i convins ateu  
El se declară cu trufie  
„Contemporan cu Dumnezeu”  
Pe veșnicie...

## **SPRE EUROPA**

Încă de la Otopeni  
Parcă am ieșit din cețuri  
Ne-am simțit „europeni”  
Integrați perfect la...prețuri.

## **AICI ȘI ACOLO**

Când dânsul m-a-ntrebat cum sunt,  
Cuprinsă de fior i-am zis:  
-Mai bine sunt ca sub pământ  
Și sunt mai rău ca-n Paradis...

## **ÎN DERIVĂ**

Îmi venea să râd pe burtă  
Însă m-a bufnit și plânsul  
Că la cârma țării-i dânsul  
„Căpitan de cursă lungă”.

## **APROPO DE NUME**

Sunt și eu o mică „escu”  
Delicat gustând umorul  
A la Tudor Mușatescu  
Căruia îi ducem dorul.

## **„EPIGRAMIȘTI DE PRINTRE NOI”**

*(Rubrică în revista AG PE RIME)*

Românu-i hâtru printre neamuri  
Născând epigramiști de soi  
De printre noi, de printre voi  
Umorului să-i poarte flamuri...

## **FABULĂ**

Ca gen e un copil teribil  
Ce boacăne întruna face  
Și-ajunge-n fine, invincibil  
Slujindu-se de dobitoace...

## **DRUMUL SPRE EUROPA**

Cu mocirlă și cu stropi  
Drumu-i presărat cu gropi  
Crezi c-ai să te integrezi  
Fără să-l escaladezi?

## **CU MANELIȘTII ÎN EUROPA**

Suntem profesioniști  
Da-n materie de artă  
Cu „minuni” de maneliști  
Vrem să fim înscriși pe hartă.

## **PARTIDUL ȘI GRIPA AVIARĂ**

După gripa aviară  
Am luat măsuri în pripă,  
Că partidul de ocară  
A rămas într-o aripă...

## **CÂNTĂREȚELE AZI**

Cântăreață e cu gura  
Practicând-o cu folos  
Căci consideră cultura  
Doar de la buric în jos.

## **PREȘEDINTELE POET**

„Adriene, nici nu știi  
Cât de mic începi să fii”

Un poem de președinte  
Ca să-l ținem bine minte:  
Primu-n fruntea țării azi  
Nici nu știi când poți să cazii....

## **ROMÂNII SE CALCĂ-N PICIOARE CA SĂ PLĂTEASCĂ DATORIILE**

Tare-i „Bine să trăiești!”  
Dar sătul de-atât umblat  
Stai la coadă să plătești  
Datoriile la Stat.

## **POLITICIENII POT FI ȘI PORCI DACĂ URMĂRESC UN SCOP ÎNALT** *(declarație oficială)*

Dinadins se terfelesc  
Demnitarii cei de soi  
Căci țintesc un scop porcesc:  
Să se scalde în noroi.

## **DEMOCRAȚIA ȘI CIOCUL**

Opoziției, măi vere,  
Îndrăznesc acum să-i zic:  
-E butoiul meu cu miere,  
Stai deoparte, „ciocu’ mic!”

## **POZIȚII SUPREME**

Un român cum alții nu-s  
El se crede „cel de sus”  
Să-l previi, e de prisos,  
C-o să-l zvârle alții jos.

## **ECHILIBRU – TRUP ȘI MINTE**

Nu vreau să vă contrazic  
Doar ca să mă aflu-n treabă.  
Poate – într-un corp voinic  
Sta o minte-așa de slabă?

## **CÂINE IREDENTIST**

Pedigree Boschito n-are  
Dar nu-i câine ca oricare  
Ci-și înfige-ai săi canini  
Doar în cetățeni străini.

## **ILUSTRUL NECUNOSCUȚ**

De-o veșnicie-n Purgator  
Așteaptă „dreptul de-autor”  
Că-n Rai, poeții-s tot faliți  
Iar Iadu-i plin de-mbogățiți.

## **VEDERI ȘI...VEDERI**

Ne uităm prin ochiul magic  
Și vedem că totu-i tragic.  
Cu ochi tragic de-am privi  
Mai nimic nu ne-ar lipsi.

## **PRUDENTĂ**

Ori e gheață, ori arsură  
Viața însăși l-a-nvățat:  
La așa temperatură  
Să rămână...temperat.

## **JUBILEU CONJUGAL**

S-au cunoscut frumoși și juni  
Și-așa cum fost-a să se-ntâmpie  
Trăiesc și-acum ani grei și buni  
Cu flori de ghiocei la tâmpie.

## **AZI LA NOI**

Crima e organizată  
De conducători atei:  
Lumea azi e-nfometată  
Și se-mbuibă numai ei.

## **ÎNȚELEPCIUNE TARDIVĂ**

Mi-am găsit, vă spun pe șleau  
Pentru trai un antidot:  
Nu mai pot să fac ce vreau  
Dar aș vrea să fac ce pot.

## **VARIANTĂ**

De la un timp stau ca pe ace  
Și-aș vrea să aflu antidot.  
Că nu mai pot să fac ce-mi place  
Dar încă-mi place tot ce pot.

## **LA TIMONĂ ÎN CHINA**

Ilustrul comandant de vas  
Chiar și în China, fără frică,  
Ar cârmui și-ar fi rămas  
De n-ar fi fost timona mică.

## **RUBRICA „EPIGRAMA PRINTRE NOI” (AG PE RIME)**

Când să gust un joc de doi  
N-apucați să zic nici păs  
„Epigrama printre noi”  
Se strâmba de-atâta râs.

## **ÎNTRE NOI**

Unde-i pana, unde-i lira,  
Poezia de-nceput?  
Ca un Paradis pierdut,  
N-a rămas decât...satira.

## **AMOR MACABRU LA VÂRSTA A TREIA**

Un Don Juan ce-ți dă fior  
Nevasta cum s-o mai trișeze  
Când s-a trezit pe monitor  
Cu inima în pioaneze?

## **IMPOZIT PE DOBÂNDĂ**

Legea asta nu e blândă.  
Jefuiți de-un ban în plus,  
De curând ni s-a impus  
TVA-ul pe dobândă.

## **CULTURĂ ȘI CULTURALIZARE**

În zadar mă străduiesc  
Că de-atât efort, precis  
Eu n-am timp nici să citesc  
Cât avut-ai tu de scris...

CEZARINA ADAMESCU  
ACTIVITATEA ÎN SLUJBA LITERATURII ROMÂNE

ACTIVITATE LITERARĂ:

- Debut literar : luna septembrie 1982, la cotidianul "*Viața nouă*" din Galați cu un poem de toamnă.
- În revista "*Luceafărul*" i se publică sub pseudonimul SIMONA CONDOR, mai multe cicluri de poeme la rubrica "*Atelier literar*" a lui Geo Dumitrescu. Sub același pseudonim, revista "*Convorbiri literare*" îi publică în ianuarie 1984, un ciclu de poeme. Revista "*Tomis*" o debutează cu numele adevărat cu un grupaj de poeme.
- În martie 1985, citește la Cenaclul "*Numele Poetului*", manuscrisul "*Dioptrii pentru suflet*", iar cu acest prilej, Cezar Ivănescu a afirmat : "*Atestă o vocație certă.(...) Credem în evoluția fericită a acestei poete*".
- Laureată a numeroase concursuri de poezie, proză, reportaj, naționale și județene.
- Membră a Uniunii Epigramiștilor din România.
- Premii recente: În anul 2003, Premiul Societății Scriitorilor "*C. Negri*" filiala Ploiești, pentru două volume: "*Autograf pe lumină*" și "*Spațiu târziu*", apărute, primul la Editura Pax Aura Mundi, Galați și cel de-al doilea, la Ed. Arionda, Galați.
- Ultimul premiu : anul 2007, al Revistei "*Dunărea de Jos*", pentru "*călătoria în patria neasemuită a cuvintelor*".

DEBUT EDITORIAL :

- În anul 1987, debutează cu volumul de poeme : "*Arhipelagul visării*", Editura Litera, București, volum ilustrat de Done Stan și remarcat de critică în paginile revistelor : "*Luceafărul*", "*Convorbiri literare*", "*Viața Nouă*" Galați, "*România Literară*"; "*Acțiunea*" – Galați.
- În anul 1991, Editura Porto Franco din Galați îi publică volumul de versuri pentru copii "*Primăvara face pozne*", ilustrat de artista plastică Anca Tofan.

**VOLUME PUBLICATE:**

- *Arhipelagul visării*, poeme, Ed. Litera, București, 1987. Ilustrații : Done Stan;
- *Primăvara face pozne*, poezii pentru copii, Ed. Porto Franco, Galați, 1991, Ilustrații: Anca Tofan;
- *Dioptrii pentru suflet*, poeme spirituale, Ed. Porto Franco, Galați, 1996.
- *Cartea cu îngeri*, poeme pentru copii, Ed. Porto Franco Galați, 1997. Ilustrații: Mariana Ștefanache;
- *Mysterion*, poeme, Ed. Alma, Galați, 1997. Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Iată Mama ta!* – Semnificația cultului marian în Bisericile Catolică și Ortodoxă, compendiu de mariologie, lucrare de licență și de admitere la doctorat în teologie, limbi clasice, Editura Alma, Galați, 1998;
- *Umilință și măreție*, proză spirituală, Editura pentru literatură și artă GENEZE, Galați, 1999;
- *Pistruiații din orașul Azuro*, poveste feerică pentru toate vârstele, Editura Istru, Galați, 1999, Ilustrații: Angela Holca;
- *Departele și aproapele*, poeme spirituale, Editura Presa Bună, Iași, 1999, Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Cuvinte de împărtășire*, reflecții spirituale, Editura Presa Bună, Iași, 1999, Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Cuvinte de împărtășire*, ediția a II-a, Editura Presa Bună, Iași, 1999.
- *Prilej de aproape*, poeme, Editura Arionda, Galați, 1999, Ilustrații: Aurelia Călinescu;
- *Palatul lunii*, 88 de povești poematice, Editura Diagonal, Bacău, 1999, Ilustrații: Angela Holca;
- *L'Ange Etienne*, Traduit du romain par Constantin Frosin, Ed. Arionda, Galați, 2000; Illustration: Angela Cioltan; (în limba franceză)
- *Prizonier din iubire*, itinerar spiritual, Ed. Presa Bună, Iași, 2000, Ilustrații: Angela Cioltan;

- *Anotimpuri franciscane*, itinerar spiritual, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2001;
- *Dimineți nelocuite sau Îngerul Esteban*, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2001;
- *Dreptul la nemurire sau Nichita AZI*, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2002;
- *Mai frumoasă ca raiul*, florilegiu marian, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2002;
- *Un poem numit Francisc*, poezii, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2002;
- *Ca o pasăre Ibis, sau Nichita AZI*, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2003;
- *Spațiu târziu*, Poeme de sfârșit și de început de mileniu, Editura Arionda, Galați, 2002, volum premiat de Societatea Scriitorilor "C. Negri,"filiala Ploiești, pe anul 2003;
- *Povestea din cuvânt*, povești pentru copii, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2003, Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Meditații la Poarta Mileniului*, repere morale, Ed. Presa Bună, Iași, 2003, Ilustrații: Angela Holca;
- *Autograf pe lumină*, poeme, Ed. PAX AURA MUNDI, Galați, 2003, Ilustrații: Emeric Chvala, volum premiat de Societatea Scriitorilor "C.Negri", filiala Ploiești, pe anul 2003;
- *Dumnezeu la prima vedere*, exerciții de gândire creștină, Ed. PAX AURA MUNDI, Galați, 2003; Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Când sfinții se întorc acasă*, florilegiu antonian, Editura Arionda, Galați, 2004;
- *Alena, prințesa tristeților albe*, poveste feerică pentru copii, Editura Arionda, Galați, 2006, ilustrații : Angela Holca;
- *Povestea fiului pribeag*, istorisiri biblice versificate, Editura Arionda, Galați, 2006;
- *Povestea Prințului Cenușiu*, piesă de teatru pentru copii, Editura Arionda, Galați, 2006. Ilustrații: Angela Holca;
- *Singurătăți împreună*, rondeluri în coriamb, Editura Arionda, Galați, 2006;
- *Vorbește-mi despre mine!* Microroman, Editura Arionda, Galați, 2006;

- *A înviat precum a zis, Alleluia!* Poeme pascale, Editura Arionda, Galați, 2006;
- *Acum și în cele din urmă*, poeme psaltice, Editura Arionda, 2007;
- *Monumentul cărții și mucenicia cuvântului*, exegeze și portrete spirituale, Editura Arionda, Galați, 2007;
- *Busuioc de cuvinte*, exegeze și portrete, Editura Arionda, Galați, 2007;
- *Feerie de Crăciun*, poem scenic, Editura Arionda, Galați, 2007;
- *O gură de copilărie*, Editura Arionda, Galați, 2006. Ilustrații: Angela Cioltan-Zainea;
- *Temei de rămânere*, 120 de poeme într-un Poem de iubire, Editura Arionda, Galați, 2007;
- *Cântecul Cezarei într-o sumă de ipostasuri*, Editura Arionda, Galați, 2007;
- *Cântecul sinelui*, poeme, Editura Arionda, 2007;
- *Logodnă mistică*, poeme, Editura Arionda, 2007.
- *Vârstele spiritului*, antologie de autor, apărută la Editura Arionda, Galați, 2008
- *Pr. Anton Demeter O.F.M.Conv. și Cezarina Adamescu, Cununița fecioarei*. Volum comemorativ la împlinirea a jumătate de veac de la martiriul Veronicăi Antal, Editura Arionda, Galați, 2007.
- *Ultima logodnă* – 333 de sonete de iubire, Editura Arionda, Galați, 2008;
- *99 de anotimpuri* – fără Nichita, volum comemorativ, Editura Sinteze, Galați, 2008;
- *Din primăvară până-n vară*, teatru poetic, triptic dramatico-muzical, Editura Semănătorul, 2008;
- *Desaga cu suflete*, povești experiment – nesfârșite, Editura Semănătorul, iunie, 2008;
- *De când te-aștept, au înflorit magnolii*, 111 sonete neînchipuite; Editura Semănătorul, iunie 2008;

- *O nuntă de cuvinte*, 111 sonete pierdute și regăsite, Editura Semănătorul, iunie 2008;
- *Sculpturi pe o boabă de orez*, panseuri lirice, Editura Semănătorul, 2008;
- *Singurătăți împreună*, rondeluri, Editura Semănătorul, iunie 2008;
- *Întâlniri cruciale*, exegeze și portrete literare, Editura Semănătorul secția critică literară, 2008;
- *Personaje preferate din desene animate*, Cărticica românească de copii, 2008;
- *Întâlniri providențiale* – cronici literare, exegeze, portrete, Editura Semănătorul, secția Critică literară, 2009;
- *Vă scriu în genunchi – poeme*, Editura Sinteze, Galați, 2009;
- *O stea căzând, se-nalță – volum omagial Grigore Vieru*, Editura “Sinteze” Galați, 2009;
- *Acasă în Paradis – volum omagial Artur Silvestri*, Editura Sinteze, Galați, 2009;
- *Lacrimi de mir” – poeme*, Editura Sinteze, Galați, 2009;
- *Documentar memorialistic – Artur Silvestri*, Editura Semănătorul, Secția Critică literară, 6 noiembrie 2009;
- *A doua carte cu îngeri*, poeme și rugăciuni pentru copii, CĂRTICICA DE COPII-ARP;2009;
- *Ciudățeni în natură*, poezii pentru preșcolari și școlari mici, ARP – Cărticica de copii-ARP, 2009;
- *Carte pentru bunici și pisici*, poezii pentru preșcolari și școlari mici, ARP-Cărticica de copii, 2009;
- *Carte cu povești amestecate*, pentru preșcolari și școlari mici, ARP – Cărticica de copii, 2008;
- *Un miracol numit Fasolică*, poveste în serial, în 12 episoade, pentru preșcolari și școlari mici, ARP, Cărticica de copii, 2009;
- *Alfabetul cu mirări*, versuri pentru școlari mici, ARP, Cărticica de copii, 2009;
- *Icoanele copilăriei*, istorisiri pentru gimnaziu, Cărticica de copii, 2009;
- *Chipuri sufletești*, O sută de fotostihuri, Editura Sinteze, Galați, 2010;

- *Jocuri de la grădiniță, poezii pentru preșcolari, Cărticica de copii, ARP;*
- *Îndreptar de terapie divină, breviar sufletesc, Editura Sinteze, Galați, 2009.*
- *Întâlniri fascinante, exegeze, cronici literare, portrete, eseuri, reportaje, SEMĂNĂTORUL, Editura On-line, februarie 2010;*
- *Lumina Patriarhilor, O lună de haruri cu Sfântul Iosif, Adorații și devoțiuni, SEMĂNĂTORUL, Editura Online, martie 2010;*
- *Cultura omului și omul culturii: Nicolae Băciut, - Editura Nico, Târgu-Mureș, 2010*
- *Poezia boemei și boema poeziei, Editura Nico, Târgu-Mureș, 2010*
- *Condeie mureșene în pagini danubiene, Editura Nico, Târgu-Mureș, 2010*
- *Privire în inima cartii - vol. 3 Nicolae Băciut – Un boem cu vocația prieteniei, Editura Nico, Târgu-Mureș, 2010*
- *Întâlniri virtuale, critică, Semănătorul, Editura online, 2010*
- *Întâlniri probabile, Semănătorul, Editura online, 2010*
- *Întâlniri esențiale, Editura Semănătorul, online, 2010*
- *Preoți sfinți, lăcașuri sfinte, Editura Semănătorul, octombrie 2010*
- *Mărturiile veacului și dreptul la memorie. Saga familiei Benteoiu, Editura Semănătorul, 15 octombrie 2010*
- *Povești pentru Georgiana. Învârtecușuri, Editura Sinteze, Galați, noiembrie 2010*
- *Gospa. Ucenici la Școala Fecioarei. Editura Semănătorul, online, 3 noiembrie 2010*

**VOLUME COLECTIVE:**

- Patru volume colective, împreună cu membrii cenaclului Arionda :
- *Buchet pentru cei mici, Editura Pax Aura Mundi, Galați, 2006;*
- *Zâmbete pentru copii, Editura Pax Aura Mundi, Galați, 2007;*

- *Călătorie de vis*, poeme, Toate aceste volume sunt ilustrate de Angela Cioltan Zainea;
- *Armonii celeste, Antologia Cenaclului Arionda*, Editura Sinteze, 2009.
- *Nicolae Băciuş, Vamă pe valoarea adăugată, Dialoguri literare*, Editura Nico, Târgu-Mureş, 2010
- Prezentă în Antologia de epigramă a lui Ion Cristea Geană - "Săgețile Afroditei"
- Epigramiste din România, Editura Vimar, Bucureşti, 1997;
- *Pledoarie pentru Epigramă* – antologie alcătuită de Gheorghe Culicovschi, Editura Ridendo, Câmpina, 2007;
- *Umor la Mila 80*, antologie de umor apărută la Editura Alma Galaţi;
- Prezentă în paginile unor reviste şi almanahuri, culegeri, manuale, dicţionare, antologii.
- Prezentă în volumul 35, *Dicţionarul personalităţilor române şi faptele lor. 1950-2000* – Autor : Constantin Toni Dârţu, Iaşi, 2008.
- Prezentă în *Antologia sonetului românesc*, editată de Muzeul Literaturii Române, Bucureşti, 2009, sub îngrijirea lui Radu Cârneli ;
- Prezentă în Antologia «55 DE POETI CONTEMPORANI», apărută sub îngrijirea Valentinei Becart, 2009 ;
- Prezentă în Antologia «Boemia», apărută la Târgu Mureş sub îngrijirea lui Nicolae Băciuş ;
- Prezentă în Antologia «Dunărea de Jos», apărută la Editura Sinteze, 2009, Vol. I, Poezie.
- Prezentă în Antologia «Dunărea de Jos», vol. IV – Umor, apărută la Editura Sinteze, Galaţi, octombrie 2010 ;
- Prezentă în Antologia *Lira în patru puncte cardinale*, Bucureşti, 2010.
- Prezentă în manuale şcolare şi în culegeri de lecturi pentru copii.
- Antologia internaţională STAR PRESS, ediţie bilingvă româno-engleză.
- Prezentă în cel puţin 20 de Antologii de Epigramă din

România. Colaborează la revistele de umor: „Epigrama”; „Urzica”; „Pygmalion”, „AG pe rime”; „Haz de necaz”; „Dunărea de Jos”, „Lumea Epigramei”.

#### ACTIVITATE LITERARĂ ȘI PUBLICISTICĂ ÎN PREZENT

- În perioada 2001-2004 a fost redactor șef la revista de spiritualitate mariană ”*Steaua Dimineții*”, 13 numere cu apariție trimestrială, editată de Asociația Internațională Armata Maicii Domnului;
- Redactor la revista “VATRA VECHE”, Târgu-Mureș din octombrie 2010.
- Redactor la revista germană *AGERO-STUTTGART*, din luna ianuarie 2009;
- Redactor la revista *VIATA DE PRETUTINDENI*, Arad, precum și la revista “*Dor de Dor*”, din localitatea Dor Mărunt;
- Editor la *CĂRTICICA ROMÂNEASCĂ DE COPII*, revistă ARP-online,
- Redactor de specialitate la revista: “*Cetatea lui Bucur*”;
- Consilier editorial la revistele creștine: “*Slova creștină*”; “*Glas comun*”; “*Slova copiilor*”.
- Editor la revista: “*Ecoul*” – ARP;
- Redactor la revista “*Moldova Literară*” - Ligii Scriitorilor din România – filiala Iași.
- Redactor la revista “*Contraatac*” – Adjud.
- Redactor colaborator la revista internațională “*Starpress*” – româno-canado-americană.
- Colaborator la revista: *Romanian-Vip* – S.U.A.
- Redactor colaborator la revista “*Curentul Internațional*” – Detroit – pentru USA și Canada;
- Colaborează la revista ”*Mesagerul Sfântului Anton*”, editată la Padova, revistă de spiritualitate franciscană, editată în 32 de limbi și prezentă pe tot globul.
- Colaborează la revista ”*Lumină Lină*”, Revistă de spiritualitate și cultură românească editată la New York, sub redacția Pr. Dr. Theodor Damian;
- Colaborează la revista ”*Vestea Bună*”, revistă de cultură și

spiritualitate din Răducăneni, Iași, la ”*Dunărea de Jos*” Galați; ”*Sinteze literare*”, Ploiești; ”*Jurnal Universitar*”; ”*Danubius*” a Universității cu același nume din Galați, ”*Realitatea*” – Galați; ”*Șansa ta*” – revistă a Universității Danubius Galați, Revista On-line ”*O carte pe zi*”, Publicație ARP; Revista online ”*Monitor cultural*”; editată de Asociația Română pentru Patrimoniul; Revista online ”*Ecoul*” publicație ARP; Revista de informație culturală online ”*Analize și fapte*” ARP; Revista online ”*Cărticica românească de copii*” publicație ARP; ”*Universul cărților*” – publicație online, editată de ARP; Revista ”*Sinergia*” Ploiești, revista online ”*Prosaeculum*” din Focșani și ”*AG pe RIME!*”, Ploiești, ș.a.

#### COLABORĂRI EXTERNE:

- A apărut frecvent în revistele:
- Revista ”*AGERO*” Stuttgart, Germania;
- Revista ”*LUMINĂ LINĂ*”, - New-York;
- Revista ”*Iosif Vulcan*”, Australia;
- „*Roumanian-American writers in New-York*” – cu texte de critică și exegetică literară;
- ”*Caielele de Sud-Est*” a Cercului se Românică ”*Saint Raphael*”.
- Revista ”*Iosif Vulcan*” – din Australia, al cărei director este scriitorul Ioan Miclău.
- Revista: ”*Spirit of Romania*” – Sydney- Australia
- Revista ”*Observatorul*” – Toronto-Canada.
- Revista: *Romanian-Vip*- Texas – Dallas – SUA;
- Revista *Starpress* – româno-canado-americană:
- Revista ”*Zemra-Sqiptare*” – Albania;
- Revista ”*Nou Horizont*” – Valencia – Spania.
- Revista ”*Curentul Internațional*” – Detroit.
- Apare pe numeroase bloguri ale diferiților autori români și străini, cu articole, poezii, proză, critică literară.
- Membră a Societății Scriitorilor ”*Costache Negri*” din luna octombrie 1996, al cărei președinte este poetul Sterian Vicol.

- Membră a Asociației Scriitorilor din Maramureș din anul 2009;
- Membră a LIGII SCRITORILOR DE EXPRESIE ROMÂNĂ DE PRETUTINDENI, filiala Iași. Președinte: Constantin Toni Dârțu.
- Prezentă în paginile revistelor on-line ale Asociației Române pentru Patrimoniul Cultural: *Monitor cultural, Ecoul, Analize și fapte, Neamul Românesc, Analize și fapte, Noua Arhivă românească, O carte pe zi, Epoca, Luceafărul românesc, Viața Literară, Cărticica românească de copii, Universul cărților, Tânărul scriitor, Dor de dor*, din localitatea Dor Mărunt, *ProSaeculum-Focșani, Oglinda Literară Focșani, Contraatac-Adjud, Viața de pretutindeni*, Arad, cu diferite articole, exegeze, evocări și poezii, panseuri ș.a.
- Prezentă în paginile revistelor de spiritualitate: “*Slova creștină*”, “*Glas comun*”; “*Gânduri pentru suflet. Catolica Galați*”, *Mesagerul Sfântului Anton de Padova, Lumina creștinului, Iași. « Observatorul »* - Toronto-Canada.
- Prezentă în Biblioteca On-line cu volumul “*O gură de copilărie sau Vârstele Cezariondei*”; cu volumul de exegeze și portrete spirituale “*Monumentul cărții*”, Editura Arionda, Galați, 2007, cu volumul “*Busuioc de cuvinte*”, exegeze și portrete spirituale, Editura Arionda, Galați, 2007 și volumul de versuri “*Vârstele spiritului*” apărut la Editura Arionda, 2008. “*Când sfinții se întorc acasă*” – florilegiu antonian, apărut la Editura Arionda, Galați, 2004; “*Povestea fiului pribeag*” – scenete biblice versificate; Editura Arionda, Galați, 2006; “*Ultima logodnă – 333 de sonete de iubire*”, Editura Arionda, Galați, 2008; “*99 de anotimpuri fără Nichita*”, volum comemorativ, Editura Sinteze, Galați, 2008, “*Îndreptar de terapie divină, breviar sufletesc*, Editura Sinteze Galați, 2009.
- De asemenea este prezentă cu două referințe critice și cu un grupaj consistent de poeme, în *Antologia de poezie românească NOUL ORFEU* – a Asociației Române pentru Patrimoniul Cultural și în *Antologia ROMANUL MINIMALIST*, cu o intervenție în proză

și romanul minimalist: *“Vorbește-mi despre mine – sau Înger în oglindă”* ca și în *O antologie a literaturii gălățene contemporane, volumul I, poezie.*

- Prezentă cu un grupaj reprezentativ în Antologia sonetului românesc, vol.III, Editura Muzeului Literaturii Române, București, 2009, sub îngrijirea poetului Radu Cârneli.

#### REFERINȚE CRITICE :

- Cezar Ivănescu, *”Numele Poetului”*, București, Luceafărul, nr. 1201 din 11 mai 1985, pag. 5;

- Laurențiu Ulici, *”Vitrina”*. În *”România Literară”*, București, nr. 47, din 19 noiembrie 1987, pag. 1;

- Val Condurache, *”Prima Verba”*, Iași, *”Convorbiri literare”*, nr. 1125, nr. 9 din septembrie 1988, p. 15;

- Alexandru Horia, *”Căutarea tonului”*. În: *”Luceafărul”*, București, nr. 1357 din 14 mai, pag. 2;

- Colceriu Nicolae, *”Cronică literară”*, În : *”Viața Nouă”* nr. 12693 din 6 septembrie 1987, pag. 2;

- Viorel Dinescu, *”Rocade”*, În: *”Acțiunea”*, nr. 131, din 31 iulie 1992, p.2;

- Constantin Dimofte: *”Cezarina Adamescu și fascinația absolutului”*, Revista *”Școala gălățeană”*, nr. 54, din februarie 1997;

- Victor Sterom : *”Cărți și semnificații”* *”Ca o pasăre Ibis sau Nichita Azi”*. În: *”Tomis”* nr. 3 martie 2003;

- Revista On-line *”O carte pe zi”* recenzia: *”Monologul doimii”*, de Emilian Marcu în data de 21 martie 2008;

- *”Cezarina Adamescu – ”Substanța trăirilor autentice – o concentrare semantică”* În: *”Agora literară”*, Publicație editată de Liga Scriitorilor din România, Anul I, nr. 1, aprilie 2008, pag. 12;

- Victor Sterom – Cronică la volumul *” Singurătăți împreună”*  
– În : Revista *VIATA DE PRETUTINDENI*, Anul III, nr. 8-12 (31-35) Decembrie 2007, p. 141;

- A.G. Secară: *"Pagini pentru marțienii cumiți"* – cronică la cartea *"Autograf pe lumină"*, Revista: *"Dunărea de Jos"* Galați, august 2005, pag. 18;
- A apărut în manualul de LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, auxiliar didactic pentru clasele a V-VI-a, autori : Laila Chitic, Gabriela Ciubotaru și Maria Brăilescu, Editura Europolus, Galați, 2004, cu povestea didactică *"De-a cuvintele"*.
- A apărut în culegerea *"Antologie pentru copii"* editată de Revista de Pedagogie, 1995, cu 11 poezii pentru copii;
- Prezentă în paginile *"Almanahului Dunărea de Jos"* cu o exegeză despre scriitorul Alexandru Miran, Galați, 2007;
- Prezentă cu 10 poeme în *"Antologia de literatură Dunărea de Jos"*, vol. I, Poezie, Editura Dunărea de Jos, Galați, 2008.
- Prezentă în antologia de poezie și proză *DOR DE DOR*, cu zece pagini de sonete, editată sub îngrijirea scriitorului Marin Toma din localitatea Dor Mărunt.
- Prezentă în paginile cotidianului *"Viața Liberă"* cu diferite articole, eseuri, poeme, exegeze, poezii, panseuri etc.

Tipărit la **S.C. GRAFPRINT S.R.L.**  
Str. Odobești, nr. 1 Bis, Galați, tel/fax:0236.318440  
www.grafprint.ro; e-mail: grafprint\_galati@yahoo.com